

سموئيل رو پيزو ڪتاب

دائود نئه سائول را مريا رئي ڪپر زڙهه

1 سائول رئه مريا ڪپڙ، زئيون دائود عماليقيون نئه مارين پاسو وڙيو ان آيرا شهر صقلاج ۾ آيا نئه ٻي ڏي ٿيا تا،² تئيون ترئمئه ڏي سائول ري قوج ٿي هيڪ منڪ آيو. اوتڻا را لوگهڙا قاتل هئا ان ماتا ۾ ڏوڙ نوڪل هئي. او آڏمي دائود ڪن پوگيو ان اوتڻه نمين نمسڪار ڪريو.

3 تئيون دائود اوتڻا نئه پونسيو: ”تون ڪيئون آيوه؟“

اوتڻه جواب ڏيتو: ”هون اسرائيل ري قوج موئين ٿي پچين پاڳي آيوه.“

4 تئيون دائود اوتڻا نئه پونسيو: ”ڪي ٿيو؟ مون نئه اوتڻ رئي ڪپرچار ڏئه!“

اوتڻه ڪيتو: ”اسرائيلي جنگ ڪرتون پاڳيا ان الاهي پڙيا ان مرائي ڳيا. سائول ان اوتڻا رو ڏيڪرو يوناتن پڻ مرائي ڳيا.“

5 تئيون دائود اوتڻا منڪ نئه جيئئه ايئا نئه هائي ڪپر ڏيتئي تي پونسيو: ”تون نئه ڪم ڪرين ڪپر پڙئي جي سائول ان اوتڻا رو ڏيڪرو يوناتن مرائي ڳيا؟“

6 پسئه اوتڻه منڪ وڙندئي ڏيتئي: ”هون اميه جلبوعه ڏونگر مانھ زاتو تو تئيون مئين اوتڻه پارو جي سائول آيرا پالا مانھ پڙل پڙيوھ ان فلسٽيون را رت ان گهوڙون مانھ سوار قوجي اوتڻا ڏوڪڙا پوگي ڳياھ. 7 ان اوتڻه مون هومو زوين مون نئه هاڙ ڪريو ان مئين جواب ڏيتو، ’هون حاضر سون-‘⁸ تئيون اوتڻه مون نئه پونسيو، ’تون ڪوڻ سئه؟‘ مئين اوتڻا نئه جواب ڏيتو، ’هون عماليقي سون-‘⁹ پسئه اوتڻه مون نئه ڪيتو: ’مون ڪن او ان مون نئه ماري نوڪ ڪم تو مارو هاھ نئي نيهرتو ان هون الاهي تڪليپ ۾ سون-‘¹⁰ تئيون

هُون اُوئا دُوكُترو گُيو ان اُوئا نئه ماريو پرو ڪم تو مُون نئه ڪاترئي ٿئي جي اُو پالا مانھ پڙيو ان هَوءَ پڇشي نئين۔ پسئ مئين اُو تاج جيو اُوئا را ماتا مانھ هتو ان اُو ڪترو جيو اُوئا ري هونھ مانھ هتو ليدو ان آڀرا مالڪ ڪن لي آيوھ۔“

¹¹ هائي هومپزين دائود گهڻو ڏکي ٿيو ان آڀرا لوگهڙا ڦاڙيا پرا ان اُوئي ٻڌي منڪي پڻ امروم ڪريو جيا اُوئا پيرا هئا۔ ¹² ان اُو ٻڌائي سائول هارو، اُوئا را ڏيڪرا يوناتن هارو، پرميشور رون منڪون هارو ان پوري اسرائيلي قوم هارو روئي روئين ماتم ڪروا ربا ان هونز هودِي ورت راکئي ايئا هارو جي اُو تروئار ٿي مرائي ڳيا تا۔

¹³ ان دائود اُوئا منڪ نئه جيو اي ڪهر لي آيو تو پونسيسو: ”تُون ڪيٽ رو سئ؟“

اُوئه وڙندئي ڏيڏئي: ”هُون پرڏيشي سون ان عماليقي قوم رو سون۔“

¹⁴ دائود اُوئا نئه ڪيدو: ”تُون پرميشور را سونيل نئه آڀري هاڻي ماربا ٿي ڪم نه ٻيئون؟“ ¹⁵ تئين دائود آڀرون نوڪرون موئين هڪا نئه هاڏ ڏين ڪيدو: ”زا ان اُوئا نئه ماري نوڪ!“ تون شيواڌاري اُوئا نئه ايوو ڌڪ هڻيو جي اُو مري ڳيو۔ ¹⁶ ان دائود اُوئا نئه ڪيدو: ”تارو ڪُون تُون آڀ مانھ پڙئ ڪم تو تئين آڀ آڀرا مونڊا ٿي ڪيدو جي، مئين پرميشور را سونيل ڀاڏشا نئه ماريوھ۔“

دائود وڙاپ ڪرھ

¹⁷ دائود ڀاڏشا سائول ان اُوئا را ڏيڪرا يوناتن هارو پار لين وڙاپ ڪريو۔ ¹⁸ دائود ايئا وڙاپ رو نوم ڌنوزي واڙو وڙاپ راکيو، ان اُوئه حڪم ڪريو جي هائي ڳيت يهوداه رون منڪون نئه شيڪاروو۔ اي آشر ري ڪتاب ۾ لکوئو۔

¹⁹ او اسرائيل، تارون ئي ڏونگرون ري سوتيون مانھ ٿارئي شون ڪتم ٿي ڳيھ۔

ڪيو ڪيو جنڳي جوڌا مرائي ڳياھ۔

²⁰ اي وات جات شهر ۾ مت همپڙايا!

اسقلونَ رُون مارڳون ۾ ايٿا رئي ڪپر مت ڏيا!
 ڪيٽه ام نه ته جي فلسطين ري ڏيکري ڪش ته،
 ڪيٽه ام نه ته جي جيون رئي توهر پڻ نٿي تيل اُوئون ري ڏيکري هيا
 وات مانھ وڌائي ڪرڻه.

21 او جلبوعه رُون ڏونڳرون،

تمون مانھ نه نار پڙه نه مي ورهه!
 اوت رُون ڪيترون ۾ ڪوئي ڌونَ ڪا قصل پڻ نه ته!
 ڪم تو جنگي جوڌون ري ڍالون مانھ هوه مائي لاڳي ڳيھ،
 سائول ري ڍال مانھ هوه ڪوئي تيل نٿي لڳاڙتو.
 22 يوناتَن رئي ڌنوڙئي ڏشمئون رو ڪُون ڪريا وڳر پاسي نه وڙتي،
 سائول رئي تروٿار جنگي جوڌون رئي چرپئي واديا وڳر نالي نه وڙتي.
 23 سائول ان يوناتَن، هايون پيئون ٿي منڪ پريم ڪرتا ان هايون را وڪوڻ ڪرتا.
 هائي آپري حياتي ۾ پيڙا ربا ان آپرا موت ره توهه پڻ ڌار نه پڙيا.
 او پازون ٿي تڪا

ان شينهنون ٿي پڙوڪا هتا.

24 او اسرائيل ري ڏيکريون، سائول هارو روئو!
 ڪم تون اوئي تمون نه الاهي نائوڪا نائوڪا ويس پيريا،
 ان هيم رُون هونٿون ٿي تمون نه شڳاري.
 25 ڪيوا ڪيوا جنگي جوڌا جنگ ۾ مرائي ڳياھ!
 يوناتَن تارون ڏونڳرون مانھ مرائي ڳيوھ.

26 او مارا پائي يوناتَن مون نه تارو الاهي ڏک سه.

تُون ٿِي هُون الاهي کُش هتو۔

تارو پريم مُون هَارُو ڏوڻيون را پريم ٿِي الاهي گهڻو هتو۔

²⁷ ڪيوا ڪيوا جنگي جوڌا مراڻي گياھ!

اُوئون را جنگ را هٿيار هَوَئ پش ڪتم!

دائود يهوداه رو پادشا تئھ

2

اُوئا ڪيڙ ام ٿيو جي دائود پرميشور ٿِي پُونسيو: ”هُون پاسو آڀرا علاقا ۾، يهوداه را ڪياڪ شهر ۾ زائون پرو، ڪا نا؟“

پرميشور اُوئا نئھ ڪيڏو: ”هوئھ، زا پرو!“

دائود وڙي پُونسيو: ”ڪيٽھ زائون؟“

پرميشور ڪيڏو: ”حبرُون ۾۔“ ² تيام دائود آڀري بيئون ڏوڻيون نئھ تيڙين اُوئھ ڳيو پرو، هيڪي ڏوڻي رو نوم هتو اخينوعم جي يزرعيل شهر رئي هئي ان پيڙي رو نوم هتو ابيجيل جي ڪرمل شهر رئي هئي، جيا رو پيرهيون آڌمي نابال گُڙاري ڳيو تو۔ ³ دائود آڀرون منڪون نئھ پڻ اُوئون ري اڪايون هُوڏو اُوئھ تيڙي ڳيو ان اُو حبرُون شهر ان آها پاها رون شهرن ۾ ربا۔ ⁴ تئيون يهوداه را منڪ آيا ان اُوئھ اُوئي دائود نئھ ڦهلا رو پادشا سُونديو۔

ان دائود هومپريو جي ”سائول نئھ جلعاد علاقا را شهر بيبس ري منڪي ڏڦنايو“ ⁵ تون دائود آڀرون منڪون نئھ اُوئا شهر رون منڪون ڪن ام ڪين مليا: ”پرميشور را پاها ٿي تمون نئھ آشيرواڏ زڙئھ ڪم تون تمي تمارا مالڪ سائول نئھ مون ڏين ڏڦن ڪريو۔“ ⁶ تيام پرميشور تمون مانھ ڏٿيا ڪرئھ ان آڀرا وائيدا پرموئھ تمون ٿي پلائي ڪرئھ! ان هُون پڻ آڀرا وائيدا پرموئھ تمون ٿي پلائي ڪريھ ڪم تون تمي پلائي رو ڪوم ڪريو۔ ⁷ تمارو مالڪ

سائول مري ڳيوھ پڻ ھوئہ ٿمي ڏاڍا ان ڏلير ٿيو ڪم تون يھوداه رٿہ ڦيلئہ مون نٿہ آڀ مانھ ڀادشا سونديوھ۔“

اشباست اسرائيل رو ڀادشا ٿئہ

⁸ ھوئہ نير رو ڏيڪرو ابنير، جيو سائول ري قوج رو مُڪ آڳيوون ھتو، اُو سائول را ڏيڪرا اشباست نٿہ محنايم شھر تيڙي ڳيو ⁹ ان اُوئا نٿہ جلعاد علاقا، آشر را ڦيلا، يزريعل شھر، افرائيم را ڦيلا ان بنيامين را ڦيلا رون منڪون مانھ مطلب يھوداه رو ڏڪٽاڏليو علاقو ساڏين پورا اسرائيل علاقا مانھ ڀادشا ٿايو۔ ¹⁰ سائول رو ڏيڪرو اشباست چاليھ سال رو ھتو زئيون اُو اسرائيل رو ڀادشا ٿيو ان اُوئہ ٻي سال ڀادشائي ڪري۔ پڻ يھوداه رو ڦيلو دائود لار وُڍو۔ ¹¹ ان دائود حبرون شھر ۾ يھوداه را ڦيلا مانھ ھات سال ان سو مئينا ڀادشائي ڪري۔

اسرائيل ان يھوداه ۾ جنگ

¹² پسئہ نير رو ڏيڪرو ابنير ان سائول را ڏيڪرا اشباست را منڪ محنايم شھر ٿي رونا ٿين جبعون شھر ڪن ڳيا۔ ¹³ ھوئہ دائود رو پوٽيزو يوآب، جيا ري مان رو نوم ضرُوباه ھتو، اُو ان دائود را منڪ جبعون را تڙاو مانھ آيا ان ھم اي ھيڪا پيزا نٿہ پيٽيا۔ تئيون ھيڪ ٽولو تڙاو رٿہ ھيڪئہ پاھئہ ان پيزو تڙاو رٿہ پيزئہ پاھئہ پيھي ريو۔ ¹⁴ تئيون ابنير يوآب نٿہ ڪيڏو: ”ٿارا ان مارا ڪئينڪ جووڻ اُونين ھوم ھوما وڌئہ۔“
يوآب ڪيڏو: ”ٺيڪ سئہ۔“

¹⁵ تئيون اُو ڳٽپ پرموئئہ اُونيا مطلب بنيامين را ڦيلا واڙا ان سائول را ڏيڪرا اشباست را پاھا ٿي ٻارئہ آڏمي ان دائود رون قوجيون موئين ٿي ٻارئہ آڏمي ھوم ھوما اُڀي ربا۔
¹⁶ تئيون اُوئي ھيڪا پيزا نٿہ ماتام زھاليا ان آڀرئي آڀرئي تروٿار ھيڪا پيزا را پاھا ۾ ھڻئي

ان اُو ٻڌائي پيڙا مڙي ڳيا. تيام اُوئا ماڳ رو نوم لڙائي رو ڪيتر راکيو. هائي ماڳ جبعون شهر ڏوڪڙو سٺه.

17 اُوئه ڏي موتي ويڙهه ٿئي ان ابنيڙ ان اسرائيل را منڪ دائود رون منڪون ٿي هاري ڳيا.
 18 دائود ري بين ضرورياه را ترڻ ئي ڏيڪرا يواب، ايشي ان عساهيل اُوئه هتا. عساهيل جنگلي هرڻ را زم ڦرتيلو هتو 19 ان اُو روڳو ابنيڙ وونهر ٿيو ان پيڙا ڪيا هومو نه وڙيو.
 20 پاڳتون پاڳتون ابنيڙ آپ لار لوڻو وارين پونسيو: ”عساهيل، ڪي تون سٺه؟“
 اُوئه وڙندئي ڏيڏئي: ”هوئ، هون سون.“

21 ٽيون ابنيڙ اُوئا نٺ ڪيڏو: ”زا ڪياڪ پيڙا لار ٿئ ان اُوئا نٺ زهالين اُوئا را هٿيار ڦر ڪر!“ پڻ عساهيل اُوئا رو پيڇو ڪريا ٿي نه هٿيو. 22 ابنيڙ عساهيل نٺ وڙي ڪيڏو: ”مارو پيڇو ڪروو ساڌي ڏئ! جي تون نئين ساڌئ، تون هون تون نٺ ماريه پرو، تون پسئ هون ٿارا پائي يواب نٺ ڪم ڪرين مون ڏيڪاڙيه؟“ 23 پڻ توئي اُو نه مونيو. ٽيون ابنيڙ آپرا پالا رو لارليو پاھو اُوئا نٺ ايوو هٿيو جي پالو اُوئا را پيت ٿي آڀار ٿي ڳيو. تيام عساهيل اُوئه پڙيو نو ان مڙي ڳيو. ان ام ٿيو جي زتا پڻ اُوئه آوتا اُو اُوئه اُوپي ريتا جيئنه عساهيل پڙيو تو.

24 عساهيل را پائي يواب ان ايشي ابنيڙ رو پيڇو ڪرتا ريا ان زئون اُو امه چيل مانھ پوڳيا ٽيون ڏي آئي ڳيو. هائي ڏونگر جبعون را رڻ را مارڳ ۾ جياح شهر نٺ هومو سٺه.
 25 پسئ بنيامين قبيل را منڪ ابنيڙ ڪن پيڙا ٿيا ان هيڪ ٽولو ناوين ڏونگر ري سوتي مانھ اُوپي ريا. 26 ٽيون ابنيڙ يواب نٺ پوڪارين ڪيڏو: ”ڪتيڪ ڏير تروئار منڪون نٺ مارتئي ريشي؟ ڪي تون نٽي زوٽو جي ايٿا رو نتيجو ڪيوو ڪراب نڪرشي؟ تون آپرون منڪون نٺ اي حڪم ڪيون ڏيه جي، اُو آپرون پايون رو پيڇو ساڌئ ڏئ ان پاسا وڙي زائھ؟“

²⁷ يَوَّابُ كِيدَو: ”جِيوَتَا ايشوَر رو هُون، جِي تُون هم نه كئه ها تون هوار هُوَدِي مارا منك آپرا آپرا پايي رو پيچو نه ساڏتت.“ ²⁸ پسئ يَوَّاب رن شينگڙو وگاڙيو ان ٻڌائي منك اُپي ريا. اُوئا ڪيڙ اُوئي اسرائيل رو پيچو نه ڪريو ان نه وڙي وديا.

²⁹ پسئ ابنير ان اُوئا را منك ٻڌي رات يردن ڏريا ري واڏي ۾ وُودا ان يردن ڏريا پار اوترين زاتون زاتون پپورون رئه توئنه پاسا محنايم شهر ۾ پوگيا.

³⁰ پسئ يَوَّاب ابنير نئه ڍلو ڪريو ان پاسو وڙي آيو. پسئ زئيون اُوئه آپري قوج را ٻڌائي منك پيرا ڪريا تئيون عساهيل شيوا دائود را پيرا اوگييه منك پڻ گم هئا. ³¹ پڻ دائود ري منڪي ابنير ري قوج موئين ٿي بنيامين را قبيل را ترڻ هو سٺ منڪ ماريات پرا. ³² پسئ اُوئي عساهيل رو لاش اُوپاڙين اُوئا را ٻاپ را پونيئرا واڙا مقوم ۾ ڌڦن ڪريو جي بيت لحم شهر ڪن سئ. تيا ڪيڙ يَوَّاب ان اُوئا را منڪ پوري رات وُودا ان ڏي اوگيا رئه توئنه پاسا حبرون شهر پوگيا.

3 سائول ري اڪائي ان دائود ري اڪائي ۾ الهائي سال جنگ ٿيئي رئي. دائود ڏي ئو ڏي وڌتو گيو ان سائول رئي اڪائي پڙتئي گئي.

دائود را ڏيڪرا

² زئيون دائود حبرون شهر ۾ رين پاڌشائي ڪرتو، تئيون اُوئا را اي ڏيڪرا پيدا ٿيا. اُوئا رو موتو ڏيڪرو امنون جيو اخينوعم ٿي ٿيو جي يزرعيل شهر رئي هئي. ³ ان پيرو ڏيڪرو ڪلياڻ جيو ابيجيل ٿي ٿيو، جيا رو پيرهون آدمي، نابال ڪرمل شهر واڙو، گزاري گيو تو. ترثمو ابي سلوم معكه ٿي ٿيو جي جسور علاقا را پاڌشا تلمي رئي ڏيڪري هئي. ⁴ چوتو اڏونيا جيو حجيت ٿي ٿيو. پونسمو سفطياه جيو ابيطال ٿي ٿيو. ⁵ چهو اترعام هتو جيو عجله ٿي ٿيو. دائود را هائي ڏيڪرا حبرون ۾ پيدا ٿيا.

ابنیر دائود ڪن آوڻھ

⁶ زئيون سائول را گھراڻا ان دائود را گھراڻا ۾ جنڳ ٿيڻي ٿئي ٿيون ابنير ڏي ٿو ڏي سائول را گھراڻا ۾ طاقتور ٿيڻو ڳيو۔

⁷ سائول رڻي هيڪ ٻونئي هڻئي جئي سائول رڻي ڏوشي پڻ هڻئي جيا رو نوم رصفه هڻو ان او اياه رڻي ڏيڪرڻي هڻئي۔

هيڪ ڏي اشباست ابنير مانھ اي الزوم هڻيو: ”تون مارا ٻاپ ري اوڻا ڏوشي ڪن ڪم ڳيو جئي ٻونئي سڻ؟“ ⁸ ٿيون ابنير نڻه اشباست ري هايون واتون ري ڪري ڪاوڙ سڙئي ان اوڻه ڪيڏو: ”تمي مون نڻه ڪي هڙموھ؟ هُون ڪوئي ڪوترو سون؟ تمون نڻه ساڏين هُون يهوداه ڦيلا رو ساڻي ٿيوھ؟ زوئو آڙ هوڏي هُون تمارا ٻاپ سائول را گھراڻا، اوڻا رون پايون ان اوڻا رون دوستون ٿي هاسو ريوھ۔ اوڻا شيوا تمون نڻه دائود رڻه حوالڻه نه ڪريو توڻي پڻ تون آڙ ايڻا ڏوشي ري ڪري مون مانھ الزوم هڻڻھ؟“ ⁹ تيام هوڻه جي هُون، ابنير، پرميشور رو هُون پورو ڪريا ۾ دائود رو سات نه ڏيون، تون ايشور مون نڻه سزا ڏڻه، پلڻه ڪڍي پڻ سڪت هوڻه! ڪم تون پرميشور دائود ٿي هُون ڪاڏوھ ¹⁰ جي او سائول را گھراڻا ٿي پادشائي ڪوهين دائود نڻه ڏيشي، ان دائود نڻه اسرائيل علاقا مانھ پڻ ان يهوداه علاقا مانھ پڻ، اوتراڏليا شهر دان ٿي لين ڏڪاڏليا شهر بيرسبع هوڏي پورا ملڪ مانھ پادشا ناوشي۔“ ¹¹ هائي هوميرين پادشا اشباست ابنير نڻه ڪوئي جواپ نه ڏي هڪيو ڪم تون او اوڻا ٿي پيڻاتو۔

¹² ابنير آپري مرضي ٿي منڪون نڻه ام ڪين دائود ڪن ميليا: ”اي ملڪ ڪيا رو سڻ؟“ تمي مون ٿي وسن ٻوندو تو هُون تمارو سات ڏيه زم پوري اسرائيل قومي تمارا قوضام هوڻه۔“

¹³ داؤد جواب ڏيڻو: ”نيڪ سٺه. هُون تمون ٿي وائڻڊو ڪريه پڻ ايٿا ٿي پيرهيڻ ماري هڪ شرط سٺه جي زئيون تمي مون ڪن آو تئيون تمي سائول ري ڏيڪري ميڪل نٽه پڻ آپ پيرئي تيڙتا آيا، نڪا تمون ٿي نئين ملي هيڪون.“ ¹⁴ تئيون داؤد سائول را ڏيڪرا اشباست ڪن منڪون نٽه ام ڪين ميليا: ”ماري ڏوشي ميڪل نٽه ماري حواله ڪر ڪم تون مئين اڻئون ڏشمئون، فلسطيني قوم رن هو منڪون نٽه نمو ماريا ري شرط پوري ڪرين هو ڪلڙي^a ڏين اُٿا ٿي ويوا ڪريو تو.“ ¹⁵ تيام اشباست منڪ ميلين ميڪل نٽه اُٿا را پيزا آدمي فلطي ايل ٿي ڪوهي ليڏي جيو لیس رو ڏيڪرو هتو. ¹⁶ اُٿا رو آدمي اُٿا لار لار بحوريم شهر هوڏي روتو روتو آيو. تئيون ابنيرو اُٿا نٽه ڪيڏو: ”پاسو زا پرو!“ تئيون اُٿا پاسو ڳيو پرو.

¹⁷ پسٺه ابنيرو اسرائيل رن موتون ڪن اي ڪبر ميلي: ”تمي پيرهيڻ ونٽئي ڪري تئي جي داؤد تمون مانھ پادشا هوئ. ¹⁸ تيام هوئ تمي اُٿا نٽه پادشا ناو! ڪم تون پرميشور داؤد را پارام ام ڪيڏو جي، ’هُون آپرا شيواڌاري داؤد ري هاڻي آپري اسرائيلي قوم نٽه فلسطينيون ان پيزون ٻڌون ڏشمئون رن هاڻون ٿي سڏاويھ.“ ¹⁹ ان ابنيرو بنيامين قبيلو رن منڪون نٽه جيا سائول را عزيز هتا، هاڻي هاڳي وات ڪيڏي. پسٺه ابنيرو حبرون شهر هومو رُونو ٿيو زم اُٿنٺه داؤد ڪن زائين اُٿا نٽه ڪئ جي اسرائيل علاقا رن ٻڌون منڪون ان بنيامين را قبيلو وازون نٽه پڻ هاڻي وات وٺي.

²⁰ زئيون ابنيرو ان آپ پيرا ليڏل ويھ منڪ حبرون ۾ داؤد ڪن پوڳي آيا، تئيون داؤد ابنيرو ان اُٿون منڪون ري داوت ڪري جيا ابنيرو پيرا هتا. ²¹ تئيون ابنيرو داؤد نٽه ڪيڏو: ”او مارا مالڪ پادشا، هوئ هُون ٻڌون اسرائيليون ڪن زائين اُٿون نٽه تمون ڪن تيڙي آويھ زم اُٿو تمون ٿي هون ڪائين هاسا ربا رو وسن ٻونڌن ان پسٺه تمي اُٿون ٻڌون مانھ آپري مرضي ٿي پادشائي ڪرو!“ پسٺه داؤد ابنيرو نٽه رُونو ڪريو ان اُٿو ڪير ٿي ڳيو پرو.

ابنير مرائي زائھ

²² دائُود را منڪ ان يوآب ڪياڪ لڙائي ٿي لُوت رو الهائي مال آپ پيڙو لين آيا. اُوئھ تُوئھ ابنير حبرُون شھر ۾ دائُود ڪن نٿو ڪم تون دائُود اُوئا نئھ رَوونو ڪريوت پرو ان اُو ھازو ھورو پاسو رَوونو ٿيو. ²³ ان زئيون يوآب ان اُو ٻڌئي قوج آوئي جئي اُوئا پيڙئي ھٽئي تئيون يوآب نئھ ڪيٽڪ آوين ڪيڏو: ”نير رو ڏيڪرو ابنير پاڌشا ڪن آيو تو ان پاڌشا اُوئا نئھ رَوونو ڪريو پرو ان اُو ڪير ٿي پاسو ڳيو پرو.“ ²⁴ تئيون يوآب پاڌشا ڪن زائين ڪيڏو: ”تمي اي ڪي ڪريوھ؟ ابنير تمون ڪن آيو تو ان تمي اُوئا نئھ امروم زاوا ڏيڏوھ؟“ ²⁵ تمون نئھ تون ڪٻر سئھ جي نير رو ڏيڪرو ابنير ڪيوو ڪُوڙو سئھ. اُو تمون ٿي ڏڳو ڪريا ھارُو، تمون مانھ نظر راڪيا ھارُو ان تمارون ٻڌون ڪومون رئي زوڻ ليوا آيا تو.“

²⁶ پسئھ يوآب دائُود ڪن ٿي ڳيو پرو ان ابنير لار منڪ ميليا ان اُو اُوئا نئھ سيرا تلاب ٿي پاسو تيڙي آيا. پڻ ھايا وات رئي ڪٻر دائُود نئھ نٽئي. ²⁷ زئيون ابنير حبرُون شھر ۾ پاسو آيو تئيون يوآب اُوئا ٿي وات ڪريا رئھ پھونئھ شھر را پاڳڙ ڪن ڪياڪ موئينليا ڪما ۾ تيڙي ڳيو ان اُوئھ آڀرا پائي عساهيل را ڪُون رو ڀڏلو ليڏا ھارُو اُوئا نئھ پيت ۾ تروٿار ھٿين ماريو پرو. ²⁸ ايٿا ڪيڙ زئيون دائُود ھائي ھومپريو تو ام ڪيڏو: ”پرميشور ھومو ھميش ھارُو ھون ان مارئي پاڌشائي نير را ڏيڪرا ابنير رو ڪُون ڪريا ۾ پي ڏوھي سون.“ ²⁹ ھائي ڪُون يوآب ان اُوئا را ٻاپ ري اڪائي مانھ پڙئھ! ان يوآب ري اڪائي ۾ سدائين ڪياڪ نئھ ڳومڙا ڪا ڪوڏ رئي پيماري ٿئھ! زون ڪوڪ لُوئو ٿئھ ڪا تروٿار ٿي مرئھ! زون روٽي ري ٽڪري رئي موٽاگھئي يوآب را گھر ٿي ڪيڏي ڪنھ نہ ٿئھ!“

³⁰ ھيوئھ نمونئھ يوآب ان اُوئا رئھ پائي ابيشي ابنير نئھ ماريوت پرو ڪم تون اُوئھ جبعون شھر ڪن ايئون را پائي عساهيل نئھ لڙائي ۾ ماريوت پرو.

ابنير هارو دائود رو وڙاپ

³¹ دائود يواب ٿي ان اوئون ٻڌون منڪون ٿي جيا اوئا پيرا هتا ڪڍڻو: ”آپرا لوگهڙا ڦاڙو ان ٻاڪريون ري ذات ٿي ناول ڪاڙو ڪٿو اوڍو ان ابنير را لاش مور مور وڙاپ ڪرو!“ ان دائود پادشا لاش لار لار وڍيو. ³² اوئي ابنير نئه حبرون شهر ڪن ڌڦن ڪريو ان پادشا ابنير را مقوم مانھ زور زور ٿي رويو ان پيرا ٻڌائي منڪ پڻ رويو.

³³ دائود پادشا ابنير هارو ام پار لين وڙاپ ڪريو:

”او ابنير، تمي ڏوهاري را زم ڪم مرائي ڳياھ؟“

³⁴ تمارا هات پوندل نتا

نڪو تمارون پڳون ۾ پيڙي هٽل هتي.

زم ڪوئي ڌاڙيلون ري هاتي مرائھ

هم تمي پڻ مرائي ڳياھ.

تئين ٻڌائي منڪ وڙي اوئا مانھ رويو.

³⁵ هزون ڏي هتو ان ٻڌائي منڪ پادشا نئه روئي ڪوراوا آيا پڻ دائود هون ڪائين ڪڍڻو:

”جي هون ڏي آتميا مور روئي ڪا ڪئينڪ ڪائون تون ايشور مون نئه سزا ڏئ، پلئ ڪٽي

پڻ سکت هوئ!“ ³⁶ ان ٻڌائي منڪ هائي وات هومپرين ڪش ٿيا. ام پڻ جئين ڪئين پادشا

ڪرتو او ٻڌون نئه نيڪ لاڳتو. ³⁷ تيام اوئ ئي ڏي اوت رون منڪون نئه ان پوري اسرائيلي

قوم نئه پڻ ڪپر پڙي ڳئي جي نير را ڏيڪرا ابنير رو ڪون ڪرايا ۾ پادشا رو ڪئين هات

نٿي.

³⁸ پادشا آپرون نوڪرون نئه ڪڍڻو: ”ڪي تمون نئه نٿي ڪپر جي آز اسرائيلي قوم رو

هيڪ آڳيوون مطلب هيڪ موتو منڪ مريوھ؟“ ³⁹ زوئو، هون سونيل پادشا سون. توئي پڻ

هون ترس کاڌا واڙو منڪ سون ان اي منڪ، ماري پين ضرورياه را ڏيڪرا يواب ان ايشي،

ڪترا واڙا منڪ سٺهه ان مُون ٿي ڏاڍا سٺهه. پرميشور ڏوهاري منڪون ٿي اُوئون را ڏوهه پرموٽه پڌلو لئه!“

اشباست مرائي زائھ

4 زئيون سائول را ڏيڪرا اشباست نئه ڪهر پڙئي جي ابنيبر حبرون شهر ۾ مرائي ڳيوھ تئيون اُو هيمنت هاري ڳيو ان اسرائيل علاقا را ٻڌائي منڪ پيڻائي ڳيا.

² سائول را ڏيڪرا اشباست را ٻي کاس منڪ هتا جيا لوت مار ڪريا واڙون توڙون را اڳيون هتا. اُوئون موئين ٿي هڪا رو نوم بعنه هتا ان پيزا رو نوم ريكاب هتا. هائي ٻي ئي بنيامين را قبيلو موئين ٿي رمون را ڏيڪرا هتا، جيو بيروت شهر رو هتا. اُوئون ڏيئون ۾ بيروت شهر بنيامين رو علاقا ڪيوراتو. ³ ايئون ٿي پيرهيڻ بيروت ۾ ربا واڙا جتيم شهر هوما پاڳي ڳيا تا ان آڙ هوڏي اُو اوئنه رهه.

⁴ سائول را ڏيڪرا يوناتن رو هڪ ڏيڪرو هتا جيو لنڳڙو هتا. يزرعيل شهر ٿي زئيون سائول ان يوناتن را مريا رئي ڪهر پوڳي تئيون اُو پونس سال رو هتا ان تئيون اُوئا رئي هنمپاريا واڙي بوني اُوئا نئه تيڙين پاڳي پڻ تڪڙ ري ڪري اُو پڙي ڳيو ان لنڳڙو ٿي ڳيو. اُوئا رو نوم مفيباست هتا.

⁵ هوئه رمون بيروت ٿي را ڏيڪرا ريكاب ان بعنه، ڪري پپوري اشباست ري گهري ڳيا. اُوئه توئنه اُو آروم ڪرتوت ريو. ⁶ تئيون اُو ڌون ليڌا رئه پهوننه گهر ۾ ڳيا ان اُوئا نئه بيت ۾ ڪنجر هئين ريكاب ان اُوئا رو پائي بعنه، ٻي ئي پاڳي ڳيا. ⁷ زئيون اُو اشباست را گهر ۾ پينا تا تئيون اُو آڀرا ڪمرا ۾ کاتلا مانھ هوتل هتا. تئيون اُوئي اُوئا نئه ماريو ان اُوئا رو ماڻو وادين پيرو ليڌو ان ٻڌي رات يردن ڌريا ري واڙي رو مارڳ لين وودا ⁸ ان اشباست رو ماڻو حبرون شهر ۾ دائود پادشا ڪن لي آيا ان پادشا نئه ڪيڏو: ”تمارو دشمن سائول

جيو تمون نئه ماروا ڪرتو تو اي اُوتا را ڏيڪرا اشباست رو ماٿو سئه. هَوتِه پرميشور آز رئه ڏي مارا مالڪ پاڌشا رو پڌلو سائول ان اُوتا ري اولاد ٿي ليدوه. ”

⁹ تئيون دائود ريكاب ان اُوتا را پائي بعنه نئه جيا رمون بيروتي را ڏيڪرا هتا جواب ڏيڏو: ”جيوتا پرميشور رو هون جيئنه مون نئه هر مَصِيپت ٿي سڏايوه. ¹⁰ پيرهيڻ هيڪئه منڪ مون ڪن آوين ڪيڏو تو جي سائول مري گيوه ان اُو اي هَزمِتو تو جي اُو مون نئه ڪشي رئي ڪبر ڏئھ ريو پڻ مئين اُوتا نئه زهاليو ان صِقلاج شهر ۾ اُوتا نئه ماريو. اُوتا ري ڪبر رئه پڌلئه مئين اُوتا نئه هائي سزا ڏيڏيئھ. ¹¹ هَوتِه زئيون ڪراپ منڪي هڪا هاسا منڪ نئه زئيون اُو آڀرا گهر ۾ آروم ڪرتو تو ماريو، تو ڪي هَوتِه اُوتا را ڪُون رو پڌلو تمون ٿي نئين ليون؟ هَوتِه ڌرتي ٿي تمارو نوم نيشون ڪتم ڪريه پرو. ” ¹² تئيون دائود آڀرون نوڪرون نئه حُڪم ڏيڏو ان نوڪري اُوتون نئه ماريو پرا. پسئ اُوتون را هات ان پڳ واڍيا پرا ان اُوتون نئه حبرُون شهر را تراو ڪن ٿينگيا پرا. اُوتا ڪيڙ اشباست رو ماٿو لين حبرُون شهر ڪن ابنيِر را مقوم ۾ ڌقن ڪريو.

دائود پوري اسرائيلي قوم رو پاڌشا تئھ

5 تئيون اسرائيلي قوم را ٻڌائي قبيل حبرُون شهر ۾ دائود ڪن آوين ڪيا ربا: ”زوئو! آڀي ٻڌائي هيڪئه رت سون. ² ان پيرهيڻ زئيون سائول آڀو پاڌشا هتو تئيون اسرائيلي قوج رئي آڳيوونئي تمي ڪرتا ان پرميشور تمون نئه ڪيڏو تو جي ’تون مارون اسرائيلي منڪون رو آڳيوون ٿيھ ان اُوتون رئي ايوي هَمپاڙ ڪر، جيوي ڌراڙ آڀرا وُلر رئي ڪرئھ. ”

³ تيام اسرائيلي قوم را ٻڌائي موتا منڪ حبرُون شهر ۾ پاڌشا ڪن آيا. تئيون دائود پاڌشا حبرُون ۾ پرميشور را نوم رو هون ڪائين اُوتون ٿي وسن ٻونڌيو جي اُو انصاف ٿي راز ڪرشي. پسئ اُوتي منڪي دائود نئه سونڊيو ان اسرائيل رو پاڌشا نايو.

4 داؤد ٽيه سال رو هتو زئيون او پادشا ٿيو ان اونه چاليه سال پادشائي ڪري. 5 اونه خبرون ۾ ربن هات سال سو مئينا يهوداه علاقا مانھ پادشائي ڪري ان يروشلم ۾ ربن پورا اسرائيل را علاقا مانھ ان يهوداه را علاقا مانھ ٽيٽيه سال پادشائي ڪري.

6 پسته پادشا ان اوتا را منڪ يروشلم شهر رون ييوسي قوم وازون مانھ جيا اوتا علاقا ۾ ريتا حملو ڪروا ڳيا. اوني ييوسيئي داؤد ننه ڪيڏو: ”تون امون هوڏي نٿي پوڳي هيڪتو ڪم تون تون ننه تو اونڌا ان لنڳڙا ئي پڳڙاوشي پرو.“ او اي هزمتا جي داؤد اوئون را ڪوت ۾ نئين آوي هيڪه. 7 توئي پڻ داؤد صيهون را ڪوت مانھ قوضو ڪريو پرو. اي ئي داؤد رو شهر سته.

8 اونه ڏي حملو ڪريا ٿي مور داؤد ام ڪيڏو: ”ييوسيون ننه ماريا هارو اوتا پونئيرا موئين ٿي ڪوت ۾ پيهو جيا پونئيرا ٿي شهر وازون ننه ڪوت موئين پوئي زڙيهه. هيونه نمونه او لنڳڙون ان اونڌون ننه مارنه جيون ٿي مون ننه الهائي نقرت سته.“ تيام اي ڪيٽيئي سته جي، ”اونڌا ان لنڳڙا گهر ۾ نئين آوي هيڪه.“

9 تيا ڪيڙ داؤد اوتا ڪوت ۾ ريو ان اوتا رو نوم داؤد رو شهر راکيو. ان اونه شهر را ڏونگر ره اڳوڻليه پاهنه ماتي رئي پراڻي ڪرين ڪوت رئي پينت وڌاري. 10 ان داؤد طاقت وازو ٿيتو ڳيو ڪم تون پرميشور جيو ڪراوون ايشور سته اوتا پيرو هتو.

11 صور شهر ره پادشا حيرام داؤد ڪن منڪ ميليا ان اوئون پيرا واڍا، رازا ان ڌيال ري لاڪڙي ڏي ميلي ان اوني داؤد پادشا هارو هيڪ مولات نايو. 12 هونه داؤد ننه پڪو وشواس ٿيو جي پرميشور اوتا ننه پادشا نايوھ ان اوتا ري پادشائي ننه پرميشور آري سونڊل قوم اسرائيل ري ڪري مون ڏيڏو.

13 خبرون شهر ٿي يروشلم شهر ۾ آيا ڪيڙ داؤد وڌارنه ڏوشي ڪري ان ٻونيون ننه ڏوشي ڪرين راڪي ان اوئون ٿي پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري ٿي. 14 جيا ڏيڪرا يروشلم ۾ پيدا

ٿيا اُوئون را نوم اي سئ، سموء، سوباب، ناتن، سليمان، 15 اِبحار، اِيسوع، نفع، يفيغ
16 اِسمع، اِيدع ان اِيفالط.

فلسطين رئي دائود ٿي جنگ

17 هوئ زئيون فلسطين نئ ڪبر پڙئي جي اسرائيلئي دائود نئ آڀرو پادشا نايوه تئيون
ٻڌائي فلسطيني دائود نئ ڳوتوا نڪريا. پڻ دائود نئ اِيعا وات رئي ڪبر پڙئي تون او ڪوت
۾ ڳيو پرو. 18 هوئ فلسطيني آوين ڪوت ڏوڪڙا رفائيم زهوڙ ۾ پڪڙي ڳيا. 19 تئيون دائود
پرميشور نئ پونسيو: ”ڪي هون فلسطين رو مقابلو ڪريا هارو زائون؟ ڪي تم اُوئون
نئ مارا هات ۾ ڏيشو را؟“

پرميشور دائود نئ ڪيڏو: ”هوئ، تون زا! ڪم تون هون ضرور فلسطين نئ تارا هات
۾ ڏيه را.“

20 پسئ دائود بعل پراضيم نومي ماڳ ۾ زائين اُوئون نئ هرايا. ان ام ڪياو ريو:
”پرميشور مارون دشمنون نئ مون هوما ٿي ام ڪاڍياھ زم پوڻي پنڌ توڙين قوتي پڙئھ.“
تيام اوئ اوئا ماڳ رو نوم بعل پراضيم مطلب ”ايشور قوتي پڙيوھ“ راڪيو. 21 اوئ توئئ
فلسطيني آڀرون ڏيوون ري مورتِي اوئئ ساڌين ڀاڳي ڳيا تا پسئ دائود ان اوئا را منڪ او
مورتِي لوت ۾ لي آيا.

22 ان فلسطيني وڙي آيا ان رفائيم زهوڙ ۾ پڪڙي ڳيا. 23 ان زئيون دائود پرميشور رئي
مرضئي زوڻيا هارو اوئا ٿي پونسيو تئيون پرميشور ام وڙندئي ڏيڏئي: ”تون هومو زائين
حملو مت ڪر! پڻ تون توت رون وئون را پاها ٿي قرين لار ٿي اُوئون مانھ حملو ڪر! 24 ان
زئيون توت رون وئون ۾ تون نئ قوج را وُڍا رئي آواز هومپريام اوئ تو تون جلدِي زائي
ڪم تون اوئ توئئ پرميشور فلسطين ري قوج نئ ماريا هارو تون ٿي پيرھين اوئئ پوتل

هوشي. " 25 تئيون دائود همروم ڪريو زم پرميشور اوثا نئه ڪيڏو تو ان فلسطين نئه گيع شهر ٿي لين فلسطين را آپرا شهر جزر هوڏي مارتو گيو.

ايشور را وسن رئي پيتئي يروشلم ۾ لي زائھ

6 دائود وڙي آپري اسرائيلي قوم ري قوج موئين ٿي ٽيه هزار جنگي جوڏا پيرا ڪريا. 2 تئيون دائود روونو ٿيو ان اوئون ٻڌون منڪون نئه جيا اوثا پيرا هتا لين يهوداه علاقا را شهر بعله هومو گيو زم اوت ٿي ايشور رئي پيتئي لي آوئه جيا نئه ڪراوون پرميشور را نوم رئي پيتئي ڪئه، جيا مانھ هيم ٿي ناول پاهرو ڏيڏا وازون پيئون ڏوتون وسا ڪراوون پرميشور رو واهو سئه. 3 اوئي ايشور رئي پيتئي اينداب را گهر ٿي لين نوي ڊگا گاڏي مانھ راکئي. اوثا ڊگا گاڏي نئه اينداب را بي ڏيڪرا عزو ان اخيو هاكلوا ربا. اينداب رو گهر ڏڙا مانھ هتو. 4 ان او اينداب را گهر ٿي جيو ڏڙا مانھ هتو ايشور رئي پيتئي لي آيا ان اخيو ايشور ري پيتي مور مور زاتوت ريو. 5 دائود ان اسرائيلي قوم را ٻڌائي گهراڻا پرميشور رئي استوتئي ڪرتا صنوبر ري لاکڙي را ناول ٻڌائي ساز ان اوئون شيوا ڪماسا، تنبورا، دف، ڪستارا ان ڪونشي وگاڙتا مور مور وڍا.

6 زئيون او نڪون را ڪرا ڪن پوگيا تون ڊگي ٿيڙ ڪاڌي ان عزئه ايشور رئي پيتئي پڙيا ٿي پڇايا هارو هيا نئه هات سٻاڙيو. 7 تئيون پرميشور نئه عزا مانھ ڪاوڙ سڙئي ڪم تون اوئه ايئا وات رو ڪيال نه راکيو جي ايشور رئي پيتي پوٽر سئه ان اوثا نئه هات نه سٻاڙيو. تيام ايشور اوثا نئه موت رئي سزا ڏيڏي ان او اوئه ئي ايشور ري پيتي ڪن مري گيو. 8 تيا مانھ دائود نئه الهائي ڪاوڙ سڙئي ڪم تون پرميشور ڪاوڙ ۾ عزا نئه سزا ڏيڏي. تيام دائود اوثا ماڳ رو نوم پرض عزا راکيو جيا رو مطلب سئه عزا نئه سزا ڏيڏا رو ماڳ. جيو آڙ هوڏي سئه.

⁹ اُوئِه ڏي داؤد پرميشور ٿي پيوڻو ان ڪيو ريو: ”ايشور رئي پيٽي مون ڪن ڪم ڪرين آوي هيڪه؟“ ¹⁰ داؤد پرميشور رئي پيٽي آڀرا شهر ۾ لي زاوا نٿو ڪرتو تيام اُو عوبيد اڏوم جاتي را گهر هومو وڙيو ان اُوئا نئه اُوئِه لي ڳيو. ¹¹ ايشور رئي پيٽي عوبيد اڏوم جاتي ري گهري ترڻ مئينا رئي. ان پرميشور عوبيد اڏوم ان اُوئا ري ٻڌي اڪائي نئه آشيرواڌ ڏيڌو.

¹² هَوئِه ڪئنيڪ زائين داؤد پاڌشا نئه ام ڪيڏو: ”پرميشور پوٽر پيٽي ري ڪري عوبيد اڏوم ري اڪائي نئه ان اُوئا ري هر شينھ ۾ آشيرواڌ ڏيڌوھ.“ تئيون داؤد ڳيو ان ايشور رئي پيٽي عوبيد اڏوم را گهر ٿي آڀرا شهر ۾ ڪشي ڪشي لي آيو. ¹³ ان زئيون پرميشور رئي پيٽي اُوپاڙيا واڙا رُوڳي سو وڪون وُودا تئيون داؤد هيڪ ٻڙه ان هيڪ متارو واسترو هلالين ايشور را نوم مانھ ساڙيا. ¹⁴ ان داؤد آڀرا ٻڌا زور ٿي پرميشور را مون ۾ رموا ريو ان اُوئا رئه پاڌشا واڙا لوگهڙا ساڌين پوزاري را زم هوتر رو ناول ويس پيرل هتو. ¹⁵ داؤد ان اسرائيل را ٻڌائي گهراڻا نارا هئا ان رڻ شينگڙا وڳاڙتا وڳاڙتا پرميشور رئي پيٽي لي آوات ربا.

¹⁶ زئيون ايشور رئي پيٽي داؤد را شهر ۾ آوتئيت رئي تئيون سائول ري ڏيڪري ميڪل ڌري ٿي آڀرا آدمي داؤد پاڌشا نئه پرميشور را مون ۾ رمتون ڪوڏڪا مارتون پاڙيو تئيون اُوئِه آڀرا من ۾ اُوئا نئه گهت هزميو. ¹⁷ زئيون اُو ايشور رئي پيٽي شهر موئين لي آيا تون اُوئا نئه تنبو ۾ اُوئا ري جڳا مانھ ميلئي. اوتنبو داؤد اُوئا ئي هارو ڪوڙيو تو. پسئ داؤد پرميشور را نوم مانھ هاڙا مال را ڏونپ سڙيا ان هڪ شونتي هارو مال را ڏونپ سڙيا. ¹⁸ ان زئيون داؤد هاڙا مال را ڏونپ ان هڪ شونتي هارو مال را ڏونپ سڙايو ريو تئيون اُوئِه ڪڙاوون پرميشور را نوم مانھ منڪون نئه آشيرواڌ ڏيڌو. ¹⁹ ان اُوئِه ٻڌون منڪون نئه

مطلب اسرائيل رون ٻڌون آدميون ان ڏوشيون ننه هيڪوڪئي روتئي، ڪُزور رئي ان ڪشمش رئي هيڪوڪئي ٽڪئي ڏيڏئي. پسنه ٻڌائي منڪ آڀري آڀري گهري ڳيا پرا.

²⁰ زئون دائود آڀري اڪائي ننه آشيرواڌ ڏيوا گهري ڳيو تون سائول رئي ڏيڪرئي ميڪل دائود ننه آڌرمون ڏيڏا هارو نڪري پڙئي ان ميٽا ڏين ڪيا رئي: ”واھ ڙي واھ! واھ ڙي واھ! اسرائيل را يادشا ننه آڌ الهائي مون زڙبو هوشي زئون او آڀ آڀري ٻونيون هومو ام اوگهاڙو ٿيو زم ڪوئي پيڪار ان پي شرم منڪ ٻڌون هومو آڀري اوگهاڙ ڪرڻه.“

²¹ دائود ميڪل ننه ڪيڏو: ”هائي تون اوٽا پرميشور را مون ۾ هتو جيئڻه ٿارا ٻاپ ان اوٽا ري ٻڌي اڪائي ننه ساڏين مون ننه سونديو زم او مون ننه آڀري اسرائيلي قوم رو اڳيون ٺاوه. تيام هون پرميشور را مون ۾ رمتو ريه، ²² ان هون هيا ٿي پڻ وڌارڻه زليل ٿيه ان پلڻه آڀري نظرون ۾ پڙي زائيه، توئي پڻ مون ننه اوئون ٻونيون ٿي مون زڙشي جيون را پارام تئين ڪيڏوه.“ ²³ تيام سائول رئي ڏيڪرئي ميڪل مرتون هوڏي پي اولاد رئي.

سنت ناتن ري هائي دائود هارو ايشور رو نياپو

7 پسنه يادشا آڀرا مولات ۾ ريتو ان پرميشور اوٽا ننه اوٽا رون چارون پاهون رون ڏشمئون ٿي آروم ڏيڏو. ² تئين يادشا سنت ناتن ننه ڪيڏو: ”زوئو! هون تون ڌيال ري لاکڙيون را ناول گهر ۾ ريه پڻ ايشور رئي پيٽئي تنبو ۾ سڻه.“

³ تئين ناتن يادشا ننه ڪيڏو: ”ڪير ٿي زائو! جئين ڪئين تمارا من ۾ سڻه او ڪرو ڪم تون پرميشور تمون پيڙو سڻه.“ ⁴ ان اوڻه رات ام ٿيو جي پرميشور رئي اي ووڻي ناتن مانھ اُترئي: ⁵ ”تون زا! ان مارا شيواڌاري دائود ننه ڪي جي پرميشور ام ڪڻه جي ڪي تون مارڻه ربا هارو گهر ناويه؟ ⁶ ڪم تون جيا ڏي ٿي هون اسرائيلي قوم رون منڪون ننه مصر ملڪ ٿي ڪاڊين لي آيو اوٽا ڏي ٿي لين آڌ هوڏي هون ڪيا گهر ۾ نٿي ريو روڳو پويتر تنبو ۾ ريو.“ ⁷ ان جيئڻه پڻ هون اسرائيلي قوم رون منڪون پيڙو ڳيو اوڻه مئين ڪيائي

ڦيڻ ڪيا پڻ منڪ نٿه ڄاڻي نٿه مٿس آڀري سونڊل اسرائيلي قوم رڻي آڳوڻي ڪريا هارو سونڊيا تا اوتار مٿس ٿي هڪا نٿه پڻ ڪڍي ام نه ڪڍو جي تمهي مون هارو ڌيال ري لاکڙيون رو گهر ڪم نٿي نايو؟

8 تيار هونءُ تون مارا شيواڌاري دائود نٿه ام ڪنءِ جي ڪراونءِ پرميشور امارو ايشور ام ڪنءِ جي 'هون تون نٿه اوتار شيم ٿي جيئن تون ريون سارتو، تيڙي آيو زم تون ماري سونڊل اسرائيلي قوم رو آڳوڻو ٿي. 9 ان جيئن جيئن تون ڳيو هون تون پيرو ربو ان تارون ٻڌون ڏشمئون نٿه تون هوما وادي نوڪيا. هون دنيا رون ٻڌون ٿي مون وازون منڪون را نوم را زم تارو نوم مون وازو ڪريه. 10 هون آڀري سونڊل اسرائيلي قوم هارو هڪ ماڳ تيار ڪرين راکيه ان اوتار اوتون نٿه زوئن پوڪين قائم راکيه زم او آڀرا ماڳ مانءِ رنءِ ان پسءِ اوتون نٿه اوتون ڪوئي ڪاڍي نه هڪنءِ. پونءِ منڪ اوتون نٿه وڙي تنگ نئين ڪري هڪنءِ زم مور ۾ تنگ ڪرتا 11 ان زم اوتار ڏي ٿي تيتو آيوه ڄا ڏي ٿي مٿس آڀري سونڊل اسرائيلي قوم هارو آڳوڻو راکيا. هونءُ هون تون نٿه تمارون ٻڌون ڏشمئون ٿي آروم ڏيهه.'

پڻ هونءِ پرميشور تون نٿه ام ڪنءِ جي، 'هون پرميشور تارا گهر نٿه قائم راکيه. 12 ان زبون تارا ڏي پورا ٿي زاشي ان تون تارا ٻاپ ڏاڏون پيرو پري زائيه تو هون تون ڪيڙ تارا وستار نٿه جيو تارو رت هوشي سونڊيه ان اوتار رو راز قائم ڪريه. 13 او ئي مارا نوم مانءِ گهر ناوشي ان هون اوتار رڻي پاڌشائي هميش هارو قائم راکيه. 14 هون اوتار نٿه اوتار را ٻاپ را زم همپاڙيه ان او مارا ڏيڪرا جيوو هوشي. جي او ڏوه ڪرشي تو هون اوتار نٿه سزا ڏيهه، زم ٻاپ آڀرا ڏيڪرا نٿه ڏنڌو هٿين شيڪاڙهه. 15 پڻ ماري ڏيا اوتار ٿي ڌار نئين نٿه زم مٿس اوتار نٿه سائول ٿي ڌار ڪري ٿي، سائول ڄا نٿه مٿس تون آڳڙ ٿي هڪل ڪريوت پرو. 16 تارو گهراڻو ان تاري پاڌشائي هميش مون هومئي ريشي ان تاري گهاڙي

هميش هارو قائم ريشي. ' ' 17 ناتن دائود ننه او ٻڌوئي ڪئين ڪيڏو پرو جئين ڪئين اونه
ڌرشن ۾ پارو ان هومپريو.

دائود رئي پرائنا

18 تئين دائود پاڌشا پويتر تنبو موئين زائين پرميشور هومو بينو ان ام ڪيو ريو: " او
مارا پريو، پرميشور! هون ڪوڻ سون ان مارا گهراڻا رو ڪي مون سئ جي تم جي اتي هوندي
مارئي اڳيونئي ڪريه؟ 19 توئي پڻ، او مارا پريو، پرميشور، تماري نظر ۾ اي نونئي وات
سئ ڪم تون تم جي آڀرا شيواڌاري ننه اوئا را گهراڻا را آيا واڙا توئا را پارام پڻ ڪيڏو.
هيونئي وات تم جي پيڙا ڪيا پڻ منڪ ٿي نٿي ڪري. 20 او مارا پريو پرميشور، هونئ تمون
ننه پيڙو ڪي ڪون؟ تم جي تون مون ننه تمارا شيواڌاري دائود ننه پورئ نمونئ اوڙڪو.
21 تم جي آڀري مرضي پرمونئ آڀرا وڃن هارو اي ٻڌائي موتا ڪوم ڪريا زم هون تمارو
شيواڌاري اوئون ننه همون. 22 او مارا پريو پرميشور، تيام تم جي مون واڙا سو ڪم تون
امي پيڙون ڏيو ڏيوئونون را پارام گهڻو ڪئين هومپريو پڻ تمون جيوو ڪوئي نٿي ان تمون
شيو ڪوئي ايشور سئ ئي نئين! 23 ان دنيا ۾ او ڪئي قوم سئ جي تمارون سونڊل
منڪون را زم مطلب اسرائيلي قوم را زم سئ؟ ايونئي ڪوئي پيڙي قوم نٿي جيا ننه
ايشور آپ زائين آڀري قوم نايا هارو سڏايه زم اوئا رو نوم ٿئ. ان آڀري قوم هومو آڀرا
ملڪ هارو موتا موتا پرسا ان پيئونڪا ڪوم ڪرين تم جي اسرائيلي قوم ننه مصر ملڪ ٿي
ڪاڊين ايئا ملڪ ۾ لي آيا ان امون ننه ايت ري قومون ان ڏيو ڏيوئونون ٿي سڏايا. 24 تم جي
آپ هارو اسرائيلي قوم ننه سونڊي زم او هميش هارو تماري قوم ٿئ ان تم جي آپ، او
پرميشور، اوئون رو ايشور ٿيو. 25 او پرميشور ايشور، او وات جي تم جي آڀرا شيواڌاري ان
اوئا ري اڪائي را پارام ڪيڏي هارو پڪي ڪرو پري ان زم تم جي ڪيڏو هم
ڪرو! 26 ان هميش ام ڪي ڪين تمارا نوم را وڪوڻ ٿئ جي 'ڪراون پرميشور اسرائيلي

قُومَ مانِه راز ڪريا وازو ايشور سئ. 'تمارا شيواڌاري داڻود رو گهراڻو تمون هومو قائم ريشي. 27 او اسرائيلي قوم را ايشور، ڪراوون پرميشور، تمى مون نئ اپرا شيواڌاري نئ وات ساوئي ڪرين ڪيڏوه: 'هون تارا گهراڻا نئ قائم راڪيه. 'تيام تمارا شيواڌاري را من ۾ ڪيال آيو جي تمون ٿي پراڻا ڪرون.

28 او مارا پريو پرميشور، تمى ئي ايشور سو ان تماري واتون هاسي سئ ان تمى تمارا شيواڌاري نئ نائوڪي واتون ڪيڏيه. 29 تيام هوئ هون منت ڪرونه جي اپرا شيواڌاري را گهراڻا نئ آشيرواڌ ڏيو زم هون هميش تمون هومو ريون ڪم تون، او پريو پرميشور، اي تمى ئي ڪيڏو ان تمارا ئي آشيرواڌ ٿي هميش تمارا شيواڌاري را گهراڻا نئ آشيرواڌ زڙشي.

داڻود آڀرون ڏشمئون مانِه چيت ڪرئ

8 ايٺا ڪيڙ داڻود فلسطينون نئ ماريان او داڻود را هات هيٺ آوي ڳيا ان داڻود اوٺا علاقا رو راز فلسطينون را قوضا ٿي ڪوهي ليدو.

2 اوئ موآبيون نئ پڻ ماريان اوٺون نئ زهالين زمي مانِه هوٽاريا ان پسئ اوٺون نئ رسا ٿي ماپ ڪرين ترڻ ٿوڙا نيا. پيئون ٿوڙون رون منڪون نئ ماريان پرا ان هيك ٿوڙا رون منڪون نئ جيوتا ساڌيا پرا. هم موآبي قوم وازا داڻود را ڳلوم ٿين لڳون ڏيوا ربا.

3 داڻود صوباه شهر را پاڌشا هدد عزر نئ پڻ جيو رحوپ رو ڏيڪرو هتو تنيون هرايو پرو زنيون او فرات ڌريا را علاقا مانِه قوضو ڪريا هارو زاتو تو جيو پيرهيان ايٺا رو هتو.

4 داڻود اوٺون رون هيك هزار هات هو گهوڙون مانِه سوار فوجيون نئ ان ويه هزار پياده فوجيون نئ زهاليا ربا. پسئ اوئ هيك هو رٿون را گهوڙا راڪيا ان پاقي ٻڌون گهوڙون ري قينسون واڍي پري.

⁵ زئيون دمشق شهر را ارامي قوم وازا ضوباه شهر را پادشا هدد عزر ري مدت هارو آيا تون دائود اراميون را پښ باويه هزار منک ماريا پرا. ⁶ تتيون دائود دمشق شهر را ارامي قوم وازون را علاقا ۾ چوڪي ناوي تيام ارامي پښ دائود را گلوم تين لگون ڏيوا ريا. هيوئه نمونه پرميشور دائود ننه جيئنه پښ او گيو کامياپ کريو. ⁷ دائود هدد عزر رون قوجيون کن هيم ري دهالون کوهي ليڌي ان آپرا شهر يروشلم ۾ لي آيو. ⁸ ان دائود پادشا هدد عزر رون شهرون بطاه ان بيروتي ٿي الهائي پيتر پښ لي آيو.

⁹ هوئه زئيون حمات شهر رنه پادشا توغي هومپريو جي دائود هدد عزر ري پوري قوج ننه هراوي پري، ¹⁰ تتيون توغي آپرا ڏيڪرا يورام ننه دائود پادشا ننه مپاركون ڏيوا ان ملوا ميليو ڪم تون دائود هدد عزر ننه همئه هرايوه پرو، جيو اڳي توغي ٿي جنگ ڪرتو ريتو. تتيون يورام هيم، چونڌي ان پيتر را نونڙا پيرا لي گيو.

¹¹ دائود پادشا او نونڙا پرميشور را نوم مانه ڪريا پرا جيوئه نمونه اوئه اڳي هراول قومون ٿي لوٽل هيم ان چونڌي پرميشور را نوم مانه ڪرئت پري. ¹² مطلب اراميون، موابيون، عمونيون، فلسطينيون، ان عماليقيون رو هيم ان چونڌي ان ضوباه شهر را پادشا رحوب را ڏيڪرا هدد عزر ٿي لوٽل شيمون پښ پرميشور را نوم مانه ڪريو پرو.

¹³ ان زئيون دائود لوٽ ري کائي ۾ اراميون را ادارنه هزار منک مراوين وڙيو تتيون اوئا رو نوم مشور ٿي گيو. ¹⁴ اوئه اڏوم را ٻڌا ملڪ ۾ چوڪي ناوي ان ٻڌائي اڏومي دائود را گلوم ٿي ڳيا. هيوئه نمونه پرميشور دائود ننه جيئنه ڪيئنه او گيو کامياپ ڪريو.

¹⁵ دائود ٻڌا اسرائيل ملڪ مانه پادشائي ڪري ان او آپرون ٻڌون منڪون ٿي نيا ان هاسائي ٿي ویتو. ¹⁶ دائود ري بين ضروياه رو ڏيڪرو يواب قوج رو موتو آگيوون هتو، اخيلود رو ڏيڪرو يهوسفط موتو وزير هتو، ¹⁷ اخيطوب رو ڏيڪرو صدوق ان ابي ياتر رو ڏيڪرو اخيملڪ پوزاري هتا، سرايا منشي هتو، ¹⁸ يهويدع رو ڏيڪرو بناياه پادشا رئي

رکشا کړيا وازون کړيتيون ان فليتيون رو آگيوون هتو ان دائود را ډيکرا پادشا را پاها را پوزاري هتا.

دائود ان مفيباست

9 پسته دائود کيدو: "سائول ري اکائي م هزون کوئي سته جيا مانه يوناتن ري کري هون دتيا کرون؟"

2 هوته سائول ري اکائي رو هيک شيواداري هتو، جيا رو نوم ضيبا هتو. اوئا نته دائود کن تيژي آيا. پادشا اوئا ټي پونسو: "کي تون ضيبا سته؟"
اوته کيدو: "هوته، مالک، هون تمارو شيواداري سون."

3 تتيون پادشا اوئا نته کيدو: "سائول ري اکائي م هزون کوئي سته جيا مانه ايشور را نوم مانه ميريوني کرون؟"

ضيبا پادشا نته کيدو: "يوناتن رو هيک ډيکرو سته جيو لنگزو سته."

4 تتيون پادشا اوئا نته پونسو: "او کيسته سته؟"

ضيبا پادشا نته کيدو: "اودبار شهر م عمي ايل را ډيکرا مکير را گهر م پينوھ."

5 تيام دائود پادشا منک ميلين لودبار ټي عمي ايل را ډيکرا مکير را گهر ټي اوئا نته تيژايو. 6 هوته سائول را ډيکرا يوناتن رو ډيکرو مفيباست دائود کن آيو ان پگي پږيو.

تتيون دائود کيدو: "مفيباست، پلته آيوه!"

اوته ورندي ډيدتي: "تمارو شيواداري حاضر سته."

7 دائود اوئا نته کيدو: "مت پيا کم تون هون تارا پاپ يوناتن ري کري تون مانه ميريوني کريه ان تارا داذا سائول ري ټدي ټني تون نته پاسي ډيه ان تون هميش مون پږو روتي کايه."

⁸ تئيون اُوئه پڳي پڙين ڪيڏو: ”تمارو شيواڌاري مرل ڪوترا را زم سئ. تم ڪم مُون مانھ ڏيئا رئي نظر ڪروھ ريا؟“

⁹ تئيون پادشا سائول را شيواڌاري ضيبا نئ تيزاوين ڪيڏو: ”مئين ٻڌو ڪئين جي سائول ان اوئا ري ٻڌي اڪائي رو هتو اُو ٿارا مالڪ را پوترا نئ ڏيڏوه پـرو. ¹⁰ تيام تُون آڀرون ڏيڪرون ان نوڪرون هُوڌو ٻنئي واوين آڀاڏئي لي اَو جيا ٿي ٿارا مالڪ را پوترا هارو ڪمائي ٿئ. پڻ مفيباست جيو ٿارا مالڪ رو پوترو سئ اُو هميش مُون پيرو روٽئي ڪاشي.“ ضيبا را پـنرئ ڏيڪرا ان ويھ نوڪر هتا.

¹¹ تئيون ضيبا پادشا نئ ڪيڏو: ”جيئن ڪئين مارئ مالڪ پادشا آڀرا شيواڌاري نئ حُڪم ڏيڏوه هُون تمارو شيواڌاري همروم ڪريھ.“

هيوئ نمونئ مفيباست داؤد پيرو ام روٽئي کاتو زم اُو ڪوئي پادشا رو ڏيڪرو هوئ. ¹² مفيباست رو هيڪ نونو سوڪرو هتو جيا رو نوم ميڪا هتو، ان زتا منڪ ضيبا را گهر ۾ ريتا اُو ٻڌائي مفيباست را شيواڌاري هتا. ¹³ مفيباست يروشلم شهر ۾ ربوا ربو ڪم تون اُو هميش پادشا پيرو روٽئي کاتو ان اُو ٻئيون پڳون ٿي لنڳڙو هتو.

داؤد عمونيون ان اراميون نئ هاراوئھ

10 هوئ عموني قوم رو پادشا مري گيو ان اوئا رو ڏيڪرو حنون پادشا ٿيو. ² تئيون داؤد ڪيڏو: ”هون ناحس را ڏيڪرا حنون مانھ ميريوني ڪريھ زم اوئا رئ باپ مون مانھ ميريوني ڪري ٿي.“ تيام داؤد آڀرا منڪ ميليا جي زائين اوئا را باپ ري ڪري اوئا نئ تسليي ڏئ.

تئيون داؤد را منڪ عمونيون را ملڪ ۾ گيا. ³ ان عمونيون ري آڳيون پادشا مالڪ حنون نئ ڪيڏو: ”تم ڪم هُزموه جي داؤد تمارا باپ رئي عزت ڪريھ، تيام اُوئ حونصلو

ڏيڏا هارو منڪ ميلياھ؟ نا! هم نٿي. دائود آڀرا منڪ تمون ڪن تيام ميلياھ زم او شهر رئي جاسوسئي ڪرين پيد لئه ان پسئه ايندا شهر نئه تپاھ ڪرئ.

⁴ تيا مانھ حنون دائود رون منڪون نئه زھاليا ان اوئون رئي پيعزتئي ڪريا هارو هیکا پاھا ري ڏاڙي ڪتراوي پري ان ڪٿيون ٿي نيسا اوئون را لوگهڙا ڪتراوين پاسا رونا ڪريا. ⁵ زئيون دائود نئه هائي ڪبر زڙئي تئيون اوئه اوئون ڪن منڪ ميليا ڪم تون او منڪ هوما آيا ٿي لازي مرتا تا. تيام پادشا اوئون نئه ڪي ميليو: ”زئيون هوڏي تماري ڏاڙي موتي نه تئه تئيون هوڏي يريخو شهر ۾ ريو! اوئا ڪيڙ آيا را!“

⁶ زئيون عموني اوڙڪي ڳيا جي هم ڪريا ري ڪري هوئه دائود اوئون ٿي گهٽئي وير راکوا مڏيوھ تئيون اوئي پيزون ملڪون ۾ منڪ ميليا ان بيت رحوب ان ضوباه شهرون رون اراميون موئين ٿي ويھ هزار پياڏا قوجي ان معڪه ملڪ را پادشا ان اوئا را هیک هزار قوجي ان طوب ملڪ را ٻارء هزار منڪ پئيهون مانھ تيڙاوي ليڏا. ⁷ دائود هائي هومپرين يواب ان ٻڌائي جنگي جووڻ ان جوڏا رونا ڪريا. ⁸ تئيون عموني نڪريا ان او آڀرا شهر را پاڳر ڪن لڙائي هارو تيار ٿين اوپي ربا ان ضوباه ان بيت رحوب شهرون را ارامي ان طوب ان معڪه ملڪون را قوجي ميدون ۾ هيڪئه پاهئه هتا.

⁹ زئيون يواب زيوو جي اوئا رئه ٻي پاھي قوج سئه تو اوئه اسرائيلي قوم را چونڊ منڪون موئين ٿي ڪئينڪ منڪ سونڊيا ان اراميون را مقابلو هارو تيار ٿين اوپاڙيا. ¹⁰ ان باقي منڪون نئه آڀرا پائي ايشي رئه حواله ڪريا ان اوئون نئه عمونيون رو مقابلو ڪريا هارو تيار ٿين اوپاڙيا. ¹¹ هوئه يواب آڀرا پائي نئه ڪيڏو: ”جي ارامي مون ٿي ڏاڍا ٿيوا مڏه توئون ماري مدت هارو آوي ان جي عموني تون ٿي ڏاڍا ٿيوا مڏه تون هون تاري مدت هارو آيوھ. ¹² تيام هوئه هيئت راک! آبي ٻڌائي آڀئي قوم ان آڀنا ايشور رون شهرون هارو مڙسئي ڪرشن! پسئه زم پرميشور نئه نيڪ لاڳئه هم ڪرشي.“

¹³ تئيون يواب ان اوتا را ساٿي اراميون مانھ حملو ڪريا هارو آڳر وڌيا ان ارامي پاڳيا.
¹⁴ زئيون عمونيئي زوبو جي ارامي پاڳي ڳياھ تو او پڻ ايشي هوما ٿي پاڳين آڀرا شهر موئين پاسا ڳيا پرا. تئيون يواب عمونيون ڪن ٿي پاسو وڙين يروشلم شهر ۾ آيو.
¹⁵ زئيون اراميئي زوبو جي او اسرائيل ٿي هاري ڳيا تو او ٻڌائي پيرا ٿيا زم اسرائيل مانھ وڙي حملو ڪرئ. ¹⁶ ايٺا هارو ڪرين هدد عزر منڪ ميليا ان اوئون اراميون نٺ پڻ جيا فرات ڌريا رٺ پرا ريتا تيتي آيا ان او حلام شهر ڪن آيا. هدد عزر ري قوج رو آڳيون سوبڪ هتو ان او هايا ٻڌي قوج رو آڳيون پڻ ٿي ڳيو.
¹⁷ هوئ دائود نٺ هائي ڪبر زڙئي تئيون اوئ ٻڌون اسرائيليون نٺ پيرا ڪريا ان يردن پار اوترين حلام شهر ڪن ڳيا ان ارامي دائود رو مقابلو ڪريا هارو تيار ٿين اُپيا ان اوتا ٿي وڌيا. ¹⁸ تئيون ارامي اسرائيليون هوما ٿي پاڳيا ان دائود اراميون را هات هو رت هاڪليا وازون نٺ مرايا پرا ان چاليھ هزار گهوڙون مانھ سوار قوجي مرايا. اوئون ري قوج را آڳيون سوبڪ نٺ پڻ اوئ ٿي ماريو پرو. ¹⁹ ان زئيون اوئي يادشائي زوبو جيا هدد عزر هيٺ هتا جي آبي اسرائيليون ٿي هاري ڳياھ تو اوئي اسرائيليون ٿي صلاح ڪري پري ان اوئون را ڳلوم ٿي ڳيا. تيا ڪيڙ ارامي عمون ملڪ رون منڪون رئي جنگ ۾ مدت ڪريا ٿي پيٽا.

دائود ان پاڻي بت شبع

11 پڙئئ سال زئيون يادشائون رٺ جنگ ڪريا رو توڻو وڙي آيو تئيون دائود آڀري قوج را آڳيون يواب پيرا آڀرون منڪون نٺ ان ٻڌون اسرائيليون نٺ دشمنون ٿي جنگ ڪروا ميليا. اوئي عمونيون نٺ ماريان زائين رٺ شهر نٺ گهيرو ڏيڏو. پڻ دائود يروشلم شهر ۾ ٿي ريو.

² هَوَئِه هُونز رَه تَوَئِه دَاؤُد يادشا آڀرا کاتلا ٿي اُونِين مولات ري چت منھ ڦروا ريو ان اُوئون اُوئه هيڪي ڏوشي ننه ڏيڪئي جي جهيلتي تي ان اُو ڏوشي الهائي رُوڀارئي هئي۔
³ تتيون دَاؤُد ڪياڪ ننه ميلين اُوئا ڏوشي را پارام ڪهر پاڙئي۔ اُوئه پاسو آوين دَاؤُد ننه ڪيڏو: ”اُو العام رئي ڏيڪري ان جتي قوم واڙا اورياه نومي قوجي رئي ڏوشي بت سبع سہ۔“ ⁴ دَاؤُد منڪ ميلين اُوئا ننه تيڙاوي ليڏئي۔ اُو يادشا رو حُڪم مونين اُوئا ڪن آئي ان دَاؤُد اُوئا پيڙو هُوتو ان پسئہ اُو آڀري گهري ڳئي پري۔ هَوَئِه اُوئه ئي ڏي اُوئه ڏوشي لُوگهڙا ڌويا تا، ⁵ ان اُو ڏوشي پاري پڳ ٿئي۔ تتيون اُوئه دَاؤُد ننه ام ڪي ميليو: ”هُون پاري پڳ سون۔“

⁶ تتيون دَاؤُد يواب ننه ام ڪي ميليو: ”اورياه جتي ننه مُون ڪن ميلو رو!“ تتيون يواب اورياه ننه دَاؤُد ڪن ميليو۔ ⁷ زتيون اورياه دَاؤُد ڪن آيو تتيون دَاؤُد يواب، قوجيون ان جنگ را پارام ڪهر چار ليڏئي۔ ⁸ پسئہ دَاؤُد اورياه ننه ڪيڏو: ”آڀري گهري زائو ان هاٿ پڳ ڌوئين آروم ڪرو!“ تتيون اورياه يادشا را مولات ٿي نيهريو ان يادشا اُوئا لار ڪئينڪ پيٽ ڏي ميلئي۔ ⁹ پڻ اورياه گهري نه ڳيو۔ اُو تو مولات را ڌروزا منھ دَاؤُد رون نوڪرون پيڙو اُونگهائي ريو۔ ¹⁰ زتيون اُوئي دَاؤُد ننه اي ڪيڏو جي اورياه آڀري گهري نئي ڳيو تو دَاؤُد اورياه ننه ام ڪيڏو: ”تُون الهائي پنڌ ڪرين آيوھ۔ تُون گهري ڪم نه ڳيو؟“

¹¹ اورياه دَاؤُد ننه ڪيڏو: ”ايشور رئي پيتي ان اسرائيل ان يهوداه را ٻڌائي قوجي هَوَئِه زُهونپڙيون ۾ بيٺاھ، مارو مالڪ يواب ان مارا مالڪ را شيواڌاري ميتدون ۾ پڙياھ ان هُون کاڌا پيڌا ان آڀري ڏوشي پيڙو هُوتا هَارُو گهري زائونھ؟ هم ماڳي نئين ٿئہ۔ تماري حياتي رو هُون! مُون ٿي هم نئين ٿئہ۔“

¹² پسئہ دَاؤُد اورياه ننه ڪيڏو: ”آز پڻ تُون ٿيو رَه! هُواري هُون تُون ننه رُونو ڪريھ پرو۔“ تيام اورياه اُوئه ڏي ان پيڙه ڏي پڻ يروشلم ۾ ريو۔ ¹³ تون دَاؤُد اُوئا ننه تيڙايو

ان اُورياه دائود پيرو کاڌو پيڏو، پسئہ دائود اُوئا نئہ الھائي ڏارو پيٿارين مست ڪريو پرو۔
ھونز رو اُورياه ٻارو زائين آڀرا مالڪ رون نوڪرون پيرو کاتلا مانھ اُنگھائي ريو پڻ آڀري
گھري نہ ڳيو۔

¹⁴ ھوار رو دائود يواڻ ھارو ھيڪ چئني لکئي ان او اُورياه ھات ڏي ميلئي۔ ¹⁵ اُوئہ
اُوئا چني ۾ ام لکيو ”اُورياه نئہ لڙائي ۾ ٻڌون ٿي ڪترناڪ ماڳ مانھ راڪي ان تمي اُوئا
ڪن ٿي ھتي زيا زم او مرائي زائہ۔“ ¹⁶ ھوئہ ام ٿيو جي يواڻ اُوئا شھر رو جائيزو ليڏو
ان اُورياه نئہ ايوا ماڳ مانھ راڪيو جيئئہ اُوئا نئہ ڪٻر ھتئي جي اُوئئہ ٻروون منڪ سئہ۔
¹⁷ تئيون اُوئا شھر را منڪ نڪريا ان يواڻ ٿي وڊيا۔ تئيون دائود ري قوج موئين ٿي ڪئينڪ
منڪ مرائي ڳيا ان اُورياه ھتي پڻ مرائي ڳيو۔

¹⁸ تئيون يواڻ منڪ ميليو زم دائود نئہ جنڳ رئي ٻڌئي ڪٻر چار ڏئہ۔ ¹⁹ اُوئہ اُوئا منڪ
نئہ ڪيڏو: ”زئيون تون پاڌشا نئہ جنڳ رئي ڪٻر ڏي رئہ“ ²⁰ تئيون جي پاڌشا نئہ ڪاوڙ
سڙئہ ان او تون نئہ ام ڪئہ جي ’تمي وڊيا ھارو ھاو شھر ڏوڪڙا ڪم ڳيا؟ ڪي تمون
نئہ نٿي ڪٻر جي او ڪوت ري پينت مانھ ٿي تير ھڻشي؟‘ ²¹ ياڌ راڪو! يرُست را ڏيڪرا
ابي ملڪ نئہ ڪيئئہ ماريو تو؟ تمون نئہ ڪٻر تون سئہ جي تيبض شھر ۾ ھيڪي ڏوشي
گھرتي رو پڙ ڪوت ري پينت ٿي اُوئا را ماتا مانھ ڦڳايو تو ان او مري ڳيو تو۔ توئي پڻ
تمي شھر ري پينت ڏوڪڙا ڪم ڳيا؟‘ تئيون تون ڪي جي، ’تمارو شيواڌاري اُورياه ھتي
مرائي ڳيو۔“

²² تئيون او منڪ ڳيو ان جيا ڪوم ھارو يواڻ اُوئا نئہ ميليو تو او زائين دائود نئہ
ھمپرايو۔ ²³ اُوئہ منڪ دائود نئہ ڪيڏو: ”او منڪ امون ٿي ڏاڍا ٿيا ربا ان امون ڪن
ميڏون ۾ آيا را پڻ توئي امي اوئون ٿي وڊتا وڊتا شھر را ڌروازا ڪن پوڳي ڳيا۔“ ²⁴ تئيون تير

هٿيا واري پينٽ مانھ ٿي تمارون قوجيون نٽه تير هٿيا. هم ڀاڏشا را ڪئينڪ قوجي مراڻي
گيا ان تمارو شيواڌاري اورياه جتي پڻ مراڻي گيو۔“

²⁵تئين داؤد اُٿا منڪ نٽه ڪيڏو: ”تُون يواڻ نٽه ڌلاسو ڏي ان ام ڪي جي تُون
ايٺا وات رٿي ڦڪر مت ڪر ڪم تون جنگ ۾ ٻي پاهون را منڪ مراڻه. تيام تون مڙسئي
ڪر ان شهر نٽه ڍاهي نوڪ!“

²⁶زئين اورياه ري ڏوشي هومپڙو جي اُٿا رو آڏمي مري گيو، تون اُٽه آڀرا آڏمي
هارو وڙاپ ڪريو۔ ²⁷زئين وڙاپ را ڏي پورا ٿيا، تيا ڪيڙ داؤد اُٿا نٽه تيڙاوتي ان اُٿا
نٽه آڀرا گهر ۾ راڪئي ان اُٿا ٿي هيڪ سوڪرو ٿيو۔ پڻ داؤد رو هائي ڪوم جيو اُٽه
ڪريو تو پرميشور ري نظر ۾ پوندو هتو۔

سنت ناتن داؤد نٽه ايشور رو نياپو ڏٺو

12 تئين پرميشور ناتن نٽه داؤد ڪن ميلو ان اُٽه زائين داؤد نٽه ڪيڏو: ”هيڪا
شهر ۾ ٻي منڪ ريتا۔ هيڪ شائوڪار هتو ان پيزو گريپ۔ ²شائوڪار ڪن
الهائي ريون، باڪري ان ڳاڻو مال هتو۔ ³هوءَ اُٿا گريپ ڪن هيڪه گهيٽڙي هٽي۔
اُٿا شيوا پيزو ڪئين نتو۔ اُٽه اُو گهيٽڙي ويسائئي لين ڌارئي تي ان اُو گهيٽڙي اُٿا
گريپ پيڙي ان اُٿا رون ٻارون پيڙي موٽي ٿي تي۔ اُو اُٿا پيڙي ڪاتي ان اُٿا گريپ را
ڪوڙا ۾ اُونگهائي زاتي۔ اُٿا هارو اُو گهيٽڙي ڏيڪري را زم هٽي۔ ⁴پسئ ام ٿيو جي
اُٿا شائوڪار ري گهري هيڪ مِزمون آيو۔ اُٿا ري مِزموني هارو آڀري ريون ڪا ڳاڻو مال
موئين ٿي ڪئين نه ليڏو پڻ اُٿا گريپ ري گهيٽڙي ليڏي ري ان اُٿا مِزمون هارو روٽي
تيار ڪري جيو ايٺا ڪن آيو تو۔“

⁵تئين داؤد نٽه اُٿا شائوڪار منڪ مانھ ڪاوڙ سڙي ان ناتن نٽه ڪيڏو: ”جيوتا
پرميشور رو هون! اُٿا شائوڪار منڪ نٽه جيئ هائي ڪوم ڪريو ضرور مارو ڪپه ⁶ان

اُوتَا منڪ نٿه اُوتَا گهيتڙي رٿه ڀڏائڻ چوڻو مل پري ڏيوو پڙشي ڪم تون اُوتُه هيوو ڪوم ڪريو ان اُوتَا نٿه ماڳي ڏيئا نه آئي.

⁷ تئين ناتن دائود نٿه ڪيڏو: ”اُو منڪ تون سٺه. پرميشور اسرائيلي قوم رو ايشور ام ڪڻه جي ’مئين تون نٿه اسرائيل رو ڀاڌشا نايو ان مئين تون نٿه سائول را هات ٿي سڏايو. ⁸ مئين تارا مالڪ سائول رو گهر تون نٿه ڏيڏو ان هم اُوتَا ري ڏوشي تاري ڏوشي ٿي ڳي ان اسرائيل ان يهوداه مانھ راز تون نٿه ڏيڏو. توئي پڻ جي تون هارو هائي گهٽ هوٽ، تون هون تون نٿه هزون وڌائڻ ڏٺ. ⁹ توئي پڻ تئين ڪم پرميشور را وڃن نٿه گهٽ هُزمين اُوتَا رو ڏوه ڪريو؟ تئين اورياه جتي نٿه تروٽار ٿي ماريو ان اُوتَا رئي ڏوشي ڪوهين آڀرا گهر ۾ راکڻي. تئين اورياه جتي نٿه عمونيون ري تروٽار ٿي ماريو. ¹⁰ تيام هوٽه تارا گهر ٿي تروٽار ڪيڏي ڌار نئين ٿڻه ڪم تون تئين مون نٿه گهٽ هُزميو ان اورياه جتي رئي ڏوشي آڀرا گهر ۾ راکيا هارو ليڏي رئي. ¹¹ تيام پرميشور ام ڪڻه جي، ’زو! تارا ئي گهر ٿي تارڻه ڪلاڦ آفت لياويھ ان هون تاري اونڪيون هومو تاري ڏوشي لين تارا پاڙوشي نٿه ڏيھ پري ان اُو ڏوڙڻه ڏي تاري ڏوشيون پيو هوشي. ¹² تئين هائي هٽائين ڪريو پڻ هون اسرائيلي قوم رون ٻڌون منڪون هومو ڏوڙڻه ڏي ڪريھ.“

¹³ تئين دائود ناتن نٿه ڪيڏو: ”مئين پرميشور رو ڏوه ڪريوھ.“
ناتن دائود نٿه ڪيڏو: ”پرميشور تارو ڏوه ماڦ ڪريوھ ان تون مريھ نئين. ¹⁴ پڻ تئين ايٺا ڪوم ٿي پرميشور رون ڏشمٽون نٿه ميٺا ڏيڏا رو وجه ڏيڏو تيام جيو سوڪرو پيڏا ٿيو اُو مري زاشي.“

دائود رو ڏيڪرو مري زائھ

¹⁵ پسئ ناتن آڀري گهري ڳيو پرو.

هَوَئَه پرميشور دائود را اوتا سوڪرا مانھ جيو اورياھ ري ڏوشي ٿي ٿيو تو پيمارئي ميلئي ان او الهائي پيمارئي ڳيو. ¹⁶ تيام دائود اوتا سوڪرا هارو ايشور ٿي منت ڪري ان ورت راکئي ان او رات ٻڌي پت مانھ پڙيو ريو. ¹⁷ تئيون اوتا را گهر را موتا اوتا ڪن آيا زم اوتا ننه پت ٿي اوناڙهه پڻ او نه اونيئو نه وڙي اوتون پيڙي روتئي ڪاڏئي.

¹⁸ هاتمه ڏي او سوڪرو پاسو ٿي ڳيو. ان دائود را شيواڌاري بيتاتا دائود ننه نه همپراوي هيڪيا جي سوڪرو سرگواسي ٿي ڳيوھ. اوتي ام ويچار ڪريو جي زئيون سوڪرو جيو تو هتو تئيون امي اوتا ٿي وات ڪري ان اوئه امارئي وات نه مونئي تيام جي هوه امي اوتا ننه همپراوشون جي سوڪرو ڳاري ڳيوھ تو اوتا ننه ڪئين ٿي نه زائه؟ ¹⁹ پڻ زئيون دائود آپرون نوڪرون ننه ڪهس پُس ڪرتون ڏيڪيا تو دائود هزمي ڳيو جي سوڪرو پاسو ٿي ڳيوھ. تئيون دائود آپرون نوڪرون ننه پونسيو: ”سوڪرو مري ڳيوھ، ڪي؟“ اوتي وڙندئي ڏيڏئي: ”هوه.“

²⁰ تئيون دائود پت ٿي اونيئو ان جهيلين تيل هٿيو ان لوگهڙا ڀڏليا، پسئ پرميشور را گهر ۾ زائين نمڻ ڪريو. پسئ او آپري گهري آيو ان روتئي مونگي. تئيون نوڪري اوتا ننه روتئي ڏيڏئي ان اوئه ڪاڏئي. ²¹ تئيون اوتا ري نوڪري اوتا ننه ڪيڏو: ”تمي هم ڪم ڪريوھ؟ زئيون او سوڪرو جيو تو هتو تئيون تمي روبا ان ورت راکيو. هوه او مري ڳيوھ تئيون تمي روتئي ڪاڏئيھ.“

²² دائود وڙندئي ڏيڏئي: ”زئيون او سوڪرو جيو تو هتو مئين ورت راکيو ان هون روتو ريو ڪم تون مئين ويچار ڪريو جي ٿي هيڪه پرميشور ننه مون مانھ ڏيا آوه ان او سوڪرو پچي زائه. ²³ پڻ هوه تون او مري ڳيوھ. پسئ هوه هون ڪيا هارو ورت راکون؟ ڪي هون اوتا ننه پاسو اوئي هيڪونه؟ هون تون اوتا ڪن زائيھ پڻ او مون ڪن پاسو نئين آوه.“

سليمونَ رو زلم

²⁴ پسنه دائود آپري ڏوشي بت سبع نه حونصلو ڏيڌو ان اوتا ڪن ڳيو. اوتا رنه ڏيڪرو
 ٿيو ان دائود اوتا رو نوم سليمونَ راڪيو. ان او پرميشور رو والو ٿيو. ²⁵ ان پرميشور آپرو
 نياپو ڏيڌا واڙا ناتن ري هاڻي نياپو ڏي ميليو ان پرميشور را ايٿا نياپا ري ڪري اوتا رو نوم
 يديدياه پڻ راڪيو، جيا رو مطلب سنه ايشور رو والو.

عموني شهر ربه مانھ قوضو

²⁶ هايون ڏيئون ۾ يوآب عمونيون را شاهي شهر ربه مانھ حملو ڪرتو ريو ان پاڌشا را
 ڪوت مانھ قوضو ڪريو پرو. ²⁷ تئيون يوآب منڪون ننه اي ڪين دائود ڪن ميليا: ”مئين
 ربه مانھ حملو ڪريو ان مئين اوتا را پوڻي مانھ پڻ قوضو ڪريو پرو. ²⁸ تيام هوئه تمڻي
 باقي قوجي لين آوو ان شهر ننه گهيرو ڏيو ان اوتا مانھ قوضو ڪرو پرو! جي تمڻي هم نه
 ڪرو، تون هون آپ ايٿا مانھ قوضو ڪريه ان اي مارا نوم مانھ ڪيوراڻي.“
²⁹ تئيون دائود باقي قوجيون ننه لين ربه شهر هومو ڳيو ان اوتا ٿي جنگ ڪرين اوتا
 مانھ قوضو ڪريو. ³⁰ دائود اوئون را پاڌشا رو تاج اوتا را ماتا ٿي اٿاري ليڌو. اوتا تاج رو
 وزن لڳ پڳ چوٽيه ڪلو هتو ان اوتا ۾ هيرا جواهر لاڳل هتا. هوئه او تاج دائود ننه پيرايو
 ان دائود اوتا شهر ٿي الهائي مال لوٽين لي آيو. ³¹ دائود اوئون منڪون ننه جيا اوتا شهر
 ۾ هتا ٻارا ڪاڍيا ان اوئون موئين ٿي ڪئينڪ آرون را ڪوم مانھ لڳايا، ڪئينڪ ننه ڏنڌار
 ان ڪوئاڙا را ڪوم مانھ لڳايا ان ڪئينڪ منڪون ننه اينتارون نايا را ڪوم مانھ لڳايا.
 اوئه عمونيون رون ٻڌون شهرون ٿي همروم ڪريو. پسنه دائود ان اوتا ري قوج را ٻڌائي
 منڪ يروشلم ۾ پاسا آيا را.

امنُون ان ٻائي تمر

13 تيا ڪيڙ پسنه ام ٿيو جي دائود را ڏيڪرا ابي سلوم ري ٻين تمر ٿي دائود را ٻيڙا ڏيڪرا امنُون نه پریم ٿي ڳيو۔ تمر الهائي روباڙي هئي۔² پڻ امنُون اوتا ٿي ڪئين ڪري نتو هيڪتو ڪم تون او ڪونٿارئي هئي۔ تيام او آڀري ٻين تمر ري ڪري پيمار ٿي ڳيو۔

³ هوئه دائود را ٻائي سمه رو ڏيڪرو يوندب امنُون رو دوست هتو ان او الهائي چالاڪ هتو۔⁴ تئين اوتنه امنُون نه ڪيدو: ”او ڀاڏشا را ڏيڪرا، تون ڪم ڏي ٿو ڏي هوڪاتو زائھ؟ مون نه همپراو ڪي وات سئھ؟“

تئين امنُون اوتا نه ڪيدو: ”هون آڀرا ٻائي ابي سلوم ري ٻين تمر ٿي پریم ڪرونھ۔“⁵ يوندب اوتا نه ڪيدو: ”تون پيماري رو پهونو ڪرين آڀرا ڪاتلا مانھ هو نو! پسنه زئين ٿارو ٻاپ تون نه زووا اوته تئين تون اوتا نه ڪي جي ’ماري ٻين تمر نه ميل زم او مون هومئي کاڌو تيار ڪرئ ان مون نه آڀرون هاڻون ٿي روتئي ڪوراوتھ۔“

⁶ تئين امنُون پيماري رو پهونو ڪرين پڙي ريو ان زئين ڀاڏشا اوتا نه زووا آيو تئين امنُون ڀاڏشا نه ڪيدو: ”ماري ٻين تمر نه ميل زم او مون هارو ٻي سلڙا گهڙئ ان هون اوتا را هات ٿي ڪائون۔“

⁷ تيام دائود تمر ري گهري ام ڪي ميليو: ”تون همئنه آڀرا ٻائي امنُون ري گهري زا ان اوتا هارو رسوئي تيار ڪر!“⁸ تئين تمر آڀرا ٻائي امنُون ري گهري ڳئي۔ او ڪاتلا مانھ هوتل هتو ان تمر آتو ليدو ان موهرين اوتا ٿي سلڙا نايا۔⁹ ان سلڙا توا ٿي اوتارين اوتا هوما راڪيا پڻ امنُون نه کاڌا۔ تئين امنُون آڀرون نوڪرون نه ڪيدو: ”ٻڌائي منڪ ٻارا زائھ پرا!“ تيام ٻڌائي منڪ ٻارا ڳيا پرا۔¹⁰ تئين امنُون تمر نه ڪيدو: ”سلڙا مارا ڪمرا موئين لي او زم هون ٿارا هات ٿي ڪائون۔“ تيام تمر او سلڙا جيا اوته نايا تا ڪمرا ۾ آڀرا

پاڻي امنون ڪن لي ڳئي. ¹¹ هوئ زئيون او اوئا ننه ڪوراي هارو ڪننه ڳئي تئيون امنون اوئا ننه زهالتي رئي ان اوئا ننه ڪيدو: ”مون پيڙئي هو!“ ¹² پڻ اوئ ڪيدو: ”نا، مارا پاڻي! مون ٿي زيڙدستي مت ڪر ڪم تون اسرائيلي قوم ۾ هيو ڪوم نه ٿيو ڪپئ. تون هيوي ڳونڌائي مت ڪر! ¹³ هون پڌنوم ٿي زائيھ ان تون پڻ آڀي اسرائيلي قوم ۾ ڪميئو ڪيورائيھ. تيام تون پادشا ٿي وات ڪر ڪم تون او آڻو ويوا ڪريا ٿي نا نئين پاڙئ.“ ¹⁴ پڻ امنون اوئا رئي وات نه مونئي ان او تمر ٿي ڏاڍو هتو ان اوئ تمر ٿي زوري زنا ڪريو.

¹⁵ پسئ امنون ننه اوئا ٿي نڦرت ٿي ڳئي. او تمر ٿي جيوو گهڻو پريم ڪرتو اوئا ٿي وڌارئ اوئا ننه تمر ٿي نڦرت ٿي ڳئي. ان امنون اوئا ننه ڪيدو: ”اوئا! ايئون تڙي زا!“ ¹⁶ او ڪيو رئي: ”هم مت ڪر! ان مون ننه گهر ٿي ٻارئي مت ڪاڍ! ڪم تون اي ڪوم اوئا ڪوم ٿي پڻ پونڌو سئ جيو تئين مون ٿي ڪريوھ.“ پڻ اوئ ايئا رئي وات ئي نه هومپڙي ¹⁷ ان آڀرا شيواڌاري ننه هاڏ ڪرين ڪيدو: ”ايئا ننه مارا ڪمرا ٿي ٻارئي ڪاڍ ان دروازو پنڌ ڪر پرو!“

¹⁸ تئيون اوئا رئ شيواڌاري اوئا ننه ٻارئي ڪاڍي پري ان دروازو پنڌ ڪريو پرو. اوئ ٿوئئ تمر رئ رنگ رنڳلا لوگهڙا پيرل هتا ڪم تون پادشائون ري ڪونٿاري سوڪري هيوا لوگهڙا پيرتي. ¹⁹ تئيون تمر آڀرا رنگ رنڳلا لوگهڙا ڦاڙيا ان ماتام ڏوڙ نوڪئي ان روتئي روتئي گهري ڳئي.

²⁰ پسئ اوئا رئ پاڻي ابي سلوم اوئا ننه ڪيدو: ”ڪي تارو پاڻي امنون تون پيڙو هتو؟ ٿيو! هوئ ريو ڏئ ان ماڻ رئ ان هيا وات رئي ڳئتي مت ڪر! ڪم تون او تارو پاڻي سئ.“ پسئ تمر آڀرا پاڻي ابي سلوم ري گهري لاچار پڙئي رئي.

²¹ زئيون دائود پادشا هائي واتون هومپڙي تون اوئا ننه الهائي ڪاوڙ سڙئي.

²² هَوَئِه اِبي سلوم نئه امُون تِي نَقَرَت تِي گَئي ڪم تون اُوئِه اِيئا ري بِيَن تَمَر تِي زيادَتِي ڪرئي تِي. پڻ اِبي سلوم امُون نئه ڪئين گهت وَدَ نه ڪِيَدو.

اِبي سلوم پَدَلو لُئِه

²³ ان ام تيو جي پُورا پي سال تيا ڪيڙ اِبي سلوم را رڊيون رئي اُون ڪتريا وارا بعل حُصُور شهر ڪن هتا جيو اِفرائيم را علاقا دُوڪڙو سئ. تئ توتئِه اِبي سلوم پاڌشا رون ٻڌون ڏيڪرون نئه ڌاوت ڏيڏي. ²⁴ اِبي سلوم آپ زائين پاڌشا نئه ام ڪِيَدو: ”تمارا شيواڌاري ڪن رڊيون را اُون ڪتريا وارا آياھ. تيام هُون ونَتِي ڪرونھ جي پاڌشا ان اُوئا را شيواڌاري مُون پيڙا هائِه.“

²⁵ تئيون پاڌشا اِبي سلوم نئه ڪِيَدو: ”نا، مارا ڏيڪرا، امي ٻڌائي تُون پيڙا نَتِي هالي هيڪتا. ام نه تئ جي امي تُون مانھ الهائي پار تيون!“ اِبي سلوم الهائي منتون ڪري تويي پڻ دائود نه گيو ان اُوئا نئه آشيرواڌ ڏيَدو.

²⁶ تئيون اِبي سلوم ڪِيَدو: ”جي هم نَتِي تِي هيڪتو تو مارا پائي امُون نئه مُون پيڙو ميلو!“

پاڌشا اُوئا نئه ڪِيَدو: ”هُون اُوئا نئه تُون پيڙو ڪم ميلون؟“ ²⁷ تئيون اِبي سلوم الهائي منتون ڪري تيام دائود امُون هُوڌا آڀرا ٻڌائي ڏيڪرا اُوئا پيڙا ميليا.

²⁸ هَوَئِه اِبي سلوم آڀرون نوڪرون نئه ام ڪِيَدو: ”زئيون امُون ڌارُو پي پين الهائي نَشا ۾ هوءَ تئيون هُون تمون نئه حُڪم ڏيھ جي ‘امُون نئه مارو پرو!’ تو تمي اُوئا نئه ماريا پرو ان ماڳئھ مت پيڻايا! ڏلير ان ڏاڍا تيا! ياڌ راکيا! هُون آپ تمون نئه حُڪم ڏيونھ ريو.“ ²⁹ تئيون اِبي سلوم ري نوڪري امُون تِي همروم ڪريو زم اِبي سلوم ڪِيَدو تو. تيا مانھ پاڌشا را ٻڌائي ڏيڪرا اُونيا ان آڀرا ڪچر گڏيڙا مانھ سڙين ڀاڳيا.

³⁰ اُو هزون رستا ۾ هتا تئيون دائود ڪن اي ڪپر پوڳي جي ابي سلوم پادشا را ٻڌائي
 ڏيڪرا ماريهه پرا ان اوئون موئين ٿي هيڪي نه پڇيو. ³¹ تئيون پادشا اونيوان ڏڪ ۾ آڀرا
 لوگهڙا ڦاڙيا ان زمي مان پڙيو نو ان اوئا ري ٻڌي نوڪري پڻ آڀرا لوگهڙا ڦاڙيا ان اوئا
 ڪن اويي ربا. ³² تئيون دائود را پائي سمعہ رو ڏيڪرو يوندب ام ڪيو ريو: ”مارو مالڪ
 ام نه هڙمئ جي اوئي پادشا رون ٻڌون جووڻ سوڪرون نئ ماريهه پرا. روگو امنون مروڻو
 ڪم تون ابي سلوم اوئ ڏي هائي رتا ڪري ليدئي تي جيڏي امنون اوئا ري ٻين تمر تي
 زيادتي ڪري تي. ³³ تيام مارو مالڪ پادشا ايئا وات ري ڳنئي نه ڪرئ جي پادشا را
 ٻڌائي سوڪرا مرئي ڳياھ ڪم تون هيڪئ امنون مروڻو.“
³⁴ هوئ ابي سلوم پاڳي ڳيو.

تئيون او منڪ جيو يروشلم شهر را ڪوت را مورچا مانھ پاهرو ڏيتو تو، او پاسو وڙين
 زوئھ تون ڏونگر ري ڳاٽر رءُ رستئ الهائي منڪ اوئ ربا. ³⁵ تئيون يوندب پادشا نئ
 ڪيڏو: ”زوئو! پادشا را ڏيڪرا اوئ ربا. زم تمارئ شيواڌاري ڪيڏو تو همروم ٿيوھ.“
³⁶ اوئ آڀري وات ڪم مَس ڪري تي انا ۾ پادشا را ڏيڪرا پوڳي آيا ان او رڙيون ڪرين
 رووا ربا. پادشا ان اوئا را شيواڌاري پڻ الهائي رويا.

³⁷ هوئ ابي سلوم پاڳين جسور علاقا را پادشا تلمي ڪن ڳيو پرو جيو عميهود رو
 ڏيڪرو هتو. ان دائود هر روز آڀرا ڏيڪرا هارو وڙاپ ڪرتو ريو. ³⁸ ابي سلوم جسور علاقا
 هومو پاڳيا ڪيڙ ترڻ سال اوئ ريو. ³⁹ تيا ڪيڙ دائود را من ۾ امنون را مريا رو ڏڪ گهٽ
 ٿي ڳيو ان دائود پادشا نئ ابي سلوم ڪن زيا رو من ڪروا ريو.

ابي سلوم پاسو اوئھ

14 هوئ دائود پادشا ري ٻين ضرورياه رءُ ڏيڪرئ يواب زوئي ليدو جي پادشا آڀرا
 ڏيڪرا ابي سلوم نئ همپارئھ. ² تيام يواب تفوع شهر هومو هيڪ منڪ ميليو

ان اُو اُوئون هيڪي ٻائي ننه تيڙي آيو جئي الهائي هوشيار هئتي. - تئين يوآب اُوئا ٻائي ننه
 ڪيڏو: ”وڙاپ ڪريا واري ٿين وڙاپ ڪريا وارا لوگهڙا پير ان ماڻام تيل مت هڻي ان ايوي
 ٻائي را زم تته جئي الهائي ڏيئون ٿي ڪياڪ هارو وڙاپ ڪرتئي هوئه. ³ پسنه پادشا ڪن
 زائين اُوئا ننه اي اي واتون ڪي!“ پسنه يوآب اُوئا ننه اُو واتون شيڪاڙي جي ڪيوو تي.
⁴ هوئه تقوع شهر رئي اُو ٻائي پادشا ڪن گئي ان پگي پڙين ڪيڏو: ”او پادشا، مارئي
 مدت ڪرو!“

⁵ پادشا اُوئا ننه ڪيڏو: ”تون ننه ڪي ٿيوه؟“

اُوئه ڪيڏو: ”مارو آڏمي سرگواسي ٿي گيو ان هوئه هون رنڌال سون. ⁶ تماري ٻوني
 را ٻي ڏيڪرا هتا جيا آيت ۾ وڌي پڙيا ان اُوئون ننه سڏايا وارو ڪوئي نتو. تيام اُوئون
 موئين ٿي هيڪه پيرا ننه ايوو ڌڪ هڻيو جيا ٿي اُو مري گيو. ⁷ تيام هوئه ٻڌو ڪتم ٿاري
 ٻوني ره ڪلاڦ ٿيو ان اُو ام ڪهه جي، ٿارا سوڪرا ننه جيئنه آڀرا پائي ننه ماريو اماره
 حواله ڪر! امي اُوئا ٿي اُوئا را پائي رو ڀڏلو ليون ان اُوئا ننه همروم مارون زم اُوئه آڀرا
 پائي ننه ماريو تو زم اُوئا رو پڻ ڪوئي وارث نه ره. ‘جي اُو هم ڪرشي تون مارئي اي
 اميد پڻ ڪتم ٿي زاشي ان ايئا ڌرتي مانھ مارا آڏمي رو نوم نشون ٿي نئين ره. ⁸ پادشا
 اُوئا ٻائي ننه ڪيڏو: ”تون آڀري گهري زا! هون تون هارو حڪم ڏيه. ⁹ پڻ تقوع شهر
 ري اُوئه ٻائي پادشا ننه ڪيڏو: ”او مارا مالڪ، پادشا! ٻڌو ڏوه مون مانھ ان مارا ٻاپ
 ري اڪائي مانھ هوئه ان پادشا ان اُوئا رو تاج پي ڏوهي ره!“

¹⁰ تئين پادشا ڪيڏو: ”جيو ڪوئي تارنه ڪلاڦ تته اُوئا ننه مون ڪن تيڙي آوي! پسنه
 اُو ڪيڏي پڻ تون ننه ڪئين نئين ڪري هيڪه.“

¹¹ تئيون اُوڻه ڪَيدو: ”او پادشا، هُون عرض ڪرونه جي پادشا پرميشور آڀرا ايشور را وڃن نئه يادَ ڪرئ ان ڪُون رو پڌلو ليدا وارو وڌيڪ ڪُون ڪريا ٿي روڪئ! ام نه تئ جي مارا ڏيڪرا نئه ماري نوڪئ.“

اُوڻه جواب ڏيڏو: ”جيوتا پرميشور رو هون! ٿارا ڏيڪرا رو وار پڻ وونڪو نئين تئ.“
¹² تئيون اُوڻه ٻائي ڪَيدو: ”او مارا مالڪ پادشا، تماري ٻونئي هزي هيڪ وات ڪيو ڪرئ.“

اُوڻه ڪَيدو: ”پلئ ڪئ!“

¹³ تئيون اُوڻه ٻائي ڪَيدو: ”تمي آپ ايشور رون منڪون هارو هيوو اُپائي ڪم ڳوتيوه؟ هم ڪريا ٿي پادشا آپ ڏوهاري تئ ڪم تون پادشا ڏيه نيڪالئي ڏيڏل منڪ نئه پاسو گهري نئي تيڙاوتو.“¹⁴ هيڪ ڏي امون ٻڌون نئه ضرور مروو ان امي زمي مانھ ايڙال اوتا پوڻي را زم سون جيو وڙي پيڙو نئي ٿيتو. ايشور ڪيا رو جيو امهي نئي ليتو تيام اُو پاگل منڪ نئه پاسو تيڙي آيا هارو رٿائون پڻ ڪرئ.“¹⁵ او مارا مالڪ پادشا، منڪي مون نئه ٻيوڙائي توئي پڻ هون اي وات ڪيدا هارو آئي. ڪم تون تماري ٻوني ويچار ڪيو جي هون آپ پادشا ٿي وٺئي ڪريه ڪم تون ٿي هيڪئ پادشا آڀري ٻوني رئي عرض پوري ڪرشي،¹⁶ ان پادشا آڀري ٻوني رئي وات هومپڙين مون نئه ان مارا ڏيڪرا نئه اوتا منڪ ٿي سڏاوشي جيو مون نئه ان مارا ڏيڪرا نئه ايشور ري ميراث موئين ٿي ڪتم ڪروا ڪرئ.“
¹⁷ تماري ٻوني اي پڻ ويچار ڪيو جي مارا مالڪ پادشا رئي وات مون نئه هيٺ ڏيشي ڪم تون مارو مالڪ پادشا پلائي ان پونڌائي رئي پرڪ ڪريا ۾ ايشور را ڏوت را زم سئ. پرميشور تمارو ايشور تمون پيڙو هوئ!“

¹⁸ تئيون پادشا اوتا ٻائي نئه ڪَيدو: ”هون تون ٿي جيئن ڪئين پونسون اُو ٻڌوئي هاس هاس همپڙاي!“

اُوئِه ٻاڻي ڪيڏو: ”او مارا مالڪ ڀاڏشا، پُونسو!“

19 ڀاڏشا ڪيڏو: ”ڪي ايتا ٻڌي وات ۾ يوآب تون پيڙو نٿي؟“

اُوئِه ٻاڻي وڙندڙي ڏيڏي: ”تمارو هون، مارا مالڪ ڀاڏشا، هُون ايتا سوئال رو سڏو سڏو جواب ڏيھ جيو مارڻ مالڪ پُونسيو، تمارڻ شيواڌاري يوآب ئي مون نڻ ڪم ڏيڏو ان اُوئِه ئي اي ٻڌي واتون تماري ٻوني نڻ شيڪاڙيھ. 20 تمارڻ شيواڌاري يوآب هائي ڪوم تيام ڪريو زم هائي مسلو حل ٿي زائھ. مارا مالڪ ڀاڏشا، تمي ايوا هڙمو سو جيو ايشور را آڪاشي ڏوت هڙمو هوئھ جيا ڏنيا ري ٻڌي واتون زوڻي لئھ.“

21 تيا ڪيڙ ڀاڏشا يوآب نڻ ڪيڏو: ”نيڪ سڻھ. مئين ٿارئي وات مونئيهھ. هُوئِه تُون زا ان ابي سلوم نڻھ پاسو تيڙي آو!“

22 تئين يوآب ڀاڏشا ري پڳي پڙيو ان اوئا را وڪوڻ ڪرين ڪيڏو: ”تمارا شيواڌاري نڻھ آڙ يقين ٿي ڳيوھ جي مارا مالڪ ڀاڏشا رڻي ڏيا رڻي نظر مُون مانھ سڻھ. تيام ڀاڏشا آڀرا شيواڌاري رڻي عرض پوري ڪريھ.“ 23 پسئ يوآب اُونيو ان جسور علاقا هومو ڳيو ان اوٽ هُون ابي سلوم نڻھ پاسو يروشلم شهر ۾ تيڙي آيو. 24 تئين ڀاڏشا ڪيڏو: ”هائي آڀري گھري زائھ ان مارو مونڊو نڻھ زوئھ!“ تئين ابي سلوم آڀري گھري ڳيو ان اُوئِه ڀاڏشا رو مونڊو نہ زوبو.

دائود ان ابي سلوم منائي زائھ

25 هُوئِه ٻڌا اسرائيل ۾ ابي سلوم جيوو روڀارو ڪوئي نٿو ڪم تون اوئا را پورا ڏيل ۾ ڪئين عيب نٿو. 26 اوئا را مٿوٿار الهائي گھاتا هتا، ان هر سال، زئين مٿوٿار پاري لاڳتا تون او آڀرا مٿوٿار ڪتراوتو تئين اوئون مٿوٿارون رو وزن ڀاڏشائي توڙ پرموئھ اڍائي شير هوتو. 27 ابي سلوم را ترڻ ڏيڪرا هتا ان هيڪ ڏيڪري هتئي جيا رو نوم تمر هتو ان او الهائي روڀارئي هتئي.

²⁸ ھوئہ ابي سلوم پورا ٻي سال يروشلم ۾ ريو پڻ اُو ڀاڏشا رو مونڊو نتو زوئي هيڪيو۔
²⁹ پسئہ ابي سلوم يوآب نئہ تيڙايو جي اُوئا نئہ ڀاڏشا ڪن آڀرئي ڀارت ڪريا ھارو ميلئہ
 پڻ يوآب اُوئا ڪن زايا رو نا پاڙيو توئي ابي سلوم اُوئا نئہ وڙي تيڙايو پڻ توئي يوآب نہ
 ڳيو۔ ³⁰ تيام اُوئہ آڀرون نوڪرون نئہ ڪيڏو: ”يوآب رو ڪيتر مارا ڪيتر پيرو سئہ۔ اُوئا را
 ڪيتر ۾ زو اوڀل سئہ۔ تمي زائين اُوئا نئہ ڀاهي ڏيو پري!“ تئيون ابي سلوم ري نوڪري
 زائين ڪيتر نئہ ڀاهي ڏيڏئي پري۔

³¹ تئيون يوآب روونو ٿيو ان ابي سلوم ري گهري ڳيو ان اُوئا نئہ ڪيڏو: ”تاري نوڪري
 مارا ڪيتر نئہ ڀاهي ڪم ڏيڏئي؟“

³² ابي سلوم يوآب نئہ وڙندئي ڏيڏئي: ”مئين تون نئہ ڪي ميليو تو جي مون ڪن اُو
 زم ھون تون نئہ ڀاڏشا ڪن اي ڪيو ميلون جي ھون جسور علاقا ٿي ايئنہ ڪم آيوھ؟
 مون ھارو اوئئہ ئي ريوو نيڪ ھتو۔ ھوئہ ھون ڀاڏشا را ڏرشن ڪروا ڪرونھ ان جي مون
 ۾ ڪوئي ڏوھ ڏيڪئہ تون پلئہ اُو مون نئہ ماري نوڪئہ۔“ ³³ ھوئہ يوآب ڀاڏشا ڪن زائين
 ھائي نڀاپو ڏيڏو۔ تئيون ڀاڏشا ابي سلوم نئہ تيڙايو۔ تون اُو ڀاڏشا ڪن ڳيو ان اُوئا ري پڳي
 پڙيو ان ڀاڏشا ابي سلوم را والا ليڏا۔

ابي سلوم پڳاوت رئي رٿا ڪرئہ

15 پسئہ ام ٿيو جي ابي سلوم آڀ ھارو هيڪ رٿ ان گهوڙا تيار ڪريا ان پنجاھ منڪ
 پڻ تيار ڪريا زم اُو ھر ٿوئئہ اُوئا پيرا ربن اُوئا را رٿ مور مور ڍوڙتا زائہ۔
² ھوئہ ابي سلوم ھوار رو ويلو اُونين شھر را پاڳر ڪن اوڀي ريتو ان جيو ڪوئي ڀاڏشا
 ڪن نيا ڪراوا آوتو تو ابي سلوم اُوئا منڪ نئہ ھاڏ ڪرين ام پُونستو: ”تون ڪيٺ رو
 سئہ؟“ ان اُو ام جواب ڏيتو: ”تمارو شيواڌاري اسرائيل را ڦلوتا ڦيلا رو سئہ۔“ ³ پسئہ
 ابي سلوم اُوئا نئہ ام ڪيتو: ”زو! تارئي وات تو نيڪ ان ھاسئي سئہ پڻ ڀاڏشا را پاھا ٿي

ڪوئي منڪ راکل نٿي جيو تاري هومپڙهه. “⁴ ابي سلوم ام پڻ ڪيتو: ”هون ايٿا ملڪ رو آڳيوون هونون تون هون هر اوٿا منڪ رو نيا ڪرونٽ جيا رو ڪوئي مسلو هونٽ ان اوٿا ننه انصاف ڏي. “⁵ زئيون ڪوئي ابي سلوم ڏوڪڙو آوين پڳي پڙتو تون ابي سلوم اوٿا ننه هم ڪريا رو نا پاڙتو ان اوٿا را والا ليتو. “⁶ ابي سلوم ٻڌون اسرائيليون ٿي جيو پاڌشا ڪن نيا هارو آوتا همروم ڪرتو، هم ابي سلوم اسرائيليون را من موهي ليڏا.

⁷ پسٺه چار سال^a ڪيڙا م ٿيو جي ابي سلوم پاڌشا ننه ڪيڏو: ”مون ننه موڪل ڏيو تون هون حبرون شهر زائين آڀري منت پوري ڪرون جي ۾ پرميشور ننه پاسي تي. “⁸ ڪم تون زئيون هون ارام ملڪ را جسور علاقا ۾ هتو تتيون تارنه شيواڌاري اي منت ڪري تي جي پرميشور مون ننه وڙي يروشلم ۾ پوڳاڙهه تون هون پرميشور ننه نمڻ ڪريه. “
⁹ پاڌشا اوٿا ننه ڪيڏو: ”ڪير ٿي زا!“ تتيون او رُونو ٿين حبرون هومو ڳيو.

¹⁰ هون ابي سلوم اسرائيلي قوم رون ٻڌون قپيلون ۾ جاسوس رونا ڪرين اي ڪي ميليو: ”زئيون تم ي رڻ شينگڙا رو آواز هومپڙو تتيون ام نارا هٿيا جي حبرون ۾ ابي سلوم پاڌشا ٿي ڳيوه!“¹¹ يروشلم ٿي بي هو منڪ ابي سلوم پيڙا حبرون شهر ۾ ڳيا تا جيون ننه ڏاوت ڏيڏل هتي. اوئون را من صاف هتا ان اوئون ننه ڪيا وات رئي ڪبر نتي. “
¹² هيڪه پاهه ابي سلوم ايشور را نوم مانه مال سٿاوتوت ريو، ان پيڙهه پاهه اوئه ٿي توئه اوئه اڃي تفييل جلوني ننه اوٿا را شهر جلوه ٿي تيڙايو. او اڳي داؤد رو صلاح ڪار هتو. هم هائي هيڪ موٽي سازش ٿي ڳئي ان ابي سلوم ڪن منڪ وڌا زاتا تا.

داؤد يروشلم ٿي پاڳي زائو

¹³ تتيون هيڪه منڪ داؤد ننه زائين اي ڪبر ڏيڏي: ”اسرائيل را منڪ ابي سلوم را

پاهه ٿي ڳياهه.“

^a 7:15 چار سال گهڻو ڪرين اصلي عبراني ٻولي رون زونون ڪاڳرون ۾ ان زونون ترجمون ۾ چاليه سال لڪل سٺ پڻ ڪيڏيڪ ڪيڏيڪ چار لڪل سٺه. تاريخ پرموٽه چاليه ممڪن نٿي.

¹⁴ تئيون دائود آڀرون ٻڌون منڪون نٿه جيا يروشلم ۾ اُوٽا پيڙا هتا ڪيڏو: ”هالو! ايئون نيھري هالون نڪا ابي سلوم آڀون موئين ٿي ڪيا نٿه نئين ساڏڻه. جلدِي هالو! ام نه ٿڻه جي اُو آڀون نٿه زهالڻه را ان آڀون مانھ موصييت لياوڻه ان ٻڌا شهر نٿه تروٿار ٿي تپاه ڪرڻه.“

¹⁵ تئيون پاڌشا ري منڪي ڪيڏو: ”زوئو! امي اُو ٻڌو ڪئين ڪرشن جي تمي ڪيشو ڪم تون امي تمارا ٻونھا سون.“ ¹⁶ تئيون پاڌشا نڪريو ان اُوٽا را ٻڌائي منڪ اُوٽا لار وُڍا. پاڌشا مولات ري همپار هارو ڏھ ٻوني ساڌي گيو جي پاڌشا ري ڏوشي پڻ هتي.

¹⁷ تئيون پاڌشا رُونو ٿيو ان ٻڌائي منڪ اُوٽا لار وُڍا ان شهر را آڪري گهر ڪن ترسيا. ¹⁸ پسڻه اُوٽا را ٻڌائي شيواڌاري اُوٽا ڪن ٿين آڳڙ وُڍا. پسڻه پاڌشا رئي رکشا ڪريا واڙا ٻڌائي ڪريتي ان فليتي ان اُو سو هو جات شهر واڙا جيا پاڌشا پيڙا جات شهر ٿي آيا تا اُو پاڌشا مور وُڍا. ¹⁹ تئيون پاڌشا جات شهر وازون را آڳيون اتي نٿه ڪيڏو: ”تون امون پيڙو ڪم هالڻه؟ تون پاسو وڙي زا ان زائين نوا پاڌشا پيڙو رڻه ڪم تون تون پرڏيشي سڻه ان تون نٿه تون ٻاروتو ڏيڏل سڻه.“ ²⁰ تون ڪال ٿي تو امون ڪن آيو ان آڙ تون امون پيڙو ايل اول رليه ڪي؟ مون نٿه نٿي ڪٻر جي هون ڪيال زائيه؟ تيام تون پاسو زا پرو ان آڀرون منڪون نٿه پيڙا تيڙتو زا! ايشور رئي ڏٿيا ان هاسائي تون پيڙي هون!

²¹ تئيون اتي پاڌشا نٿه ام وڙندڙي ڏيڏئي: ”جيوتا پرميشور ان مارا مالڪ پاڌشا رو هون! جيئن تمي زاشو اوڻڻه هون تمارو ٻونھو تمون پيڙو هاليھ. پسڻه پلڻه جيون ڪا مرون.“

²² تيام دائود اتي نٿه ڪيڏو: ”نيڪ سڻه. آڳڙ وڻه ان ڳاتر پار ڪر!“ تئيون جات شهر واڙڻه اتي ان اُوٽا را ٻڌائي منڪ ان اوئون را ٻار ٻسا جيا اوئون پيڙا هتا پار اوتريا. ²³ زئيون ٻڌائي منڪ ان پاڌشا آپ يروشلم شهر ساڌين قدرون ڏڏي پار ڪرتات ربا تو هائي وات

زوئین ٻڌوئي مُلڪ زور زور ٿي ريو. پسنه ڀاڌشا پڻ قدرونَ نڌئي پار ڪري ان اُوئي ٻڌي رڻ وڳڙا رو مارڳ ليدو.

²⁴ پُوزاري صدوق پڻ اُوڻهه هتو ان اُوڻا پيڙا ٻڌائي لاوي ايشور را وسن رئي پيٽي لين آيا تا ان پُوزاري ابي ياتر پڻ اُوڻهه آيو تو. اُو ايشور ري پيٽي ننه اُوڻهه راڪين تئين هُوڌي اُويا ربا زئين هُوڌي ٻڌائي منڪ شهر ٿي بارا نه نيهرِي آيا. ²⁵ تئين ڀاڌشا صدوق ننه ڪيڏو: ”ايشور رئي پيٽي پاسي شهر لي زا! پسنه جي پرميشور رئي ڏٺيا رئي نظر مون مان هوشي تون اُو مون ننه پاسو لي آوشي ان مون ننه آڀرا گهر ان پيٽي را ڏرشن ڪراوشي.“ ²⁶ پڻ جي پرميشور ام ڪيشي جي ’هُون تون ٿي ڪُش نٿي‘ تون هُون حاضر سون. پسنه زم اُوڻا ننه نيڪ لاڳهه هم مون ٿي ڪرئ!“

²⁷ ڀاڌشا پُوزاري صدوق ننه ام پڻ ڪيڏو: ”تون تون اڳم ڳيوني سئ، نا؟ هازو هورو پاسو شهر زا! تون تارا ڏيڪرا اڃيمعص ننه ان ابي ياتر ان اُوڻا را ڏيڪرا يوناتن ننه آڀ پيڙا پاسا تيڙي زا! ²⁸ زو! هُون اُوڻا رڻ وڳڙا ۾ ڌريا را گهات ڪن تئين هُوڌي ربه زئين هُوڌي تمارا پاها ٿي مون ننه ڪوئي ڪبر چار نه زڙئ.“ ²⁹ تيام صدوق ان ابي ياتر ايشور رئي پيٽي پاسي يروشلم لي ڳيا ان اُوڻهه ربا.

³⁰ پسنه داؤد روتو روتو زيتون ڏونگر مان ه سڙوا ريو. اُوڻا رو ماڻو ڍونڪل هتو ان اُوڳهاڙي پڳي زاتو تو ان اُو ٻڌائي منڪ جيا اينا پيڙا هتا اُوڻون رئه پڻ ماڻا ڍونڪل هتا ان روتا روتا ڏونگر مان ه سڙيا زاتا تا. ³¹ هَوَ ڪيٽڪ داؤد ننه اڳي ڪيڏو تو: ”اخي تڦيل پڻ پڳاوت ۾ ابي سلوم پيڙو سئ.“ تون داؤد پراڻتا ڪري: ”او پرميشور، هُون تون ٿي منت ڪرونه جي اڃيتڦيل رئي هزم ننه ڳونڌائي ۾ ڀڏلو پري!“

³² زئين داؤد ڏونگر ري سوتي مان ه پوڳيو جيئنه ايشور رئي پڳئي ڪرتا، تئين ارڪي قوم واڙو اينا رو دوست حوسي اينا ٿي ملوا آيو. اُوڻا رو گهنگهو ڦاڙل هتا ان ماڻا

مانه ڏوڙ نوڪل هڻئي. ³³تئين ڏاڏو اُٿا ننه ڪڍڻو: ”تُون مُون پيرو هاليه تون مُون ننه ڪئين ڦاٽيدو نئين ٿڻه ³⁴پڻ جي تُون شهر هومو پاسو زائيه ان ابي سلوم ٿي ڪيه جي، ’او ڀاڻشا، هُون تمارو شيواڌاري ٿيوا ڪرونه. زم پيرهين هُون تمارا ٻاپ رو شيواڌاري هتو، تم هونءِ ٿي هُون تمارو شيواڌاري سون.‘ هم تُون مُون هارُو اُخي ٿفيل رئي رٿا ٻڳاڙي هيڪڻه. ³⁵اوتنه تُون پيرا پوزاري صدوق ان ابي ياتر هوشي. تيام جئين ڪئين تُون ڀاڻشا را گهر ۾ هومپڙه اُو تُون پوزاري صدوق ان ابياتر ننه همپڙاوي پرو. ³⁶زو! اوتنه صدوق رو ڏيڪرو اخيمعض ان ابي ياتر رو ڏيڪرو يوناتن پڻ سئ. تيام جئين ڪئين تُون هومپڙه اُو اوتون هات مُون ننه ڪي ميلي.“

³⁷تئين ڏاڏو رو دوست حوسي يروشلم شهر ۾ ڳيو ان اوتنه ئي توڻه ابي سلوم پڻ يروشلم ۾ پوڳي آيو.

ڏاڏو ان ضيبا

16 زئين ڏاڏو ڏونگر ري سوتي ٿي نيسو اوتريو تو مفياسٽ رو شيواڌاري ضيبا اُٿا ننه مڙوا آيو. اُٿا ڪن ٻي ڳڏيڙا هتا جيون مانه ٻي هو روتي، هو پونهلي ڪشمش، هو پونهلي انجير ان هيڪ ڌراڪ رس رئي هنڌاري راکل هڻئي. ²ڀاڻشا ضيبا ننه ڪڍڻو: ”تون هائي ٻڌو ڪئين ڪم لايوه؟“

ضيبا ڪڍڻو: ”ڀاڻشا را گهر وازون ري سوري هارُو ڳڏيڙا سئ ان تمارا ساٿيون رءِ کاڌا هارُو ڪئينڪ روتي ان انجير سئ ان جيا رڻ وڳڙا ۾ ٿاڪي زائو اوتون رءِ پيدا هارُو ڌراڪ رس سئ.“

³ڀاڻشا پونسيو: ”ٿارا مالڪ رو پوترو ڪيه؟“

ضيبا ڪڍڻو: ”اُو يروشلم ۾ سئ ڪم تون اُو ڪيتو تو جي ’آز اسرائيلي مارا ٻاپ رئي ڀاڻشائي مُون ننه پاسئي ڏيشي رئي.‘“

4 تئيون پادشا اوتا ننه ڪيڏو: ”زوا جيئن ڪئين مفيياست رو سته، او ٻڌوئي هوته تارو سته.“

تئيون ضيبا ڪيڏو: ”او مارا مالڪ پادشا، هون نمڻ ڪرونه. تمارئي ڏٺيا رئي نظر مون مانه هوته!“

دائود ان سمعي

5 زئيون دائود پادشا بحوريم شهر پوگيو تو جيرا رو ڏيڪرو سمعي جيو سائول را ڪٽم رن منڪون موئين ٿي هتو او آيو ان دائود ننه پتو ريو. 6 اوتھ دائود ننه ان اوتا رن ٻڌون نوڪرون ننه پتر هڻيا. اوتھ توتھ ٻڌائي جنگي جوڌا ان منڪ پادشا رنه آهه پاهه هتا.

7 سمعي ام ڪين پتڻا ڏيوا ريو: ”او کوني ان ڪراپ منڪ، تري زا! ايئون تري زا! 8 سائول جيا را ماڳ مانه تون پادشا ٿيوه، اوتا را گهراڻا را ٻڌائي کون پرميشور تارا ماتا مانه نوڪياھ. هوته پرميشور تارئي پادشائي تارا ڏيڪرا ابي سلوم را هات ۾ ڏيڏيھ پري ان تون آپري ئي ڪوتل کاڌ ۾ آپ پڙيوھ ڪم تون تون کوني سته.“

9 تئيون دائود ري بين ضروياه رنه ڏيڪرته ابيشي پادشا ننه ڪيڏو: ”هايا مرل ڪوترا رئي ڪي مجال سته جي مارا مالڪ پادشا ننه پتھ. مون ننه روگئي موڪل ڏيو تون هيا رو ماڻو وادي نوڪون.“

10 پادشا ڪيڏو: ”او ضروياه رن ڏيڪرون، تمارو ايئا ۾ ڪي زائھ؟ هائي پتھ ريو تو پتو ڏيو، ڪم تون جي اوتا ننه پرميشور ڪيڏو هوشي جي، ’دائود ننه پتڻا ڏته!‘ تون هوته اوتا ننه ڪون ڪي هيڪھ جي تون ڪي ڪرھ ريو؟“ 11 پسئھ دائود ابيشي ان آپرون ٻڌون نوڪرون ننه ڪيڏو: ”زئيون مارو ڏيڪرو ئي جيو مارو رت سته مارو جيو ليو ڪرھ، تون هوته هيا بنيامين را قبلا واڙا ننه ڪي ڪيو؟ هيا ننه ساڌي ڏيو ان پتو ڏيو ڪم تون پرميشور اوتا ننه ڪيڏوھ. 12 تي هيڪھ جي هيا ظلم ري ڪري پرميشور مون مانه نظر

ڪرڻ ان آڙ هايا پٽئون رڻه ايوزڻه مُون نڻه آشيرواڏ ڏڻه. ”¹³ تيام دائود ان اُوئا را منڪ آڀرا مارڳ منھ ويتا ربا ان سَمِعي پڻ اُوئون پيڙو پيڙو پاها واڙا ڏُونڳر منھ ويتو ريو، اُو ويتو ويتو ايئا نڻه پٽڻا ٻولتو ان پٽر هڻتو ان اُوئا منھ ڏوڙ اُوڏاڙتو ريو.

¹⁴ پاڏشا ان اُوئا را ٻڌائي منڪ جيا اُوئا پيڙا هتا يردن ڏريا منھ پوگيا ان اُوئي اُوڻڻه آروم ڪريو ڪم تون اُو الهائي ٿاڪي ڳيا تا.

اِبي سلوم يروشلم ۾ آوين پاڏشا رو حق لئھ

¹⁵ اُوڻه ئي ڏي اِبي سلوم ان ٻڌائي اسرائيلي يروشلم ۾ پوگيا ان اِخي تڦيل پڻ اُوئون پيڙو هتو. ¹⁶ تئيون ام ٿيو جي دائود رو دوست اَركي قوم واڙو حوسي اِبي سلوم ڪن آيو تو اُوڻه نارو هڻين ڪيڏو: ”پاڏشا رڻي جئي هُوڻه! پاڏشا رڻي جئي هُوڻه!“

¹⁷ تئيون اِبي سلوم حوسي نڻه ڪيڏو: ”تئين ٿارا ٻيلي ٿي نائوڪو نه ڪريو. تون آڀرا ٻيلي پيڙو ڪم نه ڳيو؟“

¹⁸ حوسي اِبي سلوم نڻه ڪيڏو: ”جيا نڻه پرميشور ان اسرائيلي قوم ري اِئي منڪي سُونڊيو هُون اُوئا رو سات ڏيهه ان اُوئا پيڙو ربه. ¹⁹ هُوڻه هُون ڪيا رڻي شيوا ڪرون؟ لازمي سڻه جي مُون نڻه دائود را ڏيڪرا رڻي شيوا ڪروو ڪپڻه. زم مئين تمارا ٻاپ رڻي شيوا ڪرڻي ٿئي همروم تمارڻي شيوا ڪريه.“

²⁰ پسنه اِبي سلوم اِخي تڦيل نڻه ڪيڏو: ”تُون صلاح ڏڻه جي هُوڻه ڪي ڪروو؟“

²¹ تئيون اِخي تڦيل اِبي سلوم نڻه ڪيڏو: ”تمارو ٻاپ پاڏشا، مولات ري همپار هارو آڀري اُو ڏوشي ساڏي ڳيو جي پاڏشا ري ٻوني سڻه. تم اُوئون ڪن زائين اُوئون پيڙا هُوڻو! ڪم تون زئون ٻڌائي اسرائيلي هومپڙشي جي تم اِهي هم ڪريا ٿي آڀرا ٻاپ رڻي نڦرت آڀ منھ وڌاريه پڙي، تون اُوئون ٻڌون نڻه هيمنت زڙشي جيا تمون پيڙا سڻه.“ ²² تيام اُوئي مولات ري ڇت منھ اِبي سلوم هارو تنبو هڻيو ان اِبي سلوم ٻڌي اسرائيلي قوم هومو

آپرا ٻاپ ري اُوئون ٻونبون پيڙو هُوتو جي ايئا را ٻاپ ري ڏوشي پڻ هتي. ²³ اُوئون ڏيئون ۾ منڪ اڇيتفيل ري صلاح نئه ايشور ٿي زڙل صلاح پراپر هَزمِتا. دائود ان ابي سلوم پڻ اڇي تَفيل ري صلاح همريم هَزمِتا.

حُوسي ابي سلوم نئه پوروئھ

17 پسئ اڇي تَفيل ابي سلوم نئه ام پڻ ڪيڏو: ”مُون نئه ٻارئ هزار منڪ سُونڊوا ڏئ، تون هُون آڙ ئي رات زائين دائود لار ٿيون. ² امهي پڻ اُو ٿاڪل ان هيئو هوشي. تيام هُون اُوئا مانھ اوچتو حملو ڪرين اُوئا نئه پيوڙاويھ پرو، تو جيا اُوئا پيڙا سئ اُو پاڳي زاشي ان هُون رُوڳو يادشا نئه ماري نوڪيھ. ³ پسئ هُون ٻڌون منڪون نئه تمون ڪن پاسا واري آويھ. هيئوئ نمونئ جيا منڪ نئه تمي ڳوتوھ، اُوئا ري موت ڪيڙ ٻڌائي منڪ پاسا آوشي را. هم ٻڌائي منڪ سُڪ شونتي ٿي ريشي.“ ⁴ هاڻي وات ابي سلوم ان اسرائيل رون ٻڌون موئون نئه نيڪ لاڳئي.

⁵ توئي پڻ ابي سلوم ڪيڏو: ”هَوئ اَرڪي قُوم رو حُوسي نئه پڻ تيڙاوو زم امي اُوئا رئي پڻ هومپرون جي اُو ڪي ڪئھ.“ ⁶ زئيون حُوسي ابي سلوم ڪن آيو تون ابي سلوم اُوئا نئه ڪيڏو: ”اڇي تَفيل تون اي اي ڪيڏوھ. هَوئ ڪي امي اُوئا را ڪيڏا پرموئئ وون؟ نڪا تُون ڪئھ جي هَوئ ڪي ڪروو؟“

⁷ حُوسي ابي سلوم نئه ڪيڏو: ”اڇي تَفيل ايئھ وار نائوڪئي صلاح نه ڏيڏئي.“ ⁸ هايا شيوا حُوسي ام پڻ ڪيڏو: ”تمي آپرا ٻاپ نئه ان اُوئا رون منڪون نئه تون اوڙڪوھ جي اُو جنگي جوڏا سئ ان اُو همئئ اُوئا جنگلي رچ را زم چتا ٿيل هوشي جيا را ٻسا ڪيئڪ زهالي ليڏا هوئ. تمارو ٻاپ آپ پڻ جنگي جوڏو سئ. اُو منڪون پيڙو نئين ٿڪئ. ⁹ همئئ تون اُو ڪياڪ پونئيرا ۾ زون پيزيل ڪيئڪ هتال هوشي ان جي پيرھين تمارا منڪ مرئي ڳيا تون جيو پڻ هومپوشي اُو اي ڪيشي جي، ابي سلوم را ساڻي هاري ڳياھ.“ ¹⁰ تيئون

اُو پڻ هيٺو هاري زاشي جيا همٿه شينھ را زم پروون سٺھ ڪم تون اسرائيلي قوم رون
 ٻڌون منڪون نٽھ ڪپر سٺھ جي تمارو ٻاپ جنگي جوڌو سٺھ ان اُوٽا را ساٿي پڻ پروون
 سٺھ. ¹¹ تيام هُون اي صلاح ڏيونھ جي اوتراڌليا شهر دان ٿي لين ڏڪاڌليا شهر بيرسبع
 هُوڌي، ٻڌائي اسرائيلي، جيا سُمونيد را ڪنارا ري واري را زم اڻ ڳڻيا سٺھ، تمون ڪن
 پيڙا تڻھ ان تمي آپ اُوئون نٽھ لين وڊوا زائو. ¹² هم اُو جيتڻھ پڻ زاشي آبي اُوٽا نٽھ ڳوتي
 ليشون. پسٺھ اُوٽا مانھ حملو ڪر شون ان اُوٽا مانھ ايوا زائين پڙشون زم نار پڙڻھ. آبي
 اُوئون موئين ٿي ڪيا نٽھ جيتو نئين ساڌون نه اُوٽا نٽھ نه اُوٽا رون ساٿيون نٽھ. ¹³ ان جي
 اُو ڪياڪ شهر ۾ پاڳي زائھ تون آبي ٻڌائي اسرائيلي اُوٽا شهر نٽھ رسون ٿي ٻونڌين نڌي
 ۾ ڦڳور شون پرو. اتي هُوڌي جي اُوٽا شهر رو هيڪ نونو پوڻو پڻ اُوٽھ نئين زڙڻھ.

¹⁴ تئين ابي سلوم ان ٻڌائي اسرائيلي ڪياوا ريا: ”اَرڪي حوسي جئي صلاح ڏيڏيڻھ
 اُو اُخي ٿفيل ري صلاح ٿي ناٿوڪئي سٺھ.“ ڪم تون هائي وات پرميشور را پاها ٿي هٽي
 جي اُخي ٿفيل رئي ناٿوڪئي رتا ازائي زائھ ان پرميشور ابي سلوم مانھ ڏوروڻ ميلئھ.

دائود پڇي زائھ

¹⁵ تئين حوسي پوزاري صڌوق ان ابي ياتر نٽھ ڪيڌو: ”اُخي ٿفيل ابي سلوم ان اسرائيل
 رون موتون نٽھ ايوئي صلاح ڏيڏي ان مئين اُوئون نٽھ ام ام ڪيڌوھ. ¹⁶ تيام هُوٽھ جلدي
 دائود نٽھ ڪي ميلو جي، آڙ رات رڻ وڳڙا ۾ ڌريا را گهاٽ ڪن نه تڪئھ ان ضرور يردن
 ڌريا رٽھ اُوٽھ پار زائھ پرا. ڪم تون ام نه تڻھ جي پاڌشا ان ٻڌائي منڪ جيا اُوٽا پيڙا سٺھ
 مرائي زائھ.“

¹⁷ يوناتن ان اُخيمعص عين راجل نيرا ڏوڪڙا ريتا ان اُوٽھ هيڪ ٻوني اُوئون نٽھ ڪپر
 ڏيا آوي ان اُو زائين دائود پاڌشا نٽھ همپرايا هارو رونا ٿيا. اُو ٻي ئي يروشلم شهر ۾
 تيام نه زاتا جي ڪوئي پاڙي نه زائھ. ¹⁸ پڻ هيڪ سوڪرو ايئون نٽھ پاڙي ڳيو ان ابي

سلوم نٺ ڪيڏو پرو. تيام جلدي ڀاڳين اُو ٻي ئي بحوريم شهر ۾ هيڪا منڪ ري گهري ڳيا پرا. اُوڻه اونڳا مانھ هيڪ ويرئي هٽئي ان اُو اُوڻا موئين اوترين هٽائي ڳيا. ¹⁹ تئيون اُوڻا آدمي ري ڏوشي ڪئينڪ لين اُوڻا ويرِي مانھ وسايو ان اُوڻا مانھ ڏون هُڪايو پرو، جي ڪيا نٺ ڪٻر نه پڙهه. ²⁰ پسٺه ابي سلوم را شيواڌاري اُوڻا گهر ۾ آيا ان اُوڻا ٻائي ٿي پُونسيو: ”اڃيمعُض ان يُوناتَن ڪيٽه سٺه؟“

اُوڻه ٻائي اُوڻون نٺ ڪيڏو: ”اُو نڌي ره اُوڻه پار ڳياھ.“

توئي پڻ نوڪري ايئون نٺ ڳوتيا پڻ اي نه زڙيا تئيون اُو پاسا يروشلم ڳيا پرا.

²¹ پسٺه ام ٿيو جي زئيون شيواڌاري ڳيا پرا تئيون اي ويرِي ٿي ٻاڙا نيھريا ان دائود پادشا ڪن زائين اُوڻا نٺ ڪٻر ڏيڏئي ان ام ڪيڏو: ”روونا ٿيو ان ڌريا پار اوترو ڪم تون اڃي تڦيل تماره ڪلاڦ اي صلاح ڏيڏيھ.“ ²² تئيون دائود ان اُوڻا را ٻڌائي منڪ يردن ڌريا پار اوتريا ان هواڙ ٿيتون هُڏي ڪوئي ايوو نه ريو جيو يردن پار نه ڳيو هُڏه.

²³ زئيون اڃي تڦيل زويو جي اُوڻا رئي صلاح ڪيٽه نه مونئي تون اُوڻه آڀرو ڳڏيڙو سنجين تيار ڪريو ان آڀرا شهر هومو آڀري گهري روونو ٿي ڳيو. گهري پوڳين آڀرا گهراڻا رو پنڌوپست ڪريو ان ڦاهي ڪائين مري ڳيو. اُوڻا نٺه اُوڻا را ٻاپ را پونئيرا واڙا مقوم موئين راڪيو.

²⁴ تئيون دائود محنايم شهر ۾ ڳيو ان ابي سلوم ان ٻڌائي اسرائيلي منڪ جيا اُوڻا پيڙا هٽا دائود لار يردن ڌريا ره اڳوڻيٺه پاهه ڳيا. ²⁵ هُڏه ابي سلوم يوآب ره ڀڏلئھ عماسا نٺه اسرائيلي قوج رو آڳيوون نايو تو. عماسا هيڪ اسماعيلي قوم واڙا رو ڏيڪرو هتو جيا رو نوم اٿرا هتو. اٿرا ناحس ري ڏيڪري ابيجيل ٿي ويوا ڪريو تو، جي يوآب ري مان ضرُويه رئي بين هٽئي. ²⁶ پسٺه اسرائيليئي ان ابي سلوم جلعاد را علاقا ۾ تنبو هٽيا.

²⁷ پسنه زئيون دائود محنايم شهر ۾ پوگيو تون ام ٿيو جي عُموني قوم را علاقا رنه شهر ٿي ناحس رو ڏيڪرو سوبي ان لودبار شهر ٿي عمي ايل رو ڏيڪرو مڪير ان راجليم شهر ٿي برزلي جلعادي آيا. ²⁸ او آپ پيرا کاتلا، ڏيگڙا، ماتي را نومڙا، ڪڪ، زو، آٿو، پونڪ، مٽر، مسور رئي ڌار، پونگڙا، ²⁹ مڌ، مونڪڻ، رييون ٻاڪري ان ڳائي را ڏوڏ رو پنيرو دائود ان اوئون منڪون هارو لي آيا زم او ڪائو. ڪم تون اوئي ويچارو جي هائي منڪ رڻ وڳڙا ۾ پوکا، ترها ان ٽاڪل هوشي.

ابي سلوم مرائي زائو

18 تئين دائود اوئون منڪون نه ڳنيا جيا ايٽا پيرا هتا ان هزار هزار ان هو هو مانه آڳيون راکيا. ² دائود منڪون را ترڻ ٽولا ناوين رونا ڪريا. هيڪ ٽولو يوآب را هات ۾ ڏيڏو پيرو ٽولو يوآب را پائي ايشي را هات ۾ ڏيڏو جيو دائود ري بين ضروريا رو ڏيڪرو هتو ان ترڻو ٽولو جات شهر واڙا اتي را هات ۾ ڏيڏو. تئين پادشا منڪون نه ڪيڏو: ”هون پڻ تمون پيرو هاليه.“

³ پڻ منڪي ڪيڏو: ”تمي امون پيرا نتي هالي هيڪتا ڪم تون جي امي پاڳيا تو اوئون مانه قرق نئين پڙهه ان جي امون موئين ٿي اڌ مرائي ڳيا، توئي پڻ اوئون نه ڪئين قرق نئين پڙهه. تمي هيڪلا ڏه هزار منڪون رهه پراپر سو. تيام نائوڪو سهه جي تمي شهر ۾ رين اماري مدت ڪرو.“

⁴ پادشا اوئون نه ڪيڏو: ”جئن تمون نه نيڪ لاڳهه هون همروم ڪريه.“ تيام پادشا شهر را پاڳر رهه هيڪهه پاههه اوبي ريو ان ٻڌائي منڪ هو هو ان هزار هزار را ٽولا تين نڪروا ريا. ⁵ تئين پادشا يوآب، ايشي ان اتي نه ڪيڏو: ”ماري ڪري ابي سلوم ٿي نرمي ٿي ويا، ڪم تون او هزون ڪالوڪو سوڪرو سهه.“ ٻڌي منڪي هائي هومپرو جي پادشا آڳيونون نه ابي سلوم را پارام ڪي حڪم ڏيڏو.

⁶ تئيون دائود را اُو منڪ اوت هون نيهرين ميدون ۾ اسرائيل رو مقابلو ڪروا ڳيا ان اُفرائيم را پيلا ۾ ويڙهه ٿئي. ⁷ اوتنه اسرائيل را منڪ دائود رون منڪون ٿي هاري ڳيا ان اوتنه ڏي الهائي رت وُويو ان ويه هزار منڪ مرئي ڳيا. ⁸ جنگ ٻڌا مُلڪ ۾ پڪڙي ڳئي ان اوتنه ڏي زتا منڪ تروٿار ٿي مروٽا اوت ٿي وڌارنه اوت پيلا ۾ مرئي ڳيا.

⁹ ان ام ٿيو جي ابي سلوم دائود رون منڪون ننه پيتي ڳيو. ابي سلوم آڀرا ڪچر ڳڏيڙا مانه پينل هتو ان اُو هيڪ موتا بلوط را وڻ ري گهاتي تاريون هيٺ ٿين متيو تون ابي سلوم رو ماڻو وڻ ۾ ڦاٿيو پرو ان اُو تينڳائي ريو ان اُو ڪچر ڳڏيڙو اوت هيٺ ٿي نيهر ڳيو جيا مانه اُو پينل هتو. ¹⁰ هيڪنه زنه هيا ننه ڏيڪيو ان زائين يواب ننه ام ڪبر ڏيڏي: ”مئين ابي سلوم ننه بلوط را وڻ ۾ تينڳال ڏيڪيوه.“

¹¹ يواب اوت منڪ ننه جيئنه ايٺا ننه هائي ڪبر ڏيڏي ٿي ڪيڏو: ”تون هائي زوئين پاسو ڪم آيوه. جي تون اوت ننه ماري نوڪنه ها تون هون تون ننه ڏه تولا چونڌي ان ڪڙيون رو هيڪ پتو ڏت.“

¹² اوتنه منڪ يواب ننه ڪيڏو: ”جي مون ننه هزار تولا چونڌي زنه ها توئي پڻ هون يادشا را ڏيڪرا مانه هات نه اُٻاڙت. ڪم تون يادشا رو اُو حڪم امي پڻ هومپڙيو تو جيو اوتنه تمون ننه ابيشي ننه ان اتي ننه ڏيڏو تو جي، ’ڪبرڌار! ڪوئي پڻ ابي سلوم ننه هات نه هئنه، اُو هزون ڪالوڪو سوڪرو سئنه.“ ¹³ جي هون اوت ننه ماري نوڪوت تو هائي وات يادشا ٿي نه هتائت ان تمي پڻ مارو سات نه ڏيوت.“

¹⁴ تئيون يواب ڪيڏو: ”هون امهي نورو تون ڪن آيوه.“ تئيون اوتنه ترڻ پالا ليڏا ان اوئون ٿي ابي سلوم رو هيئو وينديو پرو. اوت ٿي پيرهيڻ ابي سلوم بلوط را وڻ ۾ تينڳال هتو پڻ اوت ۾ ها هتو. ¹⁵ تئيون ڏه منڪ جيا يواب را هٿيار اُٻاڙيا واڙا هتا اوئي ابي سلوم ننه گهيرو ليڏو ان اوت ننه ماري نوڪيو.

¹⁶ تئین یوآب رڻ شینگڙو وگاڙيو ان دائود ري منکي اسرائيليون رو پيچو کروو ڍلو کريو کم تون یوآب منکون نئه روکيا پرا. ¹⁷ پسئه اُوئي ابي سلوم نئه اُوئا پيلا م هیکا کاڏا م نوکيو پرو ان اُوئا مانه پوئون رو موتو ڍگلو کريو. پيزا ٻڌائي اسرائيلي آپرا آپرا ڏيرا هوما پاڳي ڳيا.

¹⁸ ابي سلوم حياتي هوتون پاڌشائي زهوڙ م آپرا نوم مانه هیک ٿمپ ٺهرايو تو کم تون اُوئه ام ويچار کريو: ”مارو کوئي ڏيکرو نٿي جيا ٿي مارو نوم ياد رئه.“ تيام اُو ٿمپ آپرا نوم مانه راکيو ان اُو آڙ هوڏي ابي سلوم رئي يادگار کيورائه.

دائود نئه آپرا ڏيکرا ابي سلوم رئه مريا رئي کبر زڙه

¹⁹ تئین پوزاري صدوق رئه ڏيکرنه اخيمعص یوآب نئه کيدو: ”مُون نئه موکل ڏيو جي هُون ڊوڙي زائين پاڌشا نئه کبر پوگاڙون جي پرميشور اُوئا رون ڏشمئون ٿي اُوئا رو ڀڏلو لي ليدوه.“

²⁰ پڻ یوآب اُوئا نئه کيدو: ”آڙ تُون کوئي کبر مت لي زا! پيزئه کيئڪ ڏي تُون پلئه زائي! آڙ تُون آپ مت زائي کم تون آڙ پاڌشا رو ڏيکرو مريوه.“ ²¹ تئین یوآب کوشي قوم را هیکا منک نئه کيدو: ”تُون زا ان جئين کئين تئين ڏيکيوه اُو زائين پاڌشا نئه همپراو!“ تئین اُو کوشي یوآب ري پڳي پڙيو ان ڊوڙي ڳيو.

²² تئین پوزاري صدوق رئه ڏيکرنه اخيمعص وڙي یوآب نئه کيدو: ”پلئه کئين پڻ ٿنه، تمی مُون نئه اُوئا کوشي لار زاوا ڏيو!“

یوآب کيدو: ”او مارا ڏيکرا، تُون کم زاوا کرئھ؟ ايئا کبر رئه ڀڏلئ تُون نئه کئين نئين زڙه.“

²³ اُوئه کيدو: ”پلئه کئين پڻ ٿنه، هُون تون زائيه.“

يوآب ڪيڏو: ”زا!“ تئين اڄي معص ميڏون وازو پاھو ڏين ڊوڙيو ان اوتا ڪوشي مور تي ڳيو.

24 هوته داڻود شهر را ٻارليا ان موئينليا دروازون وسا پينو تو ان سوڪيڏار شهر را پاڳر مانھ ناول گھيڊ مانھ تين ڪوت ري ڏيوار مانھ سڙين زوته تون هيڪ منڪ ڊوڙيو آوھ. 25 اوته سوڪيڏار رڙ ڪرين پاڏشا ننه ڪپر ڏيڏئي.

تون پاڏشا ڪيڏو: ”جي او هيڪلو سته تو او ڪئينڪ ڪپر لايو هوشي.“ ان او تڪو ڊوڙين ڊوڪڙو آوتوت ريو.

26 پس ته سوڪيڏار وڙي هيڪ پيزا منڪ ننه ڏيڪيو جيو ڊوڙيو آوتو تو. تئين اوته سوڪيڏار دروازا وازا سوڪيڏار ننه رڙ ڪرين ڪيڏو: ”زو! هيڪ پيزو منڪ پڻ ڊوڙيو آوھ.“

تون پاڏشا ڪيڏو: ”هائي پڻ ڪپر لاوتو هوشي.“

27 ان سوڪيڏار وڙي ڪيڏو: ”جيو مور ڇ ڊوڙيو آوھ اوتا رو ڊوڙوو مون ننه صدوق را ڏيڪرا اڄي معص جيوو لاڳھ.“

تئين پاڏشا ڪيڏو: ”هائي ناٿوڪو منڪ سته ان ناٿوڪي ڪپر لاوتو هوشي.“

28 تئين اڄي معص رڙ ڪرين پاڏشا ننه شيتا ٿي ڪيڏو: ”پاڏشا رو ڪير هوته!“ ان پوڳين پاڏشا اڳر پڳي پڙين ڪيڏو: ”پر ميسور تمارا ايشور را ووڪوڻ ته جيئنه اوئون منڪون ننه جيا مارا مالڪ پاڏشا رته ڪلاڦ ٿيا تا هراياھ پرا.“

29 پاڏشا پونسيو: ”ابي سلوم تون ٿيڪ سته، نا؟“

اڄي معص ڪيڏو: ”زئين يوآب پاڏشا را شيواڌاري ننه مطلب مون ننه ررونو ڪريو تئين مئين هيڪا ماڳ الهائي ڳوڙ ٿيتو هو ميڙيو تو پڻ مون ننه نٿي ڪپر جي اي ڪي هتو.“

³⁰ تئيون يادشا ڪَيتو: ”هڪا پاهڻه اُويي رڻه!“ ان اُو ماڻ ڪرين هڪا پاهڻه اُويي

ريو۔

³¹ پسڻه اُو ڪُوشي پُوگيو ان اُوڻه ڪَيتو: ”مارا مالڪ يادشا هارُو ڪپر سڻه ڪم تون پرميشور آز رڻه ڏي اُوڻون ٻڌون ٿي جيا تمارڻه ڪلاڦ ٿيا تا ڀڏلو ليڏوه۔“

³² تئيون يادشا اُوڻا ڪُوشي نڻه پُونسيو: ”اِبي سلوم تون ڪير ٿي سڻه، نا؟“
ڪُوشي وڙندڻي ڏيڏئي: ”مارا مالڪ يادشا را ڏشمڻ ان زتا پڻ تمون نڻه ڏک ڏيڏا هارُو تمارڻه ڪلاڦ ٿڻه اُوڻون را هار اُوڻا جووڻ را زم ٿڻه!“

³³ تئيون يادشا ڏک ۾ پُوڏي گيو ان اُوڻا ڪمرا هومو جيو شهر را پاڳڙ مانھ ناول هتو روتو روتو وُوڍو، ان ويتو ويتو ام ڪيتو زاتو تو: ”او مارا ڏيڪرا اِبي سلوم، مارا ڏيڪرا اِبي سلوم! نائوڪو ٿڻت، جي ٿاري جڳه مانھ هُون مري گيو هوڻت۔ او اِبي سلوم، مارا ڏيڪرا، مارا ڏيڪرا!“

يوآب دائود نڻه هُزماوڻه

19 تئيون ڪيڻڪ يوآب نڻه ڪَيتو: ”زوڻو، يادشا اِبي سلوم هارُو روڻه ان وڙاپ ڪرڻه ريو۔“ ² تيام اُوڻا ڏي رڻي جيت وڙاپ ۾ ڀڏلي گڻي ڪم تون منڪي ام هومپريو جي يادشا آڀرا ڏيڪرا هارُو وڙاپ ڪرڻه ريو۔ ³ اُوڻه ڏي دائود ري منڪي جنگ ۾ جيت ڪرڻي پڻ توڻي اُو جنگ ٿي پاڳل منڪون را زم لازي مرتا مرتا هٽائين شهر ۾ آيا۔ ⁴ يادشا آڀرو مونڊو ڍونڪيو ان زور زور ٿي ام رڙيون ڪروا ريو: ”او مارا ڏيڪرا اِبي سلوم! او مارا ڏيڪرا اِبي سلوم! او مارا ڏيڪرا!“

⁵ تئيون يوآب يادشا نڻه گهري زائين ام ڪيو ريو: ”تمي آز آڀرون ٻڌون نوڪرون نڻه لازي ماريهاه جيڻه آز تمارڻي حياتي پڇاوي، تمارون ڏيڪرون ان ڏيڪريون رڻي حياتي پڇاوي ان تماري ڏوشيون رڻي ان ٻونيون رڻي پڻ حياتي پڇاوي۔“ ⁶ ڪم تون تمڻي آڀرون

ڏسڻون ٿي پريم ڪروھ ان آپ ٿي پريم ڪريا وائون ٿي اڏاؤڏو راکوھ۔ ٽمي آڙ اي وات ساوئي ڪرين ڏيڪاڙيھ جي تمون نئھ آڀرون آڳيوئون ان نوڪرون رئي ڪوئي ڦڌرن ٿي ڪم تو آڙ مون نئھ ڪبر پڙئي جي ابي سلوم حياتي رٿھ ھا ان امي ٻڌائي مري زائون ھا تو تمون ھارو نيڪ ھتو۔⁷ تيام ھوئھ اُونو ان ٻارا نڪرو ان آڀرون نوڪرون ٿي ھيمت ڏيڏا واري واتون ڪم تون ھون پرميشور رو ھون ڪائين ڪونھ جي ٽمي ٻارا نہ نڪريا تو آڙ رات ھيڪ پڻ منڪ تمون پيرو نئين رٿھ ان اي تمون ھارو اُونون ٻڌيون آفتون ٿي ڏورئي ھوشي جي تمارا ٻاراڻن ٿي لين آڙ ھوڏي تمون مانھ آي۔“

⁸ تئيون پادشا اُونيو ان زائين شھر را پاڳر ڪن ٻينو ان ٻڌون منڪون نئھ ڪبر پڙئي جي پادشا شھر را پاڳر ڪن ٻينوھ۔ تئيون ٻڌائي منڪ پادشا ڪن آيا۔
ان باقي اسرائيلي جيا ابي سلوم را پاھا را ھتا او آڀرا آڀرا ڏيرا ھوما پاڳي ڳيا تا۔

دائود يروشلم شھر ۾ پاسو آوئھ

⁹ اُونون ڏيئون ۾ اسرائيل رن اوتراڌليون ڦيلون رن ٻڌون منڪون ۾ ايٿا وات مانھ جيڙو ٿيتو جي: ”دائود پادشا آڀون نئھ آڀتون ڏسڻون را ھاٿ ٿي ان فلسطين را ھاٿ ٿي سڏايا۔ توئي ھمئھ او ابي سلوم ري ڪري ملڪ ساڌين ڳيوھ پرو۔¹⁰ پڻ ھوئھ ابي سلوم جيا نئھ آبي آڀو پادشا نايو تو او جنگ ۾ مرئي ڳيوھ۔ تيام ھوئھ ٽمي دائود پادشا نئھ پاسو تيڙي آيا رئي وات ڪم نٿي ڪرتا؟“

¹¹ تئيون دائود پادشا پوزاري صدوق ان پوزاري ابي ياترن نئھ اي نياپو ڏي مليو: ”يھوداھ ڦيللا رن موتون نئھ ڪو جي، ٽمي پادشا نئھ اوٿا را مولات ۾ پاسو تيڙي زايا ھارو ٻڌون ٿي لار ڪم سو؟ مئين تون ھومپريوھ جي ٻڌو اسرائيل پادشا نئھ پاسو مولات ۾ تيڙي آوا ڪرئھ۔¹² ٽمي تون مارا پائي سو، ٽمي تون مارو رت سو۔ پسئھ ٽمي پادشا نئھ پاسو تيڙي زايا ۾ ٻڌون ٿي لار ڪم سو؟“¹³ ان عماسا نئھ ڪيا: ”تُون مارو رت نٿي؟ تيام ھوئھ جي

هُون تُون نٽه يَوآب ري جڳا مانھ هميش ھارُو قوج رو آڳيوونَ نہ ناوون تون ايشور مُون
نٽه سزا دٽه پلٽه ڪٽئي پڻ ڏورئي ھوئہ۔¹⁴ ”ھم دائود يھوداه رون ٻڌون منڪون را من
واڙي ليڏا۔ اُوئي ھيڪ من تين پادشا نٽه اي نياپو ڏي ميليو: ”تمي آڀرون ٻڌون منڪون
ھوڏا پاسو وڙي آو!“

¹⁵ تئيون پادشا پاسو وڙين يردن ڌريا مانھ آيو ان يھوداه را منڪ پادشا را آوڪار ھارُو
جلجال شھر ھوما ڳيا زم اُوئا نٽه يردن ڌريا رٽھ ايئھ پار تيڙي آوئہ۔¹⁶ تئيون بنيامين را
قبيلہ واڙا جيرا رو ڏيڪرو سمعي جيو بخوريم شھر رو ھتو ان جيئھ اڳي دائود پادشا نٽه
پتٽا ڏيڏا تا، اُو جلدِي جلدِي يھوداه را قبيلہ واڙون پيرو دائود پادشا را آوڪار ھارُو ڳيو۔
¹⁷ ان اُوئا پيرا ھيڪ ھزار بنيامين را قبيلہ را جووڻ ھتا۔ سائول را گھراڻا رو شيواڌاري صيبا
آڀرون پئرئ ڏيڪرون ان ويھ نوڪرون ھوڏو آيو ان اُو پادشا ھوما يردن رٽھ اُوئھ پار ڳيا۔

دائود سمعي مانھ ڏيا ڪرئھ

¹⁸ اُو ٻڌائي گھيڙ ٿي يردن ڌريا پار اوتريا زم پادشا را گھراڻا نٽه ايئھ پار تيڙي آوئھ ان
جئين پادشا نٽه نيڪ لاڳئھ ھم ڪرئہ۔ تئيون جيرا رو ڏيڪرو سمعي پادشا ري پڳي پڙيو
¹⁹ ان پادشا نٽه ڪيڏو: ”مارو مالڪ مُون نٽه مارا ڏوھ ري ڪري پُونڌو نٽه ھزمئھ ان جئھ
ڏي مارو مالڪ پادشا يروشلم ٿي نيھريا اُوئھ ڏي جئين ڪئين تمارئھ شيواڌاري ڪريو تو
پادشا اُوئا نٽه نہ ڳئئھ ان آڀرا من ۾ نہ راکئھ!²⁰ ڪم تون تمارئھ شيواڌاري زوڻي ليڏوھ
جي مئين ڏوھ ڪريو۔ زوئو! آڙ رٽھ ڏي يوسف ري پيڊي موئين ٿي ٻڌون ٿي مور ھون آيوھ
زم آڀرا مالڪ پادشا رو سواڳت ڪرون۔“

²¹ تئيون دائود ري بين ضروياھ رٽھ ڏيڪرئھ ايشي ڪيڏو: ”سمعي نٽه ھايا وات ري
ڪري ضرور مروو پڙشي ڪم تون اُوئھ پرميشور را سونڊل پادشا نٽه پتٽا ڏيڏا۔“

²² دائُود ڪَيتو: ”او ضرُوباه رون ڏيڪرون، تمارو ايٿا ۾ ڪي؟ تمي تون آڙ رٿه ڏي مارڻه ڪلاڻ ٿياھ. اسرائيل ۾ آڙ رٿه ڏي ڪوئي منڪ نئين ماريو زائھ. تمي ڪي هُڙموھ؟ ڪي مون نٿه نٿي ڪبر جي آڙ هُون اسرائيل رو پادشا سون؟“ ²³ پستھ پادشا سِمعِي نٿه ڪَيتو: ”تُون نئين ماريو زائھ.“ پستھ پادشا اُوٿا ٿي هُون ڪاڌو.

دائُود مفيباست مانھ ڏٿيا ڪرڻھ

²⁴ پستھ سائُول رو پوترو مفيباست پادشا را سواڳت هارُو آيو. اُوٿه پادشا رٿه زايا ٿي لين ڪير ٿي گھري آيا هُوڏي نڪو تون آپرا پڳ ڌويا تا نه وڙي مونسون ڪتري تي، نڪو وڙي لوگھڙا ڌوريا تا. ²⁵ هَوٿه زئيون اُو پادشا نٿه مڙيا هارُو يروشلم ٿي آيو تئيون پادشا اُوٿا نٿه ڪَيتو: ”او مفيباست، تُو مُون پيرو ڪم نه هاليو؟“

²⁶ اُوٿه وڙندڻي ڏيڏئي: ”او مارا مالڪ پادشا! مارڻه شيواڌاري مُون نٿه ڏڳو ڏيڏو. تمارو شيواڌاري رُونڳڙو سٺه، تيام تمارڻه شيواڌاري تون ويچار ڪريو تو جي، ’هُون آپرا ڳڏيڙا مانھ سنج بوندون ان سڙين پادشا پيرو زائون.“ ²⁷ مارڻه شيواڌاري مارا مالڪ پادشا هومو تمارا شيواڌاري را پارام ڪُوڙ ٻوليو تو، پڻ مارو مالڪ پادشا ايشور را ڏوت را زم هَڙمو سٺه. تيام جئين ڪئين تمون نٿه ٺيڪ لاڳئھ هم ڪرو! ²⁸ ڪم تون مارا ڏاڏا رو ٻڌو ڪُٽم مارا مالڪ پادشا هومو موت رئي سزا کاڌا جيوو هتو توئي پڻ تمي مُون ٿي پلائي ڪرئي ان مُون نٿه اُوئون منڪون وسا پيهاريو جيا تمون پيرا پيهين روٽئي ڪاڻھ. تيام هَوٿه مُون نٿه ڪئين حق نٿي جي وڙي پادشا آڳڙ ڪوئي وينٽي ڪرون.“

²⁹ تئيون پادشا اُوٿا نٿه ڪَيتو: ”تُون ڪم هائي واتون وڙي وڙين ڪئھ؟ هُون ڪونه ريو جي تُون ان ضيبا بي ئي آيت ۾ ٻنئي وراوين ليو.“

³⁰ تون مفيباست پادشا نٿه ڪَيتو: ”ٻڌئي زمئي اُو آپ لئه رئي، ڪم تون مارو مالڪ پادشا ڪير ٿي پاسو گھري آيوھ رو.“

دائود برزلي مانھ ڏٺيا ڪرڻ

³¹ برزلي جلعادي راجليم شهر ٿي آيو ان پادشا ننه يردن رڻه اوتھ پار متاڙيا هارو اوتھ پيڙو هتو. ³² برزلي اسي سال رو ڏوڪرو منڪ هتو. اوتھ پادشا ننه تئيون هوڏي ڪپ ري ٻڌي شينھون پوڳاڙي جيون هوڏي پادشا محنايم شهر ۾ ريو. ڪم تون او الهائي امير منڪ هتو. ³³ تئيون پادشا برزلي ننه ڪيڏو: ”تون مون پيڙو اوتھ پار يروشلم ۾ هال! هون تون ننه ڪپ ري ٻڌي شينھون ڏيه.“

³⁴ پڻ برزلي پادشا ننه ڪيڏو: ”ماري حياتي را ڏي ئي ڪتا سڻه جي هون پادشا پيڙو يروشلم هالون؟ ³⁵ همڻه ماري زمار اسي سڻه. هون پلا ان پونڌا ۾ قرق نٿي ڪري هيڪتو ان تمارو شيواڌاري جيئن ڪئين ڪانه پيڻه اوتھ را هواڌ رئي ڪپر نٿي پڙتئي. هون ڳايا وازون ان ڳايا واريون رئي آواز نٿي هومپري هيڪتو. تيام تمارو شيواڌاري آڀرا مالڪ پادشا مانھ پار ڪم ٿه؟ ³⁶ تمارو شيواڌاري روڳو يردن ڌريا هوڏي پادشا پيڙو هالو ڪرڻه. او پادشا، مون ننه اتو موٽو انوم ڏيڏا رو ڪوم نٿي. ³⁷ آڀرا شيواڌاري ننه پاسو زاوا ڏيو زم هون آڀرا شهر ۾ زائين حياتي را پاڇي ڏي ڳزارون جيڻه مارون مائيترون را مقوم سڻه. پڻ زوئو! اي تمارو شيواڌاري ڪمهام حاضر سڻه. اوتھ ننه مارا مالڪ پادشا پيڙو اوتھ پار زاوا ڏيو ان جيئن تمون ننه نيڪ لاڳهه ام اوتھ ٿي ڪرو!“

³⁸ تئيون پادشا ڪيڏو: ”ڪمهام مون پيڙو اوتھ پار هالشي ان جيئن ڪئين تون ننه نيڪ لاڳهه او ئي هون اوتھ ٿي ڪريه ان جيئن ڪئين تون ڪيه او هون تون هارو ڪريه.“ ³⁹ پسڻه ٻڌائي منڪ يردن پار اوتريا ان پادشا پڻ پار اوتريو. پسڻه پادشا برزلي ننه والا ڏيڏا ان اوتھ ننه آشيرواڌ ڏيڏو ان او آڀري گهري پاسو ڳيو پرو.

پادشا هارو يهوداه ان اسرائيل آيت ۾ وڙگائھ

⁴⁰ هوئ پادشا يردن ڌريا پار ڪرين جلجال شهر ۾ آيو ان ڪمھام اوئا پيڙو هتو. يهوداه قبيلو را ٻڌائي منڪ پادشا نئہ ايئہ پاهئہ تيڙي آيا ان اسرائيل رون پاقي قبيلون را اڌ منڪ پڻ اوئون پيڙا هتا. ⁴¹ تئيون اسرائيل را ٻڌائي منڪ دائود پادشا ڪن آيا ان اوئا نئہ ڪيو ربا: ”امارا پائي، يهوداه قبيلو واڙا تمون نئہ ڪم هتائين تيڙي آيا؟ او پادشا نئہ اوئا را گھراڻا نئہ ان زتا منڪ اوئا پيڙا هتا اوئون ٻڌون نئہ يردن ڌريا رئہ ايئہ پار هتائين ڪم تيڙي آيا؟“

⁴² تئيون يهوداه ري منڪي اسرائيل رون منڪون نئہ ڪيدو: ”ايئا هارو جي پادشا امارو مائت سئہ. تمي هيا وات ري ڪري ڪم ڪاوڙوھ؟ امي پادشا ٿي ڪئين لين نٿي ڪادو ان نه وڙي ڪوئي شينھ اوئہ امون نئہ ڏيڏئي.“ ⁴³ پسئہ اسرائيل رون قبيلون واڙي يهوداه را قبيلو واڙون نئہ ام وڙنڌي ڏيڏئي: ”پادشا ۾ امارا ڏھ حصہ سئہ ان امارو حق پڻ دائود مانھ تمون ٿي وڌارئہ سئہ. پسئہ تمي ڪم اماري پيڙئي ڪري ان پادشا نئہ پاسو تيڙي آيا هارو ٻڌون ٿي پيرھين امون نئہ ڪم نه ڪيدو؟“

پڻ يهوداه ري منڪي اسرائيل رون منڪون رئي هيڪ پڻ نه هومپڙي.

سبع پادشا رئہ ڪلاف تئھ

20 هوئہ اوئہ هيڪ ٻڳاڙوئو منڪ هتو. او بنيامين را قبيلو رو هتو. اوئا رو نوم سبع هتو ان او ٻڪري رو ڏيڪرو هتو.

اوئہ رڻ شينگڙو وڳاڙيو ان ڪيدو: ”يسي را ڏيڪرا دائود ۾ امارو ڪئين حصو نٿي، نڪو وڙي اوئا پيڙي اماري ڪوئي ميراث سئہ. او اسرائيليون، آڀرا آڀرا ڏيرا هوما پاسا هالو پرا!“

² تئيون اوتراڏليا علاقا را ٻڌائي اسرائيلي دائود رو سات ساڌين بڪري را ڏيڪرا سبب لار ڳيا پرا پڻ يهوداه ڦيلا را منڪ يردن ٿي يروشلم هُڏي آڀرا پاڌشا پيڙا پيڙا ربا.

³ هُڏي دائود يروشلم ۾ آڀرا مولات ۾ آيو ان اُڻه آڀري اُو ڏه ٻوني جي ايٿا ري ڏوشي پڻ هتي، جيون نڻه اي آڀرا گهر ري هميار هارو ساڌي ڳيو تو اُڻون نڻه هڪا گهر ۾ پند ڪري پري ان اُڻون را کاڌا پندا رو پندويست ڪرتو ريو پڻ اُڻون ڏوڪڙو ئي نه ڳيو. هم اُو مرتون هُڏي پند ري ان رنڌاپا جيوئي حياتي ڳاڙهي.

⁴ پسڻه پاڌشا عماسا نڻه اي حُڪم ڏيڏو: ”ترڻ ڏيئون ۾ يهوداه رون ٻڌون منڪون نڻه جنگ وڊيا هارو مون ڪن پيڙا ڪر ان تون پڻ ايٿه حاضر ٿه!“ ⁵ هُڏي عماسا يهوداه رون ٻڌون منڪون نڻه پيڙا ڪريا هارو ڳيو، پڻ اُڻه ڏيڏل توڻا ٿي وڌيڪ ڌير ڪري. ⁶ تئيون دائود ايشي نڻه ڪيڏو: ”بڪري رو ڏيڪرو سبب تون آڀون نڻه ابي سلوم ٿي پڻ وڌيڪ نقصون ڏيشي. تيام تون مارون نوڪرون نڻه لين اُڻا لار ٿه! ام نه ٿه جي اُڻا نڻه ڪوت واڙا شهر زڙي زائڻه ان آڀون ٿي پڇي زائڻه.“ ⁷ تئيون يوآب را منڪ ان پاڌشا رئي رکشا ڪريا واڙا ڪريتي فليتي ان ٻڌائي جنگي جوڌا ايشي پيڙا يروشلم ٿي نڪريا زم بڪري را ڏيڪرا سبب لار ٿه. ⁸ زئيون اُو اُڻا موتا پوڻا ڪن پوڳيا جيو جبعون شهر ۾ سڻه تئيون عماسا اُڻون ٿي مليا هارو آيو. يوآب رڻه جنگي وستر پيرل هتا جيا مانه ڪمر پتو هتو ان اُڻا پيڙي ميون ۾ هيڪ ڪنجر هتي. ويتون ويتون يوآب سونڻه ماڻ هائي ڪنجر ميون ٿي ڪاڊين آڀرا ڏاوا هات ۾ ليڏو رو.

⁹ تئيون يوآب عماسا نڻه ڪيڏو: ”او مارا پائي، ڪيوا حال سڻه؟“ هم ڪين يوآب عماسا رئي ڏاڙهي آڀرڻه هاوڻه هات زهالهي جي اُڻا نڻه والا ٿه. ¹⁰ پڻ عماسا نڻه اُڻا ڪنجر را پارام ڪين ڪهر ئي نتئي جئي يوآب را ڏاوا هات ۾ هتي. تون يوآب اُڻا را پيت

۾ ايوو ڪنجر هڻيو جي اُٿا را اونترا ٻارا نيهرين زمي مانھ آوين پڙيا. اُٿه پيزو وار نہ ڪريو ڪم تون اُو مري ڳيو تو۔

پسئہ يوآب ان اُٿا رو پائي ايشي بڪري را ڏيڪرا سب رو پيڇو ڪرتا ريا ¹¹ يوآب رون منڪون موئين ٿي هيڪ زڻو عماسا را لاش ڪن اُپي ريو ان ام ڪيا ريو: ”جيو ڪوئي يوآب ٿي ڪُش هوئہ ان دائود ري پاهئہ هوئہ اُو يوآب لار وئہ!“ ¹² عماسا رت ۾ ٻوڏل رستا وسا پڙيو تو ان زئيون اُٿه منڪ زويو جي ٻڌائي منڪ اُپي رياه تو اُو عماسا را لاش نئہ رستا ٿي هڪا پاهئہ ميدون ۾ توڻي ڳيو ان اُٿا مانھ لُوگهڙو نوڪيو پرو۔ پسئہ منڪي اُٿا ڪن اُپي ريوو ساڌي ڏيڌو۔ ¹³ زئيون عماسا را لاش نئہ رستا ٿي هڪل ڪريو پرو تيا ڪيڙ ٻڌائي منڪ يوآب پيڙا بڪري را ڏيڪرا سب رو پيڇو ڪروا وُڍا۔

¹⁴ سب اسرائيلِي قوم رون ٻڌون اوتراڌليا پاها رون قبيلون رون علاقون موئين ٿي ٿيتو بيت معڪه را ايل ان بير شهرون رون منڪون ڪن پُوڳيو ان اُو پڻ پيڙا ٿين اُٿا لار وُڍا۔ ¹⁵ پڻ يوآب ان اُٿا ري منڪي آوين بيت معڪه را ايل ۾ اُٿا نئہ گهيرو ان شهر هومو ايوو موٽو ڏڪو ٻونڌيو جيو شهر ري پينت رئہ پراپر هتو۔ پسئہ يوآب ري منڪي شهر را ڪوٽ رئي پينت پونڳوا شروع ڪري زم اُٿا پينت نئہ پونڳي ناکئہ۔ ¹⁶ تئيون شهر موئين ٿي هيڪ عقل مند ٻائي رڙ ڪرين ڪيڌو: ”يوآب نئہ ڪو جي اُو ايئته آوين مارئي ٿوڙئيڪ وات هومپڙئہ!“ ¹⁷ تئيون اُو اُٿا ڏوڪڙو ڳيو۔ اُٿه ڏوشي اُٿا نئہ ڪيڌو: ”ڪي تمي يوآب سو؟“

اُٿه ڪيڌو: ”هوئہ۔“

تئيون اُو ڏوشي ايئا نئہ ڪيا رئي: ”تماري ٻوني رئي وات هومپڙو!“

اُٿه ڪيڌو: ”هُن هومپڙونھ ريو۔“

¹⁸ تئيون اُو ام ڪيوا رئي: ”اڳي زمونا ۾ ام ڪيوراتو جي، اُٻيل ۾ صلاح مشورو ليو! هم اُو وات ڪنم ٿيئي.“ ¹⁹ هُون اِسْرائِيلِي قَوْم رُون ايوون منڪون موئين ٿي سون جيا ايموندار ان امن پسند سئ. ان تمى ايٿا شهر نئ پريآء ڪروا ڪروه جيو اِسْرائِيل ۾ هيڪي مان را زم سئ. تمى ڪم پرميشور ري ميراث نئ گڙڪاوا ڪروه؟“

²⁰ تئيون يوآب ام وڙندئي ڏيئي: ”هُون ماڳئ هم نئين ڪرون جي گڙڪاوي زائون ڪا تپاه ڪرون.“ ²¹ وات هم نٿي پڻ ام سئ جي اِفرائيم را ڏونگر واڙا علاقا رو هيڪ منڪ جيا رو نوم سبع سئ ان اُو بڪري رو ڏيڪرو سئ اُو پاڌشا مطلب داؤد رٿ ڪلاٽ اُونيوھ. رُوڳو اُوئا نئ مارئ حوالئ ڪرو رو تون هُون ايئون زائيه پرو.“

اُوئ هائي يوآب نئ ڪيڏو: ”نِڪ سئ! اُوئا رو ماٿو پينت مانھ ٿي تمون نئ ڦڳاوي ڏيھ.“ ²² اُو هَزمُو هائي شهر رُون موتون ڪن ڳئي ان آپريي صلاح ٻڌون نئ ڪيڏي. تئيون اُوئي بڪري را ڏيڪرا سبع رو ماٿو واڊين ٻارو يوآب هومو ڦڳاوي ڏيڏو. تئيون يوآب رڻ شينگڙو وڳاڙيو ان منڪ شهر نئ ساڌين آپرا آپرا ڏيرا هوما رَوونا ٿي ڳيا ان يوآب يروشلم ۾ پاڌشا ڪن پاسو وڙي آيو.

داؤد را وزير

²³ يوآب اِسْرائِيلِي قوج رو موتو اڳيون هتو ان يهوئدع رو ڏيڪرو بناياھ ڪريئون ان فليتيون رو اڳيون هتو جيا پاڌشا رئي رکشا ڪرتا. ²⁴ ادورام ويڳار ليڏا واڙون مانھ اڳيون هتو ان اخيلود رو ڏيڪرو يهوئسلف موتو وزير هتو. ²⁵ سِوا مَنشي هتو، صَدوق ان ابي ياتر پوزاري هتا. ²⁶ عيرا ياتري پڻ پوزاري هتو جيو داؤد پيڙو هتو.

جبعون شهر واڙون رو پڌلو

21 داؤد را وقت ۾ ترڻ سال لاڳينو ڏڪار پڙيو ان داؤد پرميشور ٿي پراٽنا ڪرتو ريو جي مي ورهئ. تئيون پرميشور ڪيڏو: ”هائي ڏڪار ساڻول ان اُوئا را کوني

گهراڻا ري ڪري سٺ ڪم تون اُوئي جبعونيون نٿه ماريا تا. ² تئين پادشا جبعون شهر وازون نٿه تيزاوين اُوئون ٿي وات ڪري.

هاڻي جبعوني اسرائيلي قوم موئين ٿي نٿا. هاڻي اموري قوم را منڪ هتا جيا پڇي ڳيا تا ان اسرائيلي هايون نٿه نه ماريا رو هون کاڌو تو پڻ ساڻول جوش ۾ آوين اسرائيل ان يهوداه رون منڪون هارو اُوئون نٿه ڪتم ڪروا ڪريا تا.

³ تئين داؤد جبعوني شهر وازون ٿي پونسيو: ”هُون تمون هارو ايوو ڪي ڪرون ڪا اُوڻا ڏوه رٿه پڌلئ ايوو ڪي ڏيون، جي تمي پرميشور رون منڪون هارو آشيرواڌ مونڱو؟“
⁴ جبعونيئي اُوڻا نٿه ڪيڏو: ”امون نٿه ڪوئي حق نٿي جي امي ساڻول ڪا اُوڻا را گهراڻا ٿي هيم ڪا چونڌي رئي مونڱئي ڪرون ان نه وڙي امون نٿه اي حق سٺه جي امي اسرائيلي قوم را ڪياڪ منڪ نٿه مارون.“

اُوڻه ڪيڏو: ”جي ڪئين تمي ڪيشو اُو هون تمون هارو ڪريه.“
⁵ اُوئي پادشا نٿه ام وڙندئي ڏيڏئي: ”جيئنه منڪ امون نٿه پرياد ڪريا ان امارنه ڪلاڦ هيوي رٿا ڪري جي امي پرياد ٿي زائون ان اسرائيل ۾ ڪيئنه پڻ نه ريون، ⁶ اُوڻا را وستار موئين ٿي هات منڪ امارنه حواله ڪرو! اُو منڪ هتو ساڻول، پرميشور رو سونيل پادشا. تيام امي اُوڻا را وستار موئين ٿي هات زئون نٿه ساڻول را آپرا شهر جبع ۾ پرميشور را نوم مانھ ڦاهي ڏيشون.“

پادشا اُوئون نٿه ڪيڏو: ”هُون اُوئون نٿه تمارنه حواله ڪريه.“

⁷ پڻ پادشا ساڻول را پوترا مفيباست مانھ ڏيا ڪري جيو يوناتن رو ڏيڪرو هتو ڪم تون داؤد ساڻول را ڏيڪرا يوناتن ٿي پرميشور رو هون کاڌو تو جي هميش اُوڻا ٿي ان اُوڻا ري اولاد ٿي دوستي راکشي. ⁸ تيام پادشا ساڻول را ٻي ڏيڪرا ارموني ان مفيباست ليڏا، جيون رئي مان اياه رئي ڏيڪري رصفه هتي، ان ساڻول ري ڏيڪري ميرب^a را پونس
^a 8:21 ميرب عبراني ۾ ميڪل لڪل سٺه پڻ زبون پزون حوالن ۾ زيوو زائھ تو ميرب عدري ايل رئي ڏوشي هتي.

ئِي ڏيڪرا پڻ لڏيا، جيون رو ٻاپ برزلي مڇولائي رو ڏيڪرو عذري ايل هتو،⁹ اوتون نئه جعبونيون رئه حواله ڪريا. ان اوتِي اوتون نئه ڏونگر مانھ پرميشور را نوم مانھ ڇاهي مانھ ٽينگيا پرا. اوهات ئي قصل لڏيا رئه توئنه مروٽا مطلب زوون را لٻارا شروع ٿيا تا تئيون مروٽا.

¹⁰ تئيون اياه ري ڏيڪري رصفه وڙاپ ڪريا هارو ٻاڪريون ري زات ٿي ناول ڪارو ڪتو لڏو ان آڀ هارو اوتا ڏونگر مانھ هڪا پوٽا مانھ وسايو. هونه قصل لڏيا ري شروعات ٿي لين لاشون مانھ مي ورهيا هوڏي، اونه ڏي رئه توئنه گهڙڏون نئه ان رات رئه توئنه جهنگلي زناورون نئه اوتون ڏوڪڙا نه آوا ڏيڏا.

¹¹ تئيون ڪيٽڪ زائين دائود نئه ام ڪيڏو: ”اياھ رئي ڏيڪري، سائول رئي ٻونئي رصفه جي سائول رئي ڏوشي پڻ هتئي، اونه اي اي ڪريوھ.“¹² تيا مانھ دائود زائين سائول ان اوتا را ڏيڪرا يوناتن ري هاڏڪي جلعاد علاقا را شهر بيبس ڪن ٿي لي آيو. اوت را منڪ اڳي سائول ان يوناتن را لاش بيت شان شهر را چوڪ ٿي هٽائين لي آيا تا، جيئنه فلسطيني اوتون نئه اوتِي ڏي ٽينگيا تا جيڏي سائول نئه جلبوعه ڏونگر مانھ ماريو تو.¹³ پسئہ دائود سائول ان اوتا را ڏيڪرا يوناتن ري هاڏڪي اوت ٿي لين اوتون هاتون زئون ري هاڏڪي پڻ پيري ڪري جيون نئه ڇاهي مانھ ٽينگيا تا.¹⁴ پسئہ منڪي سائول ان اوتا را ڏيڪرا يوناتن ري هاڏڪي ضلع شهر ۾ سائول را ٻاپ قيس را پونئيرا واڙا مقوم ۾ راڪي، جي بنيامين را علاقا ۾ سئہ ان اوتِي او ٻڌو ڪئين ڪريو جي ڀاڏشا ڪيڏو تو. اوتا ڪيڙ ايشور اوتا ملڪ را پارام پراتنا هومپرئي ان مي ورهيو.

فلسطين رئه ڪلاف جنگ

¹⁵ فلسطيني وڙي اسرائيليون ٿي وڊوا آيا تئيون دائود آڀرون نوڪرون نئه لين نڪريو. دائود فلسطيني ٿي وڊي وڊين الهائي ٿاڪي ڳيو.¹⁶ تئيون اشبي بنوب جيو راڪئھ جيو موتا

منک رفا ري نسل ٿي هتو، دائود ننه ماري رو ڪيڏو. اوتا رو نيزو پيتر رو هتو ان اوتا رو وزن لڳ ڀڳ هاڻا ترڻ ڪلو هتو ان اوتا ڪن هيڪ نوئي ترورار هتئي. هائي دائود ننه ماروا ڪرتو تو. ¹⁷ پڻ دائود ري ٻين ضرورياه رنه ڏيڪرئ ايشي دائود ننه پڇايو ان اوتا فلسطيني ننه ايوو ڏڪ هٿيو جي اوتا ننه ماريو پرو. تئين دائود ري منڪي هون ڪائين اوتا ننه ڪيڏو: ”تمي وڙي ڪيڏي امون پيڙا جنگ مانھ مت هاليا! ام نه تئھ جي تمي مرئي نه زائو ان هيونئھ نمونئھ اسرائيل رو ڏيوو اوزمائي نه زائھ.“

¹⁸ ايٿا ڪيڙ جوب شهر ڪن فلسطيني ٿي وڙي جنگ ٿئي. تئين سبڪي خوشا ڳوم واڙئھ سف ننه ماريو جيو راکھ جيو موتا منک رفا ري نسل ٿي هتو.

¹⁹ هيڪ وار وڙي جوب ۾ فلسطيني ٿي جنگ ٿئي. تئين يعري ارجيم رنه ڏيڪرئ الحنان جيو بيت لحم شهر رو هتو جات شهر واڙا هيڪا پيڙا جوليت ننه ماريو، جيا را پالا رئي لاکڙي چرڪا ري لاکڙي را زم ڏاڏي ان ڏاڏي هتئي.

²⁰ پسئھ وڙي جات شهر ڪن جنگ ٿئي ان اوئھ هيڪ قنڌار منک هتو. اوتا رون هاتون ان پڳون ري سو سو اونگري هتي جي ٻڌي ٿين چوويه هتي. هائي پڻ راکھ جيو موتا منک رفا ري نسل ٿي هتو. ²¹ زئين هائھ اسرائيلون رئي بيعزتئي ڪري تون دائود را پائي سيمي رنه ڏيڪرئ يوناتن اوتا ننه ماريو.

²² هائي چاري جات شهر را ربا واڙا هتا جيا راکھ جيو موتا منک رفا ري نسل ٿي هتا. هائي دائود ان اوتا رون منڪون ري هاتي مروٽا.

دائود ري جيت رو پزن

22 زئين پرميشور دائود ننه اوتا رون ٻڌون ڏشمون ان ساٿول پادشا رون هاتون ٿي پڇايو تئين اوئھ پرميشور را نوم مانھ اي پزن ڳايو، ² جيا را ويڻ اي سئھ:

”پرميشور مارئي ڏونگر جيوي ڏي سئھ،

اُو مُون نئه همپاڙئھ ان کترا ٿي پڇاڙئھ۔

³ مارو ايشور مُون ھارو آسرو سئھ،

ھون اوتا ڪن پناھ ليونھ۔

اُو مارئي رکشا ڪرئھ، مُون نئه پڇايا ۾ ڪراوون سئھ، ان مارو گھڊ سئھ۔

مُون نئه پڇايا وارا، تمی ئي مُون نئه ظلم ٿي پڇاڙوھ۔

⁴ مئين پرميشور نئه پوڪاريو جي وڪوڻ رئه لائيق سئھ۔

ھم اوتھ مُون نئه مارون دشمنون ٿي پڇايوھ۔

⁵ ڪم تون موت ري چولي مُون مانھ وڙي آوي تي،

پڙيادي رئي بوڌ مُون مانھ سڙي آوي تي۔

⁶ پتار را رسا ماري چاري پاھي بوندل ھتا۔

موت ري ڦاھي مُون مانھ پڙي آوي تي۔

⁷ ماري ڏوروڻ ۾ مئين پرميشور نئه پوڪاريو۔

مئين ايشور ھومي رڙيون ڪري۔

اوتھ آڀرا پويتر تنبو ۾ مارئي پوڪار ھومپرئي،

ھم مارئي پوڪار اوتا رون ڪونون ھوڌي پوگئي۔

⁸ تئيون ڌرتئي ڏئي ان ڏڪوا رئي

آڪاش ري پُنيادون ڌرڙوا ري۔

اُو ڏڪوا رئي ڪم تون پرميشور نئه ڪاوڙ سڙي۔

⁹ اوتا ري ڦرڻيون ٿي ڏونھو نيھريو،

اوتا را مونيديا ٿي راک ڪريا وارئي پاھي ان تڻڪا نيھريا۔

¹⁰ اوتھ آڪاش نئه ھيڪل ڪريو ان نيسو اوتري آيو،

اُوٽا رُون پڳون هيٺ گهور اندارو هتو.

11 اُو پاهرو ڏيڏا وازون آڪاشي ڏوتون مانھ سوار ٿين اُوڏيو،

ان وائيرا ري پونڪون مانھ وُوڊو.

12 اُوٽه آپري چاري پاھي اندارا نٽه توڻين اُوپاڙيو،

ان پوڻي ٿي پرل ڪازون واڌرون نٽه آپرو تنبو نايو.

13 اُوٽا ري سُورت را زبڪتا سوجھرا ٿي

انگارا ٻڙوا ربا.

14 آڪاش ۾ پرميشور ڳازيو

ان پرم شڪتيون پرميشور رو آواز هومپريام آيو.

15 اُوٽه آپ تير هڻين ڏشمڻون نٽه پڳڙايا پرا،

ان اُوئون مانھ ويزري ميلين اُوئون نٽه وينڪيا پرا.

16 تئيون پرميشور ري هاڪل ٿي

ان اُوٽا ري ڦرڻيون ري ڦونڪار ٿي

سُمونڊ رو تَر ساوو ٿي ڳيو

ان ڌرتي ري پُنيادون ڏيڪاوا ري.

17 اُوٽه مانھ ٿي هاٿ وڌارين مُون نٽه توڻي لِيڏو

ان مُون نٽه اُونڌا پوڻي ٿي ٻارو ڪاڍيو.

18 اُوٽه مُون نٽه مارون ٻڙوون ڏشمڻون ٿي

ان مُون ٿي وير راڪيا وازون ٿي سڏايو،

ڪم تون مارا ڏشمڻ مُون ٿي الهائي ڏاڍا هتا.

19 ماري ڏوروون رٽه توڻه اُو مارٽه ڪِلاڦ ٿيا

پڻ مارو پرميشورَ مارئي تڪ ٿيو.

²⁰ اُو مُون نئه ويڪرا ماڳ ۾ ڪاڍي آيو

اُوئه مُون نئه سڏايو ڪم تون اُو مُون ٿي ڪُش هتو.

²¹ پرميشورَ ماري هاسائي پرموئنه مُون نئه ايوزو ڏيڏوه

ان مارا هات پي ڏوهي هويا ري ڪري مُون نئه انصاف ڏيڏوه.

²² ڪم تون هُون پرميشورَ را مارڳ مانه ويتو ريو،

آپرا ايشورَ نئه نٿي ساڏيو ان پاپون هومو نه ڦريو.

²³ ڪم تون اُوئا را ٻڌائي حُڪم مُون هوما هتا،

ان هُون اُوئا رون اصولون ٿي نه ڦريو.

²⁴ هُون اُوئا هومو پي ڏوهي ريو،

ان آپ نئه ڏوهون ٿي شيتنه راکيو.

²⁵ تيام پرميشورَ مُون نئه ماري هاسائي پرموئنه

ان ماري اُوئا پويترتائي پرموئنه ايوزو ڏيڏو جئي اُوئا ري نظر هومئي هنتي.

²⁶ ڏيياوون مائه تمِي ڏيياوون سو

ان هاسا منڪ پيڙا تمِي هاس ٿي ووھ.

²⁷ تمِي پلائي ڪريا واڙون ٿي پلا ووھ،

ان آڏا ووڍا واڙون ٿي آڏا.

²⁸ نرمل منڪون نئه تمِي ئي پڇاووھ،

ان تمارئي نظر وڌائي ڪريا واڙون مانھ سئھ

زم تمِي اُوئون نئه نيسا پساڙو.

²⁹ او پرميشورَ! تمِي مارو ڏيوو سو.

او پرمیشور! تمی مارو اونڌاپڻو سوجھرا ۾ ڀڌلاووه.

³⁰ تماری مدت ٿي هُون قُوجون مانھ حملو ڪرونھ،

ان آڀرا ایشور ري مدت ٿي ڪوٽ رئي پينت ڪُوڏي زائونھ.

³¹ ایشور رو مارڳ پاڌرو سئھ،

پرمیشور را ٻول هاو ھاسا سئھ،

ھائي اُوئون ٻڌون رئي ڍال سئھ جيا اُوئا مانھ ڀروسو راکئھ.

³² پرمیشور شيوا پيزو ڪُون ایشور سئھ؟

امارا ایشور شيوا پيزو ڏُونڳر ڪُون سئھ؟

³³ ایشور ئي مارو ڏاڍو ڪوٽ سئھ،

اُوئھ مُون نئھ پڇاوين سڌا مارڳ مانھ ويراڻيو.

³⁴ اُو مارا پڳ ھرڻ رون پڳون را زم ناوئھ پرا،

ان مُون نئھ اُونسا ماڳ مانھ اُڀاڙئھ.

³⁵ اُوئھ مارون ھاڻون نئھ جنڳ ڪروا شيڪاڙيا،

اتي هُوڏي جي مارا ھاٿ پيٽر رئي ڏنوڙئي وائھ پري.

³⁶ تمی مُون نئھ پڇايا ھارُو آڀرئي ڍال ڏيڏئيھ،

ان تماری مدت مُون نئھ موٽو ٿايو.

³⁷ تمی مارون پڳون ھارُو مارڳ نئھ ويڪرو ڪريو،

زم مارا پڳ نہ ٿڙئھ.

³⁸ هُون آڀرون ڏشمڻون لار ٿيو ان اُوئون نئھ ڪنھ ڪريا پرا

ان زئيون هُوڏي اُو ڪنھ نہ ٿي ڳيا هُون پاسو نہ وڙيو.

³⁹ مئين اُوئون نئھ ھاو ڪنھ ڪريا پرا، ان پورا پورا ڪري ناکيا، اُو اُوئي نئي هيڪتا

ان اُو مارون پڳون هيٺ پڙيا نا.

40 تمڻي وڊيا هارو مون نئه سنڌرو ٻنڌاوين هيٺ ڏيڏئي،

ان مارئ هڪلاڻ اُونيا وازون نئه مون هوما نمايا.

41 تمڻي مارون ڏشمڻون رڻي پُٺ مون هومڻي ڪرڻي،

زم هُون مون ٿي اڏاڏو راکيا وازون نئه ڪتم ڪري ناکون.

42 تئيون اُوئي مدت هارو آهه پاهه زويو پڻ ڪوئي نتو جي اُوئون نئه پڇاوه،

اُوئي پرميشور نئه پوڪاريو، پڻ اوه ڪئين ورنڌئي نه ڏيڏئي.

43 تئيون مئين اُوئون نئه ڪوتي ڪوتين ڏوڙ ڪري ناکيا،

مئين اُوئون نئه لتاڙي لتاڙين گهڻيون ري ڳپ را زم چاري پاھي پڪيڙي ناکيا.

44 تمڻي مون نئه ماري قوم رون جهيڙون ٿي سڏايو،

ان تمڻي مون نئه قومون رو آڳيون ٿيا هارو پڇاوين راکيو،

ان اُو قومون مارئي شيوا ڪرئ، جيا نئه هُون اڳي اوڙکتو ئي نتو.

45 پرڏيشي مون ٿي پيئاه،

اُو مارو نوم هومپرتون ئي مارو ڪيڏو مونئھ.

46 پرڏيشي موزائي زاه،

ان پيئاتا پيئاتا آپرون ڪوتون ٿي ٻارا نيھري آوه.

47 پرميشور جيوتو سئھ. اُو مون هارو ڏونگر جيوي ڏي سئھ.

اوت را وڪوڻ تئھ!

مارئي پڇا پرم شڪتيوون پرميشور م سئھ.

اوت رو مون تئھ!

48 اُو ئي ايشور سئھ جيو مارو پڌلو لئھ،

ان قومون نٽه مون هومي پساڙه.

49 اُو مون نٽه مارون دشمنون وسا ٿي پڇاوين ڪاڍي آهه.

مون نٽه مارڻه ڪلاڦ ٿيا وارون هومو مون ڏهه،

ان مون نٽه ظلمي ٿي پڇاوهه.

50 تيام، او پرميشور، هون قومون وسا تمارا ٿورا ڳاويهه،

ان تمارا نوم را ڳڻ ڳاويهه.

51 اُو آپرا سونڍل پادشا نٽه پڇاوهه،

ان آپرا سونڍل پادشا دائود ٿي ان اوتا را وستار ٿي

هميش آپرا وسن رو هاسو رهه.

دائود ري آڪري واتون

23 دائود ري آڪري واتون اي سٽه مطلب اي اوتا منڪ ري واتون سٽه جيا نٽه الهائي

مون زڙيو. يعقوب را ايشور رو سونڍل پادشا ان اسرائيلي قوم رو مينا مينا پزن

ڳايا وارو سبي رو ڏيڪرو دائود ام ڪه:

2 ”پرميشور رئي آتما مون موئين ٻولي،

ان اوتا رئي ووڻي مارا مونيا ۾ هتي.

3 اسرائيل رو ايشور ٻوليو،

اسرائيل ره ڏونگر مون نٽه ام ڪيتو:

’جيو هاسائي ٿي منڪون مانه راز ڪرڻه،

جيو ايشور رئي پيڪ راڪين راز ڪرڻه،

4 اُو هوار را سوجهرا را زم سٽه زيون ڏي نڪرڻه،

ايو هوار جيا ۾ واڌرا نه هوئه.

اَو اَوٽا سوجھرا را زم سئہ جيو مي ورھيا ڪيڙ زمي موئين ٿي ڳاھ اُوڳاڙئھ-'

⁵ مارو گھراڻو ايشور آڳڙ همروم سئہ،

ڪم تون اَوئہ مون ٿي هميش ھوڏي ريا رو وسن پونديوھ-

اَو وسن ھر نمونا رو پندويست ڪرئہ ان ھميار ڪرئہ-

تيام اي ئي مون نئہ پچاوشي ان ماري ٻڌي مُرادون پوري ڪرشي-

⁶ پُونڌا منڪ ٻڌائي ڪونٽون را زم سئہ

جيا هيڪل ڦڳوڙيا زاشي،

ڪم تون اَوئون نئہ ھاڻون ٿي زھالي نٿي هيڪتا-

⁷ جيو پڻ منڪ اَوئون نئہ ڪتم ڪروا ڪرئہ،

اَوٽا ڪن لازمي لوھي اوزار ان نيزا رئي چڙ ھوئہ،

اَوئون نئہ اَوئون ري جڳا مانھ پاھي ٿي ٻاريا زاشي-

دائود را جنگي جوڌا

⁸ دائود رون جنگي جوڌون را نوم اي سئہ-

يوشيب بشيبتت تحڪموني مطلب ادينو ايزني جيو ٻڌون ٿي ٻڙوڪون ترڻ جنگي جوڌون

۾ موٽو ھتو- ھاڻيھ هيڪا ئي وقت ۾ آڻ ھو منڪ ماريات-

⁹ اَوٽا ڪيڙ اُخوجي را ڏيڪرا دودا رو سوڪرو اليعزر ھتو- ھاڻي اَوئون ترڻيون جوڌون

موئين ٿي هيڪ ھتو جيا دائود ڀيرا ھتا- زئيون اُوئي جنگ ڪريا ھارو اول فلسطين مانھ

ھوڪرون ڪري، اَوئہ توئہ اسرائيلي قوم را ٻڌائي قوجي پاڳي ڳيا تا- ¹⁰ پڻ اَوئہ آپ زائين

فلسطين نئہ ايوا ماري جي اَوٽا رو ھاٿ ٿاڪي ڳيو ان تروٿار ٿي سونتي ڳيو- پرميشور

اَوئہ ڏي اليعزر را ھاٿ ٿي اَوئون نئہ موتي جيت ڏيورائي- تيا ڪيڙ ڀيرا ٻڌائي قوجي

پاسا اَوٽا ڪن آيا، ان اَوٽا لار لار دشمنون رون لاشون ٿي رڳو شيمون لوتتا ڳيا-

¹¹ اُوئا ڪيتر اڃي هراري رو ڏيڪرو سمه هتو. زئيون فلسطين رو هيڪ ٽولو مسور را هڪا ڪيتر ڪن پيرو ٿيو، تون اُوئه توتئه اسرائيلي فلسطين آڳر ٿي پاڳي ڳيا تا. ¹² پڻ اُو آپ هيڪلو اُوئا ڪيتر ۾ اُوپي ريو ان اُوئا ڪيتر نئه پڇايو. اُوئه فلسطين نئه ماري ان پرميشور اُوئا نئه جيتاڙيو.

¹³ پسئه ام ٿيو ٿيه موتون جنگي جودون موئين ٿي هائي ترڻ زئا قصل لٽيا ري مُد ۾ دائود ڪن عدلام را پونعيرا ۾ آيا. اُوئه توتئه فلسطين ري هڪي ٽولي رفائيم زهوڙ ۾ تنبو هٿيا تا. ¹⁴ اُوئه توتئه دائود هٿال جڳا ۾ هتو ان فلسطين رئي چوڪئي بيت لحم شهر ۾ هتئي. ¹⁵ تئيون دائود نيهاڪو نوڪين ڪيدو: ”مون ڪوئي مون نئه بيت لحم ري اُوئا ويري رو پوٽي پري آوين پيارئه جئي شهر را پاڳر ڪن سئه.“ ¹⁶ تئيون اُو ترڻ ٿي جنگي جودا فلسطين ري قوج موئين ٿين متيا ان بيت لحم ري اُوئا ويري موئين ٿي پوٽي پري آيا جئي شهر را پاڳر ڪن سئه. پسئه اُو پوٽي دائود ڪن لي آيا پڻ اُوئه اُو پوٽي نه پيدو ان پرميشور را نوم مانه ايترو. ¹⁷ تئيون اُو ام ڪيا ريو: ”او پرميشور، مون ٿي هم ماڳنه نه ٿئه. ڪي هون اوئون منڪون رو لويي پيون جيئنه آيرو جيو ڪترا ۾ نوڪيو؟“ تيام اُوئه هائي پوٽي نه پيدو.

اُوئي ترڻي جنگي جودي هيو هيو ڪوم ڪريا.

¹⁸ دائود ري بين ضرورياه رو ڏيڪرو، يواب رو پائي ايشي اوئون ترڻيون رو آڳيون هتو. اُوئه آپرا پالا ٿي ترڻ هو منڪ ماري تا تيام اوئون ترڻيون را زم ايئا رو پڻ موتو نوم هتو. ¹⁹ هائي اوئون ترڻيون ٿي وڌارئه مون وازو هتو تيام اُوئا نئه هايون مانه آڳيون راکيو ڳيو توئي پڻ هائي اوئون ترڻيون موئين نه ڳڻيو ڳيو.

²⁰ يهويدع رو ڏيڪرو بنياه قبضي ايل شهر رو جنگي جودو هتو جيئنه موتا موتا ڪوم ڪريا تا. ايئي موابي قوم وازا اري ايل رون پئون ڏيڪرون نئه ماري تا ان ڀرڦ پڙيا ري مُد

۾ هيڪي ڪائي ۾ شينھ نئھ ماريو تو۔ ²¹ اُوئھ مصر مُلڪ را هيڪا راڪھ جيو موٽا منڪ نئھ پڻ ماريو تو۔ اُوئا مصري را هات ۾ پالو هتو۔ اي ڌوڪ لين اُوئا مانھ وڙبو ان اُوئا مصري را هات ٿي پالو ڪوهين اُوئا را پالا ٿي اُوئا نئھ ماريو۔ ²² هم يهويدع رٿه ڏيڪرئھ ٻنڀاھ ايوا ايوا موٽا ڪوم ڪريا ان هائي پڻ اُوئون ترڻ جوڌون جيوو نوم ڪموٽو۔ ²³ هائي اُوئون ٽيهون ۾ وڌارئھ مون واڙو هتو پڻ اي اُوئون ترڻيون موئين نه ڳٽوٽو۔ دائود ڀاڌشا ايئا نئھ آڀرئي رڪشا ڪريا واڙون قوجيون رو اڳيون راکيو۔

²⁴ ٽيهه را ٽولا ۾ اي هتا۔ يوآب رو ڀائي عساهيل، بيت لحم شهر واڙا دودا رو ڏيڪرو الحنان ²⁵ سيمه حرودي، القه حرودي، ²⁶ خلص فليطي، تقوع شهر واڙا عقيس رو ڏيڪرو عيرا، ²⁷ عنتوت شهر واڙو ابيعرز، مبوني حوساتي، ²⁸ ضلمون اخوجي، مهري نطوفاتي، ²⁹ بعنه نطوفاتي رو ڏيڪرو حلب، ربي رو ڏيڪرو اتي جيو بنيامين را علاقا جبع شهر رو هتو، ³⁰ ٻنڀاھ فرعاتوني، هدي جيو جعس ڏونگر ري نڌيون ڪن ريتو، ³¹ ابيعلبون عرباتي، عزمات برحومي، ³² اليجه شعلبوني، يسين را ڏيڪرا، يوناتن، ³³ سيمه هراي، سرار هراي رو ڏيڪرو اخيام، ³⁴ احسبي معڪاتي رو ڏيڪرو اليفلط، اخي تفييل جلوني رو ڏيڪرو اليعام، ³⁵ حصرو ڪرملي، فكري اربي، ³⁶ ناتن رو ڏيڪرو اڃال جيو ضوباه شهر رو هتو، باني جدي، ³⁷ صلق عموني، نحري بيروتي، دائود ري ٻين ضروياھ را ڏيڪرا يوآب را هٿيار اُڀاڙيا واڙو، ³⁸ عيرا اتر، جريب اتر، ³⁹ ان اورياھ جتي۔ هائي ٻڌائي ستتيھ هتا۔

قوج رئي طاقت زوڻيا هارو منڪون رئي ڳڻپ

24 تيا ڪيڙ وڙي پرميشور نئھ اسرائيلي قوم مانھ ڪاوڙ سڙئي ان اُوئھ دائود را من ۾ اي ڪيال نوڪيو جي: ”زا! قوج هارو اسرائيل ان يهوداه رون منڪون رئي ڳڻپ ڪراوا!“ هم اُوئھ دائود ٿي ايوو ڪوم ڪرايو جيا را نتيجا ۾ اسرائيلي قوم رو نقصون

ٽيشي- 2 تئيون دائود پادشا قوج را آڳيوونَ يوآب نئه جيو اوتآ پيرو هتو اي حُڪم ڏيتو: ”اسرائيلي قوم رون ٻڌون قبيلون ۾ اوتراڌليا شهر دانَ ٿي لينَ ڏکڻاڌليا شهر بيرسبع هُڌي چڪر هڻينَ منڪون نئه قوجي ٿيا هارو گهڻو زم مُون نئه کپر پڙئه جي ماري قوج ۾ ڪتا منڪ سئه.“

3 تئيون يوآب پادشا نئه ام ڪيڌو: ”پرميشور تمارو ايشور اوتون منڪون نئه پلئه او ڪتائي پڻ هوءَ سو سيڪڙو وڌارءِ! ان مارو مالڪ پادشا آپري اونڪيئي پاڙئه جي آپري قوج ۾ ڪتائي منڪ سئه! پڻ او مارا مالڪ پادشا، منڪ گهڻا رئي ڪي ضرورت سئه؟“ 4 توئي پڻ پادشا يوآب ان قوج رون پيزون آڳيوونون هومئي اي هاڳي وات ڪري. تئيون يوآب ان قوج را آڳيوونَ پادشا ڪنَ ٿي نڪري پڙيا زم او زائين اسرائيل رون منڪون نئه گهڻه جي قوجي ڪتا سئه.

5 او يردن ڌريا رءِ اڳوڻيئه پاهنه ڳيا ان عروعر شهر ۾ ڏکڻاڌلئه پاهنه تنبو ڪوڙيا جي جد ري نڌي ۾ سئه پسئه او يعزير شهر هوما ڳيا. 6 اوتون رونا ٿين جلعاد علاقا ان تحتيم حدسي را علاقا ٿي ٿيتا دانَ يعن شهر هوما ڳيا ان قرين صيدا 7 ان اوتون صور را ڪوت هوما ان حوي ان ڪنعاني قوم رون ٻڌون شهرون هوما ڳيا ان يهوداه علاقا را رڻ وگڙا ۾ بيرسبع شهر هُڌي ڳيا. 8 هم او ٻڌا ملڪ ۾ گهمين نو مئينا ان ويه ڏيئون ڪيڙ يروشلم ۾ پاسا آيا.

9 پسئه يوآب منڪون رئي گڻپ پادشا نئه همپراوي. هم اوتراڌليا پاهنه اسرائيل ۾ آڻ لڪ ان ڏکڻاڌليا پاهنه يهوداه ۾ پونس لڪ جنگي جوڻ هتا. هائي ٻڌائي تروئار ٿي وڌي هيڪتا.

10 هوءَ منڪون رئي گڻپ ڪريا ڪيڙ دائود نئه گهڻو ڏک ٿيو جي اوتئ ايشور مانه نئين پڻ آپري قوج رون گهڻون منڪون مانه پروسو راڪيو ان اوتئ پرميشور ٿي ام پراتنا ڪري:

”هائي ڪوم ڪرين مئين موتو ڏوه ڪريو، تيام هوئه، او پرميشور، هون تمون ٿي منٿ ڪرونه جي تمي آڀرا شيواڌاري رو ڏوه ماڦ ڪرو ڪم تون مئين ڳونڌائي ڪريه.“

¹¹ پسنه زئيون دائود هوار رو اونيون تون پرميشور رو وچن سنت جاد مانه اوتريو، جيو دائود هارو آڳم پونڪتو. پرميشور اوتا ننه ڪيڏو: ¹² ”زا ان دائود ننه ام ڪئه جي پرميشور ام ڪئه ريو: ’هون تون هومي ترڻ واتون راکونه. تون اوئون مئين ٿي هيڪ سوندي لئه ان هون همروم ڪريه.“ ¹³ تيام جاد دائود ڪن زائين اوتا ننه هائي ٻڌوئي همپرايو. اونه دائود ننه پونسيو: ”ڪي تمارا ملڪ ۾ ترڻ سال ڏڪار پڙئه؟ ڪا تمي ترڻ مئينون هوڏي آڀرون ڏشمئون ٿي پاڳتا ريو ان او تمارو پيڇو ڪرتا رئه؟ ڪا تمارا ملڪ ۾ ترڻ ڏي موت رئي آقت پڙئه؟ تيام هوئه تمي سوچ ويچار ڪري ليو جي هون اوتا ننه جيئنه مون ننه ميليو ڪي وڙندئي ڏيون.“

¹⁴ دائود جاد ننه ڪيڏو: ”هون الهائي مصيبت ۾ سون. آڀي پلئه پرميشور را هات ۾ پڙون ڪم تون او ڏياوون سه. مون ننه منڪون را هات ۾ پڙوا مت ڏيو!“ ¹⁵ تيام پرميشور اسرائيل مانه موٽئي پيماري ميلي او هوار ٿي لين راکل توڻا هوڏي رئي ان پورا ملڪ ۾ اوتراڌليا شهر دان ٿي لين ڏڪناڌليا شهر بيرسبع هوڏي اسرائيليون مئين ٿي ستر هزار منڪ مرائي ڳيا. ¹⁶ هوئه زئيون پرميشور رو ميلل ڏوت يروشلم ننه تپاه ڪريا هارو هات وڌاريو تنيون پرميشور ننه هيا آقت ٿي ڏڪ ٿيو ان پرميشور اوتا ڏوت ننه جيو اتون منڪون ننه مارتو تو ڪيڏو: ”پش! هوئه آڀرو هات روڪ!“ اوئه توڻه پرميشور رو ڏوت يوسي قوم واڙا ارونا را ڪرا ڪن اوڀو تو.

¹⁷ دائود زئيون اوتا ڏوت ننه پاڙيو جيو منڪون ننه مارتو تو تون پرميشور ٿي ام ڪيا ريو: ”ڏوه تون مئين ڪريو. ڳلتئي مون ٿي ٿئي. پڻ ايئون منڪون رو ڪي ڏوه سه؟“

ايئون رئي زمي واڙئي تون مارئي سٺه زم رييون رئي زمي واڙئي ڌراڙ رئي هوئ. تيام تمارو هات مارئ ان مارا ٻاپ را گهراڻا رٺه ڪلاڦ ٿئ!

18 اُوئ ڏي سنت جاد دائود ڪن ڳيو ان اُوئا نٺه ام ڪيڏو: ”ايشور رو نياپو اي سٺه. ز! ان اَرونا يَبُوسي را ڪرا ۾ پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيا رئي هيڪ ويڏئي نوراوا!“
 19 تئيون دائود جاد را ڪيڏا پرموئٽه زم پرميشور حُڪم ڏيڏو تو ڳيو. 20 زئيون اَرونا زوبو جي پاڌشا ان اُوئا را شيواڌاري ايٿا هوما آوئ ربا تون اُو نڪريو ان نمين پاڌشا نٺه نمسڪار ڪريو. 21 ان اَرونا ام ڪيوا ريو: ”مارو مالڪ پاڌشا آڀرا شيواڌاري ڪن ڪير ٿي آيوه؟“
 تون دائود ڪيڏو: ”هُون اي ڪڙو ليوا آيوه ان ايٿه پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيا رئي هيڪ ويڏئي نوراوون جيا ٿي هائي آقت منڪون موئين ٿي تري زائھ.“

22 اَرونا دائود نٺه ڪيڏو: ”مارا مالڪ پاڌشا، تمون نٺه جئين نائوڪو لاڳئھ اُو ليو ان پرميشور را نوم مانھ ڏونپ ڪرو. زوئو! هاڙا مال را ڏونپ هارو ٻڙه سٺه ان ٻارڻ هارو اناز ڳاهيا رو شيمون ان ٻڙدون ري پنجاري حاضر سٺه. 23 پاڌشا جي! هُون، اَرونا، اي ٻڌوئي ڪئين تمون نٺه ڏيونھ ريو.“

اَرونا پاڌشا نٺه اي پڻ ڪيڏو: ”پرميشور تمارو ايشور تمون نٺه ڦهول ڪرئ!“
 24 تئيون پاڌشا اَرونا نٺه ڪيڏو: ”هم نئين ٿئھ. اي زمئي هُون تُون نٺه پئها ڏين ويساڻي ليه. هُون پرميشور آڀرا ايشور هارو ايوو ڪوئي هاڙا مال رو ڏونپ نئين سڙاوون جيا مانھ مارو ڪئين ڪرڇ نه ٿيو هوئ.“ تيام دائود اُو ڪڙو ان اُو ٻڙه چونڌي را پنجاه تولا ڏين ليڏا. 25 پسئھ دائود اوئٽه پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيا رئي ويڏئي نوراوي ان هاڙا مال را ڏونپ ان هڪ شونٽي هارو مال را ڏونپ سڙايا. تئيون پرميشور اُوئا مُلڪ رون منڪون هارو دائود رئي پراٽنا هومپرئي ان آقت اسرائيلي قوم ٿي زاتئي رئي.